

தம

06-07-2002

திருமதி. தங்கைட்சமி பாலதூரை அவர்கள்னு
அமரத்துவம் குநீத்துச் சமர்ப்பிக்கப்படும்
நினைவு மஸர்

உங்கள் சிந்தனைக்கு

ஆலயம் எவ்வண்ணம் அமைந்துள்ளது?

அங்கு எவ்வாறு வழிபடவேண்டும்?

கோயிலில் நடைபெறும் சிரியைனும் அதன்பயணம்.

அபரக்கிரியை பற்றிய விளக்கம்.

வெற்றை தீச் சிறு நால் மூலமாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

வீட்டுக்கார் வணக்கம்

ஜிந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை நந்தி மகன்தனை ஞானச் சொழுந்தினைப் புந்தியில் வைத்துடி போற்று கிண்றேனே.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான் பாதம்
துப்பாமற் சார்வார் தமக்கு

திருவாக்கும் செய்கருமங் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
ஆதலால் வானேரும் ஆனை முசுத்தானைக்
காதலார் கூப்புவார்தம் கை

பாட வெண்டும்

குதிரைகளைக் கூறுவது என்றால்

“பாட வெண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடியாடி நூல்தாநுகி நெக்கு நெக்கு
ஆடவேண்டும் நான் போற்றி”

‘என்பது மனிவாசப் பெருமானின் அருள் வாக்கு.
இறையருள் உள்ளத்தில் நிலைபெறுவதற்கு வழிகாட்டுவன் அருட்
பாடல்களே. தெய்வைக்கு பரவவும், கட்டுப்பாடு வளரவும். ஒற்றுமை
ஒங்கலும், வழிபாடு மிகவும் அவசியமாகும். இந்நாட்களில் இது பல
கூடங்களிலும் நடைபெறுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். மழை
வளத்தினால் மன்களுக்கும் மனவளத்தினால் சமூகம் குளிரும்.
இவைகளுக்கு இறைவன் குளிர்வான், எம்மையும் குளிர்விப்பான்.

சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறில்லை
அதில் சார் சிவமாம்
தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் இல்லை எனும்
நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்திருத்தே வாரமும் திருவாசகமும்
உய்வைத்தரக் செய்த
நால்வர் பொற்றுள் என் உயிர்துணையே.

மண்ணில்

17

12

1933

விண்ணில்

06

07

2002

திருமதி. தங்கலட்சுமி பாலதுரை
(இளைய்ப்பாந்தி ஆர்ஜை)

நந் வெண்டா

சீர்தித் திருபானு சேரானி மாதத்தில்
ஊரபர பக்கத் துவாதசியே - பார்த்தகமும்
தங்கலட்சுமி பாலதுரை தாரஸியில் வாழ்வொருவி
சங்கறந்தாள் சார்ந்த தினம்

அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய நாம் இறைவனை
பிராத்திக்கின்றோம்.

இங்களும்
பாலதுரை குடும்பத்தினர்

Journey to Light

The late Mrs. Thangaluxmi Paladurai
left her mortal coil on the night of 6th July 2002
Retired teacher & partner of Udheya & Co.
was the beloved wife of Divine brother Paladurai

The light had left the body
On its journey to peace & serenity
Having completed all accounts of relationship
Duty to family & friends
The old body was discarded and destroyed
The light on the other hand
Is never old never tired but always light & in flight
The journey of the light is unique
It's aim is to be light and link with the light
Freedom from the body gives it the wings of light
Will now take flight and find the light
Light to Light
Victory is it's birthright
The good wishes & pure feelings of one and all
The love & blessings of the divine family
Will always be with the light
As we say Bon Voyage to the departed soul

Brahma Kumaris Raja Yoga Centres,
Sri Lanka

ஜோந்தய நோக்கப் பயனம்

காலம்சென்ற திருமதி. தங்கலட்சுமி பாலதுரை அவர்கள் கடந்த ஜூலை மாதம் ஆம் திகதி 2002ஆம் ஆண்டு இரவு தமது பூதவுடலை நீத்தார். அன்னோர் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியரும், உதய அச்சக பங்காளியும் தெய்வீக சகோதரர் பாலதுரையின் அருமை மனவியும் ஆவார்.

ஓளி சரீரத்தை விட்டு நீங்கியதும்
அமைதி, தூய்மையை நோக்கி அதன் பயனம் தொடர்கின்றது
உறவுமுறைகளின் கணக்குகளை முடித்து
குடும்பம், நன்பர்களுக்கான கடமைகளையும் முடித்து
பழைய சரீரம் அக்ஷினியில் சங்கமமாய்ப் போனது
ஆனால் ஜீவ ஓளியோ
ஒரு போதும் வயதாவதில்லை
ஒரு போதும் களைப்படைவதில்லை
எப்போதும் ஓளியாய் தனது பயணத்தைத் தொடரும்.

ஜீவ ஓளியின் பயனம் தனித்துவமானது
ஓளியாக இருந்து ஜோதியுடன் இணைவதே அதன் இலக்கு
சரீரத்தில் இருந்து விடுதலைக்கு
ஓளி இறக்கைகளைக் கொடுக்கும்
இப்போது பறந்து சென்று ஜோதியைக் காணும்.
ஓளி ஜோதியுடன் இணையும்.
வெற்றி அதன் பிறப்புரிமை.

அனைவரினதும் நல்லாசிகளும் தூய உணர்வுகளும் தெய்வீகக் குடும்பத்தின் அன்டும், ஆசிகளும் என்றென்றாலும் ஜீவ ஓளியுடன் இருக்கும் சென்றுவிட்ட ஆத்மாவிற்கு அன்டுடன் பிரியாவிடை அளிக்கின்றோம்.

பிரம்மகுமாரி இராஜயோக நிலையம்
ஸ்ரீ லங்கா

மங்கைநல்லாள் தங்கலட்சும்

பூர்வ புண்ணியப் பலன்மிகுதியினாலே பூபால விநாயகர் மீது பெரும் பற்றுடன் வாழ்ந்து புசுமுடம்பு பெற்ற பெண்மணி தங்கலட்சுமி அம்மையார்.

ஆராட்டு விழாவாயிருந்தாலென்ன, அன்னதானம் ஆனால் என்ன அனைத்திலும் அருமைக் கணவர் பாலதுறைக்குப் பக்கபலமாயிருந்து பக்தியோடு பங்குபற்றும் தங்கலட்சுமியின் இறுதி விழா வலத்தில் பங்குகொள்ள நேர்ந்தது என்னே, என்னே.

ஒருமையுடன் திருவிளக்கு ஏற்றும் மங்கைநல்லாள் சோதியுட் கலந்த காட்சி மனங்களைவிட்டு நீங்கவல்லதோ.

“நல்லார் ஜெக்கமும் நின் பூசை நேசமும் ஞானமுமே அல்லாது வேறுநிலை யுளதோ அகமும் பொருளும் கில்லானும் சுற்றமும் மைந்தரும் வாழ்வும் எழிலுடம்பும் எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவா கச்சி ஏகம்பனே”

சிவநெறிச் செம்மல் சமாதான நீதிவான்
தர்மஜோதி செஞ்சொற் செம்மல்
கலாநிதி. தி. செந்தில்வேள்
அறங்காவலர்
ஸ்ரீ பூபால விநாயகர் கோவில்

தருமத். தங்கலட்சும் பாலதுறை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

யாழ்பாடும் தேன்நாடாம் யாழ்பாணத்தில் நீர்வேலி என்னும் கிராமத்தில் கணபதிப் பிள்ளை அவர்கட்கும் இராச்சியம் (சின்னப்பிள்ளை) அவர்கட்கும் இரண்டாவது புதல்வியாக தங்கலட்சுமி அவர்கள் 1933ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் ஜனனமானார்.

இவர் தற்போது நீர்வேலியில் வசித்து வரும் நாகம்மா (அக்கம்மா) என்பவரின் தங்கையும் தும்பளையில் வசித்து வரும் தங்கேஸ்வரியின் அக்காவுமாவார்.

அமரர் தங்கலட்சுமி அவர்கள் தனது ஆரம்பக்கல்வியை நீர்வேலி தமிழ் கலவன் பாடசாலையிலும் அத்தியார் இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று ரம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் சித்தியடைந்ததும் வசாவிளான் திருக் குடும்பக் கண்ணியார் பாடசாலையில் மேற் கொண்டு கல்வியை தொடர்ந்தார்.

இதன் பின்னர் தனது மேற்படிப்பிற்காக அவரது மாமனார் (நாகரத்தினம் ஆசிரியர்) அவர்களின் உதவியுடன் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் அங்கத்துவ கல்லூரியான பாத்திமா உயிரியல் கல்லூரியில் விஞ்ஞான பட்டப்படிப்பை மேற் கொண்டார். விஞ்ஞானமானி பட்டம் பெற்று தனது தாய் நாட்டிலே சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற இலச்சியத்துடன் இலங்கை வந்து 1965ம் ஆண்டு தனது ஆசிரியர் பணியினை தனியார் பாடசாலை ஒன்றில் மேற்கொண்டார்.

தனது விடா முயற்சியாலும் ஆங்கிலத் திறமையாலும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் புனித நல்லாயன் அரசாங்கப் பாடசாலையில் 1966ம் ஆண்டு ஆங்கில ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். 1970ல் இவர் தாய், தந்தையரை இழந்திருந்தபோது நுவரெலியாவில் வசித்து வந்த திரு. திருமதி. ரெங்கராஜ் குமுபத்தின் அனுசரனையுடன் கொழும்பு Richard & Co. முகாமையாளராக கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த சின்னையா மாரிமுத்து என்பவரின் ஏக புதல்வன் பாலதுரையை 1970ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 25ம் திகதி கைப்பிடித்தார்.

திருமனபந்தத்தில் ஈடுபட்ட நாளிலிருந்து தன்னால் முடிந்த வரை கணவருக்கு வலக்கரமாகவும், உற்ற துணையாகவும், அவர் செய்யும் பணிகள், ஆண்மீக வழிபாடுகள், வட கொழும்பு பொது நலமன்ற பணிகள் அனைத்திற்கும் அஸ்பரிய ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்.

கணவருக்கு தன் ஒத்துழைப்பை வழங்குவதைப் போல் மாணவர்களுக்கும் தன்னாலான பணியை செய்ய அவர் தவறவில்லை. நல்லாயன் பாடசாலையிலிருந்து 1971ம் ஆண்டு இடமாற்றம் பெற்று எட்டியாந்தோட்டை சாந்த மரியான் பாடசாசையிலும், அதைத் தொடர்ந்து 1972ம் ஆண்டு வத்தளை புனித அன்னம்மாள் பாடசாலையிலும் கல்வி புகட்டினார்.

அன்னம்மாள் பாடசாலையில் கல்வி புகட்டிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் வத்தளை புனித அந்தோனியார் பாடசாலையில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை காரணமாக அங்கு பகுதிநேர உயிரியல் விளைவுன் ஆசிரியையாக கடமை யாற்றினார். இவ்வேளையில் இவருக்கு இறைவனின் அருட்பார் வையால் தாய்மை என்ற புண்ணிய நாமத்தை அளித்ததன்

பயனாக தவப்புதல்வன் மோகன சொரூபனை முத்த புத்திரனாக 1973ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 1ம் திகதி பெற்றெடுத்தார்.

இவரையுடுத்து 1975ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 3ம் திகதி செல்வப்புதல்வன் உதய நிருபனை இளையவராக பெற்றெடுத்தார். கிரு புதல்வர்களையும் கணப்பொழுதேனும் விலகியிருக்க விரும்பாதவர் எந்தேரமும் முத்தவரை தம்பி தம்பியென தன்னருசிலே இருத்திக் கொள்வார். இளையவரை ஆசையோடு சின்னா, சின்னா என அன்பொழுக அழைப்பார். பின்னளைகளின் நலனில் அக்கறையோடும், அன்போடும், பண்போடும், பாசத் தோடும் தன் கண்ணின் மனிகளாக காத்து வந்தார்.

தனது விடாமுயற்சியாலும், கட்டுக்கோப்புதனும் மனத்திருப்தியுடனும் எதையும் சிந்தித்து செயலாற்றும் திறமையாலும் 1979ம் ஆண்டு கணவரின் ஒத்துழைப்புடன் உதயா அச்சகம் ஒன்றை உருவாக்கினார்.

1983ம் ஆண்டு இடம் பெற்ற இனக்கலவரத்தின் கர்ர ணமாக இடம் பெயர்ந்து தும்பளையில் தன் தங்கையோடு வசித்து வந்த வேளை இறைவனருளால் இடமாற்றம் பெற்று 13.84ம் ஆண்டு பருத்தித்துறை பெண் கள் உயர்தர பாடசாலையிலும் அதை தொடர்ந்து நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் கடமையாற்றி 1990ம் ஆண்டு ஆசிரிய சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

அங்கு கடமையாற்றிய வேளையில் உடன் கடமையாற்றிய ஆசிரியை பவானியின் உதவியுடனும் அவரது தாய் தந்தையர் திரு. திருமதி. சபாரத்தினம் செய்த உதவியினை நன்றியோடு நினைவு கூருவார்.

ஆசிரிய சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற அவர் தனது பங்களிப்பை தன் அச்சகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக உதவியது மட்டுமல்லாது தன்னை ஆண்மீகத் துறையிலும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார் ஆண்மீகத்திலுள்ள ஈடுபாடும் நம்பிக்கையும் கொண்ட இவர் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுமின்ஸ் பல தலங்களுக்கும் யாத்திரை செய்தார். மற்றுமல்லாது சுவிஸ், சிங்கப்பூர், வண்டன் ஆகிய நாடுகளுக்கும் சுற்றுலா சென்று வந்தார்.

மனிதனாக வாழ்ந்து பல தியாகங்களையும் சேவை களையும் செய்வதற்கு மன உறுதியோடு வாழ்வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழ்ந்தவர் இவர்.

இவரது விடாமுயற்சியாலும், தன் எண்மிக்கையாலும் பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற பெருநோக்கோடு கணவரின் பாரிய ஒத்துழைப்பினாலும் முத்து புதல்வனை அவஸ்ரேவியா நாட்டிற்கு அனுப்பி மேற்படிப்பு (Bachelor of Information Technology) படிக்க வைத்தார். இளைய புதல்வனை இந்தியாவிற்கு அனுப்பி (Diploma in Automobila, Diploma In Electronic) மேற்படிப்பு படிக்க வைத்தார்.

தன் கடமையிலிருந்து சுற்றும் பிள்ளைகளிற்கு அன்பான அன்னையாகவும், கணவருக்கு நல்ல துணையாகவும், உற்றாருக்கு உதவும் பண்பாளராகவும், மாணவர்களிற்கு நல்லாசிரியராகவும் பழகியவர்களுக்கு பாசமிக்கவராகவும், நல்ல பல இதயங்களை கொள்ள கொண்டவராகவும் வையகத்தில் வாழ் வாங்கு வாழ்ந்தார்.

அன்னாரின் பிரிவு அனைவருக்கும் பேரதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. அன்னாரின் ஆதமா சாந்தியடையப் பிராத்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்
பாலதுரை குடும்பத்தினர்

பாசமிக்க அன்னையே பாரினிலே உம்பங்கை சீக்கிரம் முடித்துக் கொண்டதன் அவசரமேதோ ஓளிச்சுடரே நீர் போனதன் பின் இருள் சூழ்ந்த இக்குடும்பத்தை ஓளியேற்ற நீர் எப்போதும் திருவிளக்காய் இருப்பீரென நம்புகிறோம்.

உறவென்று சொல்ல நீயில்லை அம்மா எம் உள்ளதை ஆட்கொள்ள உணையன்றி யாருமில்லை பிரிவென்று சொல்ல உறவு மாறவில்லை அம்மா பிரிந்து சென்று எனை ஏன் தவிக்க வைத்தாய். பாரினிலே பிரிவுகள் நியாயமானது தான் ஆனாலும் எனை பாதி வழியே பரிதவிக்க விட்டுச் சென்றதேனோ?

உன் பிரிந்த வேதனையானது வேம்பானது ஆனால் எத்தனை ஜென்மெடுப்பினும் நாமுமக்கு சேவை செய்யும் பாக்கியத்தை கொடுத்திடு அம்மா.

உன் பாசத்திற்காக தினமும் தவிக்கின்றேன் அம்மா உன் ஆசி எமக்கு என்றும் வேண்டும் அம்மா ஜென்மங்கள் தோறும் ஆசி வாங்கும் வரம் கொட்டம்மா

உன் பிரிவிற்கு பின்னால் உனை நினைந்து கண்ணீரில் நீந்துகின்றோம். ஆனாலும் ஆறுதல் எமக்கில்லை அம்மா ஆறுதல் எமக்கில்லை அம்மா! ஆறுதல் எமக்கில்லை அம்மா! பூமியில் நிலையாய் வாழ்ந்தவர் இல்லையென்று என்னித் தெருகின்றோம் அம்மா.

இங்ஙனம்
பிள்ளைகள்
மோகன சொரூபன்
உதய நிருபன்

ஓம்

என் இல்லத்தர்.....

நல்லவள் - வல்லவள்

சிக்கனமானவள்

சிறப்பானவள்

சுறு சுறுப்பானவள்

பாதுகாப்பானவள்

பாதுகாப்பவள்

கடமையே கண்ணாயிருப்பவள்

நேர் உள்ளம் கொண்டவள்

ஆம்!

அன்று ஜுலை கிம் நாள்

தன் இறுதி நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் வேளை
 ஒசீஸ் தனியார் மருத்துவ மனையில்
 பற்றற்று வாழ வேண்டுமென்று நான் சொன்னவேளை தலைவி
 எனக் களித்த குறளமுதம்

பற்றற்றேம் என்பார் படிந்தொழுக்கம், ஏற்றெற்றென்று
 ஏதம் பலவும் தரும்.

(யாம் எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டுவிட்டோம். என்று கூறுபவரின்
 கள்ள ஒழுக்கம் பின் என் செய்தோம் என்று செய்தோம். என்று
 இரங்கத்தக்க துன்பங்கள் பலவற்றையும் அவர்க்குக் கொடுக்கும்.)

தகவல்

கணவர் M. P. பாலதுரை

६
சிவமயம்

என் பெரியம்மாவே

எம் பாசமலரே அன்பான் பெரியம்மாவே
 எங்கு சென்றாயம்மா எமையெல்லாம் விட்டு விட்டு
 நாற்புறமும் பார்க்கின்றேன் நாதியற்றுத் தவிக்கின்றேன்

கண்ணிரண்டில் நீரும் வற்றவில்லை
 கவலைதனை சொல்லியழ யாருமில்லை
 நாங்கள் என்ன பாவம் செய்தோம் பெரியம்மாவே

உற்றவரை ஏன் மறந்தாய்
 உடன் பிறப்புக்களையும் ஏன் மறந்தாய்
 கைப்பிடித்த கணவனையும் ஏன் மறந்தாய்
 கதறியழும் கண்மணிகளையும் ஏன் மறந்தாய்
 பாட்டி பாட்டி என்று உண்ணிடம் ஓடோடி வரும்
 பாலகணையும் நெய் பந்தம் பிடிக்க நீ வைத்தாயோ

பாசமலரே எம் பண்பான் பெரியம்மாவே மீண்டும் இங்கு
 ஒருதரம் வாராயோ! இவற்றிக்கெல்லாம் விடையும் நீ தாராயோ!
 பரிதவிக்கும் எமக்கோர் ஆறுதலைத் தாராயோ! பாச மலரே
 ஏம் பண்பான் பெரியம்மாவே.

கண்ணிறைந்த கணவனையும், கண்மணிகளாம் மக்களையும்
 மணி அக்கா என்று உண்ணிடம் ஒடிவரும் உடன் பிறப்புக் களையும்
 தவிக்கவிட்டு அமைதியாக உறங்கின்றீர்களா? ஆனால் எங்களின்
 கண்களில் கண்ணிறைத் தவிர இன்று வரை கண்ணுறக்கம்
 வரவில்லையே பெரியம்மாவே.

உங்களிற்கு தீம்ரென கடுமையான சுகவீனம் ஏற்பட்டுள்ளது அருமை உடனே இங்கேவா என்று அழைக்க நானும் ஒடோடி வந்தேன உங்களைகாண்பதற்கு ஆனால் கண்முடி திறப்பதற்குள் எல்லமே ஒரு கனவாக கதையாக முடிந்து விட்டதே. உங்களின் உயிரற்ற உடலைக் காணவா நான் அங்கே ஒடி வந்தேன். எல்லா வற்றையுமே பொய்யாக்கி விட்டுப் போனதேன் பெரியம்மாவே.

விதியின் விளையாட்டினை யார்தான் முன்கூட்டியே அறிவார் இது இறைவனின் தீர்ப்பு இயற்கையின் நியதியும் இது வென்றால் யாரால் தான் என் செய்ய முடியும் ஆண்டான்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டவர் வருவாரோ இம்மானிலத்தே என்று தான் எம் மனதிற்கு நாமே ஆறுதலைத் தேடவேண்டும். அவரின் பிரிவால் துயரும் அவர் கணவர் தம் பெரியப்பாவிற்கும் பின்னைகளிற்கும் ஆறுதலைக் கூறி சோர்ந்து போயிருக்கும் அவர் தம் உள்ளங்களிற்கு மன உறுதியையும், நம்பிக்கையும் அந்த ஆண்டவன் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி அமர்த்துவது எதிய அவரின் ஆத்ம சாந்திக்காக பிராத்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

பெராமகன்
மு. அருந்தவராசா குடும்பம்

அண்பன் சிகாம்

கவியகத்தில் நல்லதைக் காண்பதறிது நல்லவற்றைச் செய்பவர்களும் அரிது. இருப்பினும் இலைமறை காணப்போல அங்குமிங்கும் ஒரு சீலர் இருக்கவே செய்கின்றார்கள். தர்மம் செய்வதே நிலையானதோர் பெரும் தொண்டு என்ற கொள்கைக்கிணங்க வாழ்ந்து வந்தவர் திருமதி. தங்கலட்சுமி பாலதுரை அவர்கள். பொதுப்பணிக்காக உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் அர்ப்பணித்து இம் மேதை எம்மிடையே இன்றில்லாவிடினும் அவரது தர்மங்கள் காலகாலமாக எம்மிடையேயிருந்து நல்லாசிகளை வழங்கும்.

விருத்தம்

தன் பெயர் வெளியிற் காட்டாத் தனியறம் புரிந்த மேதை என்பதை உலகு உய்ய மசிழ்ந்துமே வாரிவாரா அன்பொடு சுயந்து வந்த அருமகள் தங்கலட்சுமி இன்புறக்கைலை சேர்ந்தாள் இனித்துயர் வேண்டாமம்மா தன்தனி முயற்சி தன்னால் தனிப்பெரும் செல்வியாகி நின்றிடு தங்கலட்சுமி நீள் பெருத்தருமம்யாவும் நன்று நச்செய்து வாழ்வும் நமக்கினிப் போது மென்று மன்றினி லாடுமீசன் மலரடி மருவினாளே

சிந்தையிலுணர்ந்து செய்த திருப்பணித் தருமம் கண்டு இந்திரன் தேவர் குழ இறையரனிங்கு வந்து சந்தரமகளே தங்கலட்சுமியே வருகவென்று பந்தமாய் கைலையூர்க்குப் பரிவொடு அழைத்தானின்றே.

அறங்காவலர்

ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன்

அஷ்டலக்சமி தேவன்தானம்

211 / 51, நாகலக்கம் வீதி, கொழும்பு

சிவத்திரு

வெ. கார்த்திகை

(அலில் இலங்கைச் சமாதான நீவான்,

சிவமயம்

ஆண்ம ராந்த

கோழிமுத்துப்பான்சாமி

கொழும்பு வத்தளைப் பகுதியில் உதய அச்சக ஸ்தாபன உரிமையாளரும், சிறந்த சமயப்பண்பாளருமாகிய திருவாளர் M. P. பாலதுரை என்பவரைத் தெரியாதவர்கள் அரிது. அன்னாரின் மனைவி தர்மபத்தினியார் தான் 06-07-2002 சனிக்கிழமை இறைவடி சேர்ந்த திருவாட்டி தங்கலட்சுமியாவர்.

சைவத்தில் பேர்பெற்ற நீர்வேவியைச் சேர்ந்த கணபதிப்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை தம்பதிகட்கு வைது மகளாகப் பிறந்தவர் இவர். நீர்வேவி அத்தியார் இந்துக் கல்லூரியில் தமிழ், ஆங்கிலம் கற்றுச் சிறப்பாக சித்தியடைந்து இந்தியாவில் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் B.S.C. பட்டம் பெற்று வந்து நுவரெலியா, வத்தளை முதலிய இடங்களில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துவரும் காலத்தில் கொழும்பில் பிரபல வர்த்தகரான திரு. பாலதுரை என்பவரை மனந்து இல்லறம் நடாத்திவந்தார்கள். மோகன சொரூபன், உதய நிருபன் என்னும் இரண்டு புதல்வர்களைப் பெற்று சீரும் சிறப்புமாக வாழுந்துவரும் காலத்தில் 1983ம் ஆண்டு கலவர த்தினால் கஷ்டம் அனுபவித்து தமது சொந்த இடமாம் யாழ்ப்பணம் நெல்லியடி மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியைத் தொடர்ந்து பிள்ளைகட்குக் கல்விச் செலவத்தை ஆள்ளி வழங்கிவந்தார்.

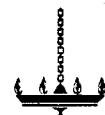
1990ம் ஆண்டில் ஓய்வு பெற்று பின்டு கணவனுடனும், பிள்ளைகளுடனும் வத்தளையில் சிறப்பாக வாழ்ந்து தனது மகனையை தந்தையினுடைய வர்த்தக ஸ்தாபனத்தில் ஈடுபடச் செய்து மனம் மகிழ்ந்து இருக்கும் காலத்தில் சிறிது நோய் வாய்ப்பட்டு 10 நாட்கள் வைத்திய சாலையில் இருந்து சுகமாகி வீட்டில் இருக்கும் சமயம் சடுதியாக அவரை பூஷடனும் பொட்டுடனும் காலன் கால மறிந்து அவர் உயிரை எடுத்து விட்டுத் தன் கடமையை நிறைவெய்துள்ளான். அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும் அவரது கணவர், பிள்ளைகள் யாவருக்கும் எமது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய ஹேகித்த ஸ்ரீ சிவ சுப்பிரமணிய சுவாமியைப் பிராத்திக்கிண்றேன்.

ஓம் ராந்த! ராந்த! ராந்த!

இப்படிக்கு

சி. தியாகராஜக் குருக்கள் (பிரதம குரு)

சிவ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானம்
ஹேகித்த வத்தளை

சிவமயம்

திரு. M. P. பாலதுரை அவர்களின் அன்புத் துணைவியார்

திருமதி. தங்கல்டீஸ் பாலதுரை

06-07-2002 அன்று சிவபதமடைந்ததையொட்டி அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறை பிரார்த்தனை செய்வதுடன் அவர் குடும்பத்தாருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஓம் ராம்

மனமே ஏன் சஞ்சலப்படுகிறாய். எல்லாம் அவன் செயல் நாம் நினைப்பது எதுவுமே நடப்பதில்லை. நன்மை தீமை இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் வாழ்க்கை. பிறக்கும் போது நாம் எதுவுமே கொண்வந்ததில்லை. இறக்கும் போது நாம் எதுவுமே கொண்டுபோவதில்லை. உலகமே ஒரு மாயை: நம் வாழ்க்கையில் நடப்பதெல்லாம் ஒரு நாடகம் ஆட்டிப்படைப்பவன் அவன். நாம் அதில் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் நம் விருப்பத்திற்கு உடம்பை எடுத்தோமில்லை. முதலும், முடிவும் நம் கையில் இல்லை. நாம் செய்யத்தக்கது ஒன்றுதான். உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும். தெய்வம் உண்மை என்று தானரிதல் வேண்டும். இறைவனை அடைய பலவழிகள் உண்டு. எனினும் பக்தி வழியே இலோசானவழி.

இதுவே கீதையின் சிறப்பு

இரங்கல் நூல்

பட்டினத்தடிகள் பாடல்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்றுப் பையலென்றபோதே பரிந்துதெடுத்துச் - செய்ய இரு கைப்புறத்தில் ஏந்தி கனகமுலை தந்தாளை எப்பிறப்பில் காணபேன் இனி.

முந்தித் தவம்கிடந்து முந்நாறுநாள் சமந்தே அந்தி பகலாய்ச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி கரியச் சமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ ஏரியத் தழல் மூட்டுவேன்.

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும் கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - மூட்டச் சிறகிலிட்டு காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ விறகிலிட்டு தீ மூட்டுவேன்.

நொந்து சமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமலை தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்தி பகல் கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும் தாய் தனக்கோ மெய்யிலே தீ மூட்டுவேன்.

அரிசியோ நான் இடுவேன். ஆத்தாள் தனக்கு வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியினள் தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பு மகனே என அழைத்த வாய்க்கு.

அள்ளி இடுவது அரிசியோ தாய்தலைமேல் கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் - மெல்ல

முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்றன
மகனே என அழைத்த வாய்க்கு.

முன்னெ இட்ட தீ முப்புறத்திலே
பின்னெ இட்ட தீ தென்னிலங்கையில்
அன்னெ இட்ட தீ அடிவயிற்றிலே
யானும் இட்ட தீ முழுக முழுகவே.

வேகுதே தீயதனில்; வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஜயகோ - மாகக்
குருவீ பறவாமல் கோதாட்டி என்னைக்
சருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோண்சிரி வித்தகா - நின்பதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உசந்துவாம் கிடந்து என்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்.

வீற்றிருந்தாள் அன்னை வீதிதனில் இருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள் இன்று வெந்து நீரானாள் - பாற் றெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்படிக்கு

ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்திக்கும்
ஆலய பரிபாலன சபையினரும்
குடும்பத்தினரும்

சிவ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானம்
ஹெகித் தெவஸ்தானம்
தொலைபேசி : 935619

ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தானம்
கோயில் ரெக்ரே, ஹெகித்,
குடும்பத்தினர் ஆலயத் தேவஸ்தானம்
கோயில், ஹெகித்
Wettai, Hekita
SRI SIVASUBRAMANIYA SWAMY DEVASTHANAM
TRUST SOCIETY LIMITED

Telephone : 935619

Repd. HA/6/GAM/1

Date.....

உ
சிவமயம்

ஆலய பரிபாலன சபையினரின் ஆத்ம சாந்தி ப்ரார்த்தனை

எமது ஆலய மூத்தகாப்பாளர் திரு. M. P. பாலதுரை
அவர்களின் துணைவியார் திருமதி. தங்கவுட்சும் அம்மையார்
சிவபதமடைந்த செய்தி கேட்டு எமது ஆலய பரிபாலன
சபை ஆழ்ந்த கவலையும், அனுதாபமும் கொள்வதுடன்
அன்னாரின் ஆத்மா நன்றே சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல
திரு முருகப் பெருமானினது பிராத தனையையும்,
அஞ்சலியையும் வேண்டி தியானிப்பதை அன்னாரின்
குடும்பத்தாருடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

மறைந்த அம்மையார் அவர்கள் குடும்பத்துக்கொரு
குலவிளக்காய், மாணவச் சமுதாயத்துக்கொரு சடர்
ஒளியாய், சைவ ஆன்மீக பணிக்கொரு ஆசார திலகமாய்
விளங்கியமை போற்றுதற்குரியது.

தாம் கற்ற கல்வியை மற்றவர்களும் கற்று பயன் பெறவேண்டுமென்ற உயர் எண்ணங்கொண்டு மாணவச் சமுதாயத்துக்கொரு முன்னோடியான பட்டதாரி ஆசிரியையாக தனது ஓய்வு காலம் வரை மாணவச் சமுதாயத்துக்கு சேவையாற்றினார்.

எமது ஆலய ஆக்கப்பணிகளுக்கு ஆரம்பகாலம் முதல் தனது துணைவருக்கு உறுதுணையாகவிருந்து அவர் ஆற்றிய பணிகளை நாம் என்றும் போற்றுவோமாக.

அன்னாரின் அத்மா சாந்தியடைய எமது நினைவாஞ் சலியை ஆலய பரிபாலன சபையின் சார்பாக செலுத்தி பிராத்திக்கிள்ளோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

இப்படிக்கு
(ஆலய பரிபாலன சபையினர்)

தோன்றிற் புகழூடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றவிற் பேருன்றுமை நன்று

மறைந்தும் மறங்கமுடியாத தங்கலட்சும் ஆர்யைக்கு எமது அஞ்சல்

நாம் பிறக்கும் இடத்திலேயே வளருவதுமில்லை, வளரும் இடத்திலேயே வாழ்வதுமில்லை. எங்கோ பிறக்கிறோம், எங்கேயோ வளர்கிறோம், வேறெங்கேயோ வாழ்கிறோம் ஆனால் ஒருநாள் யாருக்குமே சொல்லாமல் மாயமாய் மறைந்து விடுகிறோம், இந்த இடைக்காலத்தில் நாம் சந்திப்பவர்கள்தான் எத்தனை பேர்?

அன்பு, ஆசை, பாசம், நட்பு இத்தனையும் படைத்த பலரை சந்திக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் எல்லோருமே நம் மனதில் இடம் பிடித்து நிற்பவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். ஒரு சீலிர் மாத்திரமே மனதைவிட்டகலாத மாமனிதர்களாக நிலைத்து நிற்பார்கள். அந்த விதத்தில் கடந்த மூன்று தசாப்த காலங்களுக்கு மேலாக எம் குடும்பத்தோடு ஒட்டிப்பழகி உறவாடிய உறவுதான் மறைந்தும் மறக்க முடியாத ஆசிரியை தங்கலட்சுமி பாலதுரை அம்மையார் அவர்கள்.

தனது கல்வி என்னும் பயணத்தை தமிழ் ஈழத்திலே ஆரம்பித்த அம்மையார் அவர்கள், பட்டப்படிப்பை தமிழகத்தில் முடித்துக்கொண்டு ஆசிரியை தொழிலை மலையகம், தென்னிலங்கை, யாழிப்பாணம், கொழும்பு முதலான பாடசாலைகளிலே பட்டதாரி ஆசிரியையாக பணியாற்றி தனது ஓய்வு பெறும் காலம்வரை மாணவ உலகின் மேஜ்பாட்டுக்கு நல்லதோர் பணியை செய்து முடித்தார்.

1970 காலப்பகுதியில் திரு. பாலதுரை என்னும் அச்சக முகாமையாளரை தனது துணைவராக மணம் முடித்து இருப்பதற்காக நிறுவனத்தை உயர்நிலைக்கு கொண்டுவருவதில் துணைவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

1983ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தால் தமது சொத்துச்சுக்கம், வீடுவாசல், அச்சக நிறுவனம் எல்லாம் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட நிலையில் வத்தளையை விட்டு இடம் பெயர்ந்து வட பகுதிக்கு சென்று நிலைகொண்டபோதும் நிம்மதியற்ற நிலையில் மீண்டும் தமது இரு புதல்வர்களோடு வத்தளை இருப்பிடத்திற்கே வந்து சேர்ந்த வரலாறு மறக்க முடியாதது. இத்தனையையும் இழந்த நிலையில் மனம் தளராது தமது தௌரியம், உறுதி, நம்பிக்கையை மேற்கொண்டு மீண்டும் பலகலயில் தமது புதிய வாழ்க்கையை தொடர அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கு இறைவன் வழிகாட்டினார்.

இனக்கலவரத்தின் பின் தமது புதிய வாழ்க்கையை திரு. பாலதுரை ஜயா குடும்பத்தார் 128ம் இலக்க பலகல இல்லத்தில் காலடி எடுத்துவைத்து ஆரம்பித்த வேளையில், அவர்களது குடும்பத்தாரோடு ஒரு குடும்பமாக மற்றுமொரு இல்லத்தில் நாங்களும் குடிட்குந்த கர்லம். இதனால் எமது குடும்ப உறவு மேலும் பலமானது. அத்துடன் எமக்கு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் தழும்புகளும் சற்று மறைந்தன.

இந்த நெருங்கிய உறவு, தொடர்புகளால்தான் 1989ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வத்தளையில் ஒரு ஆலயம் அமைக்க வேண்டுமென்ற இடை விடாத முயற்சி எங்களிடையே தோன்றியது.

இதே இல்லத்தில்தான் ஹேரித்தயில் ஆலயம் அமைப்பதற்கான அடித்தளமிடப்பட்டு, ஆக்கபூர்வமான பல பணிகளை பலகலயில் இருந்த பல சமூக தொண்டர்களோடு சேர்ந்து ஆலய பணிமனையாக கொண்டு ஆரம்பித்தோம். அதில் வெற்றியும் கண்டோம். இனக்கலவரம் எமக்கு தீமையிலும் நன்மையைத்தான் செய்திருக்கின்றது என்று திருப்தியும் கொண்டோம்.

அம்மையார் அவர்கள், தமது வாழ்க்கையில் முக்கியமான தொரு இலட்சியத்தை கடைப்பிடித்தவராக வாழ்ந்ததை எம்மால் மறுக்கமுடியாது. தனது கடைசி காலம் வரை விடா முயற்சி, இடை விடாத சுறுசுறுப்பு, வாழ்க்கையின் சிக்கனம், பிறர் பொருளுக்கு ஆசை கொள்ளாமை என்பவைகளை குறிக்கோளாகக் கொண்டு “எப்படித்தான் வாழ்ந்தாலென்ன?” என்று என்னாமல் இப்படித்தான் வாழுவேன்டும் என்ற கொள்கையோடு மற்றவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தமையை அவர்களோடு ஒட்டிப்பழகிய காலக்ட்டத்தில் நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

இப்படிக்கு

என்றும் மறவாத நினைவுகளோடு
45/1 பலகல ரோட்,
திம்பிரிக்காய ஒழுங்கை
ஹெந்தளை - வத்தளை.

மா. முத்துக்குமார், மனைவி, பிள்ளைகள்

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலான் பெண்

தன்னைத் தாண உணருவாயாக

இவ்வுலசிலே பிறப்பெடுத்த உயிர்களிலெல்லாம் மேலான உயிரிய பிறவியாய்க் கருதப்படுவது மனிதப் பிறவியே. மற்றய எல்லா உயிரினத்திற்கு இல்லாத பகுத்தறிவை மனிதனுக்கு வழங்கி கடவுள் எம்மைப் படைத்துள்ளான். அப்படியான ஆற்றிவு படைத்த மனிதப் பிறவியெடுத்த நாம் மற்றய ஒரறிவு முதல் ஜயறிவு படைத்த உயிரினங்களிலும் பார்க்க கீழான காரியங்களைச் செய்வது அந்த மனிதத்தையே மனிதன் நக்குவதாக அமைந்துவிடுகிறது. ஜயறிவு படைத்த இரு மிருகங்கள் ஒன்றுடெனான்று சன்னடையிடுவதை வேண்டுமானால் அந்த இறைவன் மன்னிப்பான். ஆனால் இரு மனிதர்கள் முட்டிமோதுவதை ஒரு போதும் மன்னிக்கவே மாட்டான். ஏனென்றால் அந்த மோதலைத் தவிர்த்திருக்கக் கூடிய அற்புதமான பகுத்தறிவு உனக்குள்ளது அதை நீ தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்துதல் அவசியமாகும்.

ஒரு மனிதன் உன் மீது கோபப்பட்டு உன்னைத் தீண்டுகிறான் என்றால் அவன் கோபப்பட்டு உன்னைத் தீண்டுமளிற்கு நீ அவனை ஏதோ ஒரு விதத்தில் தூண்டியிருக்கிறாய் ஆகையால் இவ்விடத்தில் உன்னைத் தீண்டியவன் மட்டும் பாவியில்லை அவனது தீண்டலுக்கான தூண்டலாக நீயே இருப்பதால் அப்பாவத்தில் பெரும்பங்கு உன்னையும் சேர்கிறது. இதனைத் தான் எத்தனையோ நூற்றாண்டு கருக்கு முன்னரே அந்த வள்ளுவன் தன் சரடிக் குறளிலே அருமையாகக் கூறியிருக்கின்றான்.

“இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நானே நன்னையம் செய்து விடல்” என்று

ஆம் இந்த இருவரினிலே அவன் எவ்வளவு பெரிய அர்தத்தைப் புகுத்தியுள்ளான். உளக்குத் தீமை இழைத்தவர்களுக்குக் கூட அவர்களே வெட்கப்படும் வகையில் நன்மை செய்து விடு என்று கூறுகிறான்.

ஒருவன் தீய செயலில் சடுபடுவதற்கு அவனது குழலும், சுற்றத்தாரும், புரகாரனிகளுமே அவனைத் தூண்டுகின்றன. என்று நாம் இவ்வாறான தூண்டல்களை இனங்கள்டு நேர்செய்கிறோமோ அன்று நாம் தீய செயலில் சடுபட முனைவோரைக் குறைக்கலாம்,

உனது ஜென் விரோதியாக இருந்தாலும் கூட நீ அவன் மீது கோபப்படாமல் அங்டு காட்டுவாயானால் நிச்சயம் அவன் உன்னைச் சீண்டுவதற்கோ தீண்டுவதற்கோ உந்தப்பட மாட்டான். மாறாக நீயும் அவன் மீது கோபப்படுவதாலோ அல்லது அவனைக் கோபப்பட வைப்பதாலோ நீயும் பாவத்திற் பங்காளியாகி விடாதே. எந்தவொரு பாவத்தையும் செய்பவனைவிட அதைச் செய்ய அவனைத் தூண்டியவனே பாவியாகிறான்.

என்று நீ தீயதைச் செய்யாமலும் அதைச் செய்வதற்கு மற்றவரைத் தூண்டாமலும் வாழ்கிறாயோ அன்று தான் நீ மனிதத்தை உணர்ந்த மனிதனாகிறாய்

என்று நீ நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் இருக்கிறாயோ அன்று நீ மற்றோரால் மதிக்கப்படுவாய்

என்று நீ மற்ற உயிர்களிடத்து அன்பாகவும் பாசமாகவும் இருக்கிறாயோ அன்று நீ நிம்மதியடைவாய்

என்று நீ இறைவனை முழுமையாக நம்புகிறாயோ அன்று நீ உன்வாழ்வில் பூரண திருப்தி அடைவாய் மானுடா நீ பகுத்தறிவுடைய மானுடனாக மாறுவாயாக.

எஸ். கே. எஸ். திலீபன்

உ
சிவமயம்

திருக்குநள்

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை; அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு

(பற்றற்ற இறைவன் சூறிய வீட்டு நெறியை மனத்திற்கொள்க;
பின் இருவகைப் பற்றுகளும் நீங்குதற்கு அவன் சூறிய உபாயங்களைப்
பின்பற்றிச் செய்து வருக.)

என்னித் துணிக கருமம்; துணிந்தபின்
என்னுவம் என்பது இழுக்கு.

செய்யத்தக்க காரியத்தையும், அதைச் செய்து முடிக்கும் வழிகளையும்
நன்கு ஆராய்ந்து தொடங்குக; தொடங்கியில் ஆராய்வோம் என்பது
குற்றமாகும்.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்; நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.

(இறைவன் திருவடிகளை அடைந்தவர், பிறப்பாகிய கடலைத்
தாண்டுவர்; அடையாதவர் அதிலேயே அழுந்துவார்.)

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஞம் மழை.

(மக்கள் உண்பதற்குரிய உணவுகளை உண்டாக்குவதும், அவற்றை அவர்கள்
உண்ணுங்கால அவர்கட்டு உணவாக அமைந்து பயன்படுவதும் மழையே.)

குணமெண்ணும் குண்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது.

(துறவிகளின் கோபம் ஒரு கண நேரமே நிலைக்குமாயினும், அதற்கு
காரணமானோர் ஆக்கோபத்தினின்றும் தம்மைக் காத்துக்கொள்ள இயலாது.)

திருக்குநள்

அறத்தான் வருவதே இன்பம்; மற் றெல்லாம்
புறத்த; புகழும் இல.

(அறத்துடன் கூடி வருவதே இன்பமாகும்; மற்றவையெல்லாம்
இன்பமாகமாட்டா; மேலும் அவற்றால் புகழும் இல்லையாகும்.)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்

(இவ்வகைத்தில் வாழ வேண்டிய முறைப்படி வாழ்பவன்,
மனிதனேயாயினும், வானுலகில் வாழும் தேவருள் ஒருவனாக
வைத்துமதிக்கப்படுவான்.)

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரவான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

(ஒழுக்கம் சிறப்பினைத் தருதலால், அவ்வொழுக்கத்தினை
உயிரினும் மேலானதாகக் கருதிக் காத்தல் வேண்டும்.)

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை, இருள்சேர்ந்த இன்னா
உலகம் புகழ்.

(அருள் நிறைந்த மனமுடையோர் இருள் நிறைந்த துன்ப
உலகமாகிய நரகத்தை அடையார்.)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்.

(கொலை செய்யாமலும் மாமிசம் உண்ணாமலும் இருப்பவனை
எல்லா உயிர்களும் கைகுவித்து வணங்கும்.)

நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற?

(முகத்திலுள்ள சிரிப்பையும், மனத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியையும்
அழிக்கின்ற சினத்தைவிட ஒருவனுக்குப் பகையாக வேறு எவ்வேணும்
இருக்கின்றனவோ?)

திருக்குறள்

அன்புநான் ஒப்பரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு
ஐந்துசால்பு வண்றிய தூண்.

(அன்பு, நானம், ஒப்பரவு, கண்ணோட்டம், உன்னமை ஆகிய
ஐந்து குணங்களும், சால்பு என்னும் பாரதத்தைத் தாங்கும் தூண்களாம்.)

**தீ உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தான்டங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல்.**

(நூல்களைக் கற்றறந்தும் அவற்றின் பொருளைப் பிறர்க்கு எடுத்துக்
கூறியும் தான் அடங்காத பேதையைக்காட்டிலும் அறிவில்லாதவரில்லை)

**முகம்நக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்து
அகம்நக நட்பது நட்பு.**

(கண்டபோது முகம் மலர நட்புச்செய்வது நட்பாகாது; அன்பால்
மனமும் மகிழுமாறு நட்புச் செய்வதே சிறந்த நட்பாகும்.)

**அறம்கறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறம்கறான் என்றல் இனிது.**

(ஒருவன் அறமொழி கூறாது, பாவுமே புரிவானாயினும், அவன்
புறம்கறாதிருப்பின் அதுவே நல்லது.)

**இடுக்கண் வருங்கால் நகும்; அதனை
அடுத்தார்வது அஃதொப்பது இல்.**

(துன்பம் வரும்போது உள்ளுக்குள் சிரித்து மசிழ்கி; அத்துன்பத்தை,
நெருக்கி அழிப்பதற்கு அது போன்றது வேறொன்று இல்லை.)

**அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
கிழுக்கா இயன்றது அறம்.**

(பொறாமை, ஆசை, கோபம், தீச்சொல், ஆகிய இந்நான்களையும்
நீக்கிச் செய்வதே அறமாகும்.

ஸ்வாம் தர்சனம் செய்வோர்க் முறைகள் :-

தரிசனம் செய்யபோகும் அடியார்கள் நீராடி, விபூதி,
தாரித்து தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அணிந்து உள்ளத்
தூய்மையுடன் ஆலயத்திற்கு சென்று முதலில் தூலவிங்கமாகிய
கோபுரத்தைத் தரிசித்து, இரண்டு கைகளையும் சிரிசின்மேல்
குவித்து சில நாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்ளே
போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலுள்ளே போனவுடன் பல்பீட்டத்தையும்
துவசத்தம்பத்தையும் (கொடிமரத்தையும்) மூஷிகம் ஆயின்
மூஷிகத்தையும், மயிலாயின் மயிலையும் நந் தியாயின்
நந்தியையும், சிங்கமாயின் சிங்கத்தையும், கருடனுயின்
கருடனையும் வணங்கித் துதித்துப் “பகவானே உம்முடைய
திருவடிகளை அடைந்து அடியேன் உள்ளே புகுந்து
இறைவனை தரிசித்துப் பயன் பெறும் பொருட்டு அனுமதி
தந்தருஞம்” என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு உள்ளேபோய்,
முன் விநாயகரை தரிசித்து அவர் முன் நின்று, நம் சிர
சின்மேல் கைக்கூடிய வணங்கி, தலையில் 3 முறை குட்டிக்
கொண்டு 3 முறையோ, அல்லது 5 முறையோ தோப்புக்கர
ணமிட்டு, விநாயகர் துதிப்பாடலான ஏதேனும் பாடுவது நலம்.

அதன் பின் இறைவனின் திருமுன் நின்று அவரை
உள்ளனடிடன் ஸ்தோத்திரம் பாடி வணங்க வேண்டும்.
மூலஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் தெய்வங் கருக்கேறப் துதிப்
பாடலைப் பாட வேண்டும்.

**கீழ துதிப்பாடல்கள் சிலவற்றை தருகின்றோம். விரும்பியதை
பாடி பயன்டைவீர்களாக**

துந்ப் யாடல்

வீநாயகர்

+ + + + + + + + + +

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங்கு கலந்துனக்கு நான்தருவேன்-கோலஞ்செய்
துங்கக்கரி முகத்துத் தூமனியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

வீவிபருமான்

பொன்னூர் மேனியனே டுலித்தோலை
யரைக் கசைத்து
மின்னூர் செஞ்சடைமேல் மிளிரிகொன்றை
யணிந்தவனே
மன்னே மாமனியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல் லால்ஜினி
யாரை நினைக்கேனே.

முருகன்

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
முருகனே ஈசன் மகனே-ஒருகை முகன்
தம்பியே உன்னுடைய
தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

அம்பாளன் துந்

தனம்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளுந்
தளர்வறியா
மனம்தரும் தெய்வவடிவந் தரும்
நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம்தரும் நல்வன எல்லாம்தரும்
அன்பர் என்பவர்க்கே
கனம்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி
கடைக்கண்களே.

தருமால்

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பலகோடி நூரூயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணே! உன்
சேவடி செவ்வித்திருக்காப்படு

தகுஷணாழுர்த்து

கல்லானின் புடை அமர்ந்து நான்மறை
ஆற்றங்கமுதல் கற்றகேள்வி
வல்லார்கள் நால்வருக்கும் வாக்கிறந்த
பூரணமாய் மறைக்கு அப்பாலாய்
எல்லாமாய் அல்லதுமாய் இருந்ததனை
இருந்தபடி இருந்து காட்டிச்
சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல்
நினைந்துபவத் தொடக்கை வெல்லாம்.

சோமாஸ்க்கந்தர்

வேதியா வேதகீதா விண்ணவர் அன்னா என்றேன்று
ஒதியே மலர்கள் தூவி ஒருங்கநின் கழல்கள் காணாய்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்ச்சடை மதியஞ்
குடும் ஆதியே ஆலவாயில் அப்பனே அருள்செயாயே.

நால்வர்

பூழியர் கோன் வெப்பு ஒழித்த
புகலியர் கோன் கழல் போற்றி
ஆழி மிசைக் கல் மிதப்பில்
அணைந்த பிரான் அடி போற்றி
வாழி திரு நாவலுார் நாயி
வன் தொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழி மலி திரு வாத ஊரர் திருத்தாள் போற்றி.

அனுபத்திமூலர்

தத்து முதெயில் மூன்றுந் தழுல்எழு
 முத்து மூரல் முகிழ்த்த நிராமய
 சித்து முர்த்திதன் தாளினை சேர்அறு
 பத்து மூவர் பதமலர் போற்றுவாம்.

சுரல்வார்த்தி

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும் தீஞ்சொல்
 பனுவலும் யான்
 எண்ணும் பொழுது எளிது எய்தநல்காய்
 எழுதா மறையும்
 விண்ணும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் அன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகலகலாவல்லியே.

வகும்பு

செந்துவர் வாய்க்கரு ந்கண்ணினை
 வெண்ணகைத் தேன் மொழியார்
 வந்துவலஞ் செய்துமாநடம் ஆடமலிந்த
 செல்வக்
 கந்தமலி பொழில்குழ் கடல்நாகைக்
 காரோணம் என்றும்
 சிந்தை செய்வாரைப் பிரியாது
 இருக்கும் திருமங்கையே

நவக்கரு

குரியன்

சீலமாய் வாழ சீரருள் புரியும்
 ஞாலம் புகழும் ஞாயிறே போற்றி
 குரியா போற்றி சுந்தரா போற்றி
 வீரியா போற்றி வினைகள் களைவாய்.

நீந்து

எங்கள் குறைக ளெல்லாந் தீர்க்கும்
 திங்களே போற்றி திருவருள் தருவாய்
 சுந்திரா போற்றி சத்குரு போற்றி
 சங்கடந் தீர்ப்பாய் சதுரா போற்றி.

செவ்வாய்

சிறப்புறு மணியே செவ்வாய்த் தேவே
 குறைவிலா தருள்வாய் குணமுடன் வாழ
 மங்கலச் செவ்வாய் மலரடி போற்றி
 அங்கா ரகனே அவதிகள் நீக்கு.

புதன்

இதமுற வாழ இன்னல்கள் நீக்கு
 புதபக வானே பொன்னடி போற்றி
 பதந்தந் தாள்வாய் பண்ணேவீ யானே
 உதவியே யருஞும் உத்தமா போற்றி.

வீயாழன்

குணமிகு வியாழக் குருபகவானே
 மணமுள வாழ்வு மசிழ்வுட னருள்வாய்
 ப்ரகஸ்பதி வியாழப் பாகுரு நேசா
 க்ரக தோழியின்றிக் கடாக்ஷித் தருள்வாய்.

வெள்ளி

சுக்ர மூர்த்தி சுபமிக யீவாய்
 வக்ர மின்றி வரமிகத் தருவாய்
 வெள்ளி சுக்கிர வித்தக வேந்தே
 அள்ளிக் கொடுப்பாய் அடியார்க் கருளே.

சௌல்வரன்

சங்கடந் தீர்க்கும் சனிபக வானே
 மங்களாம் பொங்க மனம்வைத் தருள்வாய்
 சச்சர வின்றி சாகா நெறியில்
 இச்செகம் வாழ இன்னருள் தாதா.

ଇତ୍ତାରୁ

அரவெனும் ராகு அய்யனே போற்றி
தூரவா தருள்வாய் கஷ்டங்கள் நீக்கி
ஆக வருள்புரி அனைத்திலும் வெற்றி
ராகுக் கணியே - ரம்மியா போற்றி

୪୫

கேதுத் தேவே கீர்த்தித் திருவே
பாதம் போற்றி பாபம் தீர்ப்பாய்
வாதம் வம்பு வழக்குக் கிண்றி
கேதுத் தேவே கேண்மையாய் ரக்ஷி.

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவர்
குருதிய; மகந்தையங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதந் வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்.

ਗੁਰੂਨਾਨਾਨਾ

அண்டர் பிரானுந்தொண்டர் தமக்கதிப்பனுக்கி
அனைத்தும் நாம் உண்டகலமும் உடுப்பனவும் சூடுவளவும் உணர்வோம்
உண்டக்காகச் சன்னிசை மூலமாம் பதந்தந்தோம் என்றங்கவர்
பொற்றத் துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை பொற்ற முடிக்குத்
மாலைவாங்கிச் சூட்டினார்.

பஞ்ச தொத்துறம்

இறை வழிபாட்டின் போதும், சைவ சமய நிகழ்ச்சிகளின் போதும் திருமுறை ஒதுவது சைவ மரபு. இச்சந்தரப்பங்களில் பஞ்ச தோத்திரமே ஒதுவார்கள். அது மட்டுமன்றி கோவிலுக்கு செல்பவர்கள் அனைவரும் பஞ்சபுராணம் ஆசிய தேவாரம், திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் முதலியவைகளை அவசியம் ஒது வீட்டு திரும்ப வேண்டும். பஞ்ச தோத்திரங்களை அவை ஒதுப்படும் வரிசைக்கிரமத்தில் கீழே தருகின்றோம்.

- (1) தேவாரம்
 - (2) திருவாசகம்
 - (3) திருவிசைப்பா
 - (4) திருப்பல்லாண்டு
 - (5) பெரியபுராணம்

பஞ்ச தொத்திரம் ஒதினாற் பன்னிருதாருமுறை கணையும் ஒதிய பயண் கிடைக்கும். இங்கே சில பாடல்களை தாங் கிடோம். அவற்றில் ஒன்றை படிக்கலாம்.

• 86 •

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பிடியதன் உருவுமை கொள்மிகு கரியது
வடிகொடு தனது வழிபடும் அவரிடர்
யகூக்டிகன பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே
கூடும்

திருச்சிற்றம்பலம்

2. சந்தமார் அகிலெலடு சாதிதேக் கம்மரம் உந்துமா முகலியின் கரையினில் உமையொடும் மந்தமார் பொழில்வளர் மலகுவன் காளத்தி எந்தையார் இணையடி என்மனத் துள்ளவே தாயினும் நல்ல தலைவரென் ரதியார் தம்மடிகள் போற்றிசைப்பார் வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா மாண்பினர் காண்பல வேடர் நோயிலும் பிணையுந் தொழிலர் பால் நீக்கி நுழைத்தரு நுவினர் ஞாலம் கோயிலுஞ் சுளையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமா மலையமர்ந் தாரே திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

1. வானுகி மன்னுகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனுகி உயிராகி உன்மையுமாய் இன்மையுமாய்க் கோனுகி யானெதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு வானுகி நின்றுயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே.
2. மெய்தான் அரும்பி விதிர் துதுஉன் விரையார் கழற்கென் கைதான் தலைவைத்து கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளம் பொய்தான் தவிர்த்து உன்னைப் ‘போற்றி சயசய போற்றி’ என்னும் கைதான் நெகிழு விடேன் உடை யாய் என்னைக் கண்டு கொள்ளோ.

3. முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல் வேனைப் பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணஞ் சித்தமலம் அறிவித்து சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தன்னைக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே.

திருவீசைப்பா

1. ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே! உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே! தெவிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே! சித்தத்துள் தித்தித்கும் தேனே! அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே அம்பலம் ஆடரங்காக வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துக்கந் தாயைத் தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.
2. கற்றவர் விழங்குங் கற்பகக் கணியைக் கரைணாமா கடலை மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச் செற்றவர் புரங்கள் செற்றங்கு சிவனைத் திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டு உள்ளம் குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.
3. அன்னமாய் விகம்பி பறந்தயன் தேட அங்குவனே பெரியநீ் சிறிய என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன் முன்னம்மா லறியா ஒருவனாம் இருவா முக்கனா நாற்பெருந் தடந்தோள் கண்ணலே தேனே அமுதமே கங்கை கொண்டசோ ஸேச்சரத் தானே.

நிறுப்பல்வாண்டு

1. மன்னுக்கதில்லை! வளர்கநம்
பக்தர்கள்! வஞ்சகர் போய் அகல
பொன்னின்செய்! மண்டபத்துள்ளே புதுந்து
டுவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
 2. பாலுக்குப்பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆவிக்கும் அந்தனர் வாழ்சின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
 3. சொல்லாண் டசரு திப்பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்!
சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்டகன கத்திரள்
மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
- நிறுத்தாண்டர் பூரணம்**
- உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்காயியவன்
நிலவுலாவிய நிர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவியே
தானடைந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேனடைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மாநடஞ்செய் வரதர் பொற்றுள தொழு.
வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளக்குக
சைவ நன்னெறி தான் தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே.

பொதுவான சில விளக்கங்கள்

எல்லோரையும் தரிசித்த பிறகு அருள்மிகு ஸ்ரீ சண்டேசுப்
பெருமானை வணங்கிச் சிவதரிசனப் பலனைக் கேட்டுப்
பெறவேண்டும். அவர் சதாகாலமும் சிவததியானத்தில் அமர்ந்
திருப்பதால் அவர் திருமுன் நின்று நம் கைகளை எமதுவாக
முன்று முறை தட்டி அடியேன் வழிப்பட்ட பயணத்தந்தருளும்
என வேண்டி வழிபடல் வேண்டும். அவர் யோகத்தீணின்றும்
நீங்கி நமக்கு அருள் புரிவார் என்பது அறிஞர்களின் கூற்று.
இவரைக் கடைசியாகத் தரிசிக்காது போவோ மேயானால்
சிவதரிசன பலன் நமக்குச் சித்திக்காது என்பது திண்ணனம்.

சிவவிங்கத்திற்கும், நந்தி பலிபீடங்களுக்கு குறுக்கே செல்லக்
கூடாது. சுவாமிக்கு நிவேதனம் ஆகும் பொழுது அதனை நாம் பார்க்கக்
கூடாது. சுவாமிக்கும் பலி பீடங்களுக்கும் இடையில் அட்டாங்கமாக
வணங்குதல் கூடாது. இவைகள் அருணகிரி பூராணம் வலம்புரிச்
சருக்கத்தில் 90-வது செய்யுள் முதலிய வற்றில் காணலாம்.

ஆலயத்திற்குள் இருக்கும் பொழுது ஆண்டவன் பேச்கக்கள்
தவிர வேறு எந்தப் பேச்சையும் பேசுதல் கூடாது. திருவிளக்குகளைக்
கைகளால் தூண்டி அந்த என்னெணையச் சுவரிலும். தூண்களிலும்
பூசி கோயிலை அசுத்தப்படுத்தக் கூடாது.

நவக்கிரகங்களை வலம் வரும்பொழுதும் மற்ற நேரங்களிலும் கவாமிகளைத் தொடுதல் கூடாது. நமக்கு விரைவில் அருள்புரிய வேண்டும் என்று என்னி கவாமிகளின் இரண்டு திருவடிகளின் மத்தியில் கற்புரத்தை (குடம்) கொண்டதுதல் கூடாது.

கோயிலுக்குப் பக்கத்திலுள்ள மதிலோரங்களில் சலம் மலம் கழித்தல் கூடாது. (அப்படிச் செய்பவர்கள் நீர் வியாதியால் அவதிப்படுவார்கள் என்று ஆயுர்வேதம் கூறுகிறது.)

எக்காரணத்தைக் கொண்டும், உள்பிரகாரத்தில் விழுந்து வணங்குதல் கூடாது. கோயிலில் நம்மை நாமே சுற்றுவதும் மிகமிக மாறுபட்ட செயலாகும். (இது மயானத்தில் செய்யும் கருயிம்) இதுவும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஆலயத்திற்குள் சென்று வீண் வாரத்தைகள் பேசுதல், சண்டையிடுதல், சிரித்துக் கொண்டு வேண்டாத உரையாடல்களைச் செய்வது, முக்குநீர் சிந்துதல் போன்றவை கண்டிப்பாக கூடாது. கோயிலுக்குள் காம்பபற்றை கண்டிப்பாக துறக்க வேண்டும்.

இறைவனின் விகரகத்தைத் தொடுவதோ கொடி மரம், பலிப்பம், விகரகம் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல்யாவும் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும்.

க்லாஷதிருகோயில் உள்ளே சென்று தூங்கக் கூடாது. இறைவனுக்கு முன்பு காலைநீட்டி வணங்குவதும் அங்கிருத்தனம் செய்வதும் கண்டிப்பாக கூடாது.

கடைசியாகச் கொடிமரத்தின் அருகில் மட்டும்தான் கிழே விழுந்து 3 முறையோ அல்லது 5 முறையோ வணங்கி பின்னர் எழுந்து உட்கார்ந்து ஆலயத்தில் உள்ளே வணங்கிவந்த முரத்திகளை எல்லாம் நம் அக்ககண் முன்கொண்டு வந்து காண முயற்சி செய்து, குறைந்த அளவிலாவது பஞ்சபுராணம், தேவாரம், திருப்பல்வாண்டு, பெரியபூராணம், முதலியவைகளை அவசியம் ஒது வீடு திரும்ப வேண்டும்.

தேவாரம்

தேவாரம் என்பதன் கருத்து (தே-ஆரம்) தெய்வத்திற்கு குட்டப்படும் பாமாலை என்றும் (தே-வாரம்) தெய்வத்தின் மீது அன்டுடன் பாடப்படும் இன்னிசைப் பாடல் என்றும் பொருள் கூறப்படும் சமய குரவர் நால்வரில் மூவரான திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஆகியோர் பாடியதே தேவாரம் எனப்படும். இவர்கள் சிவபெருமானையே நினைத்து பாடியுள்ளனர். இதனால் தேவாரம் சிவபெருமானின் மீது அன்டுடன் பாடப்படும் இன்னிசைப் பாடலாகும்.

திருவாரகம்

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதோர் எவ்வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது முதுமொழி. சமய குரவர் நால்வரில் ஒருவராசிய மாணிக்கவாசகர் பாடிய நால் திருவாசகம். நெஞ்சை உருக்குந் திருவாசகம் மாணிக்கவாசகர் சொல்லச் சொல்ல இறைவனால் எழுதப் பெற்ற சிறப்பினையடையது. திருவாசகம் என்பது திருமயமான வாசகம் எனப் பொருள்படும். சண்டுத் திருவென்பது அருட்டிரு. எனவே அருள் நாத வடிவான வாசகம் என்றவாறு ஆயிற்று.

இத்தமிழ் வேதந்தன்னை அன்போடு ஒதுவாரைப் பிறவிக்கடலை நிக்கிச் சிவானந்தமாக்க வல்லது என்பதனை.

திருவாரகம்

“தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி அல்லவற்றத் தானந்த மாக்கியதே-எல்லை மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன் திருவா சகமென்னுந் தேன்”

என்று ஆன்றோர் அனுபவத் திருவாக்கால் அறிக்.

தினவிசைப்பா

திருவிசைப்பா என்பது தெய்வத்தன்மையுள்ள இறைவன் புகழைக் கூறும் பாடல் எனவும், தெய்வத்தன்மைக்க, இசை பண்டுள்ள பாடல் எனவும், இறைவனின் பொருள்சேர் புகழை வியந்து பாடிய பாடல் என பொருள்படும். பெருமாளின் பொருள்சேர் புகழை நினைத்துருசிப் பாடிய திருவிசைப்பாக்கள் ஒதுவாருள்ளத்தையுருக்கி இறையன்பில் ஈடுபடச் செய்யும் இயல்பு படைத்தன வாகும்.

தஞ்சையில்லாண்டு

திருப்பல்லாண்டு என்பது, இறைவனை அருட் செயல்களை எல்லாம் எடுத்தியம்பி அவனை பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துவதாகும். வானவரும் பிறரும் இறைவனைப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துவது, தாம் இன்பமாக வாழும் பொருட்டேயாகும். மக்களாகிய நாம் பிறவித்துயர் நீங்கீப் போருட்டேயாகும். பேரின்பவாழ்வு பெறுதற் பொருட்டே இறைவனைப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துகின்றோம்.

கூற வாழுதலை கூட உனரிப் பெருகுகின்ற அன்டு வெள்ளத்தில் முழ்கி இறைவனைப் பல்லாண்டு கூற வாழுத்துகின்ற திருப்பல்லாண்டு பாக்கள் எல்லையில்லாத இன்பத்தை சந்தர்த்து இன்னருள் அமுதமாகும்.

திருத்தொண்டர் புராணம்

திருப்புராணம் என்றும் பெயருடன் பண்ணிரண்டாந் திருமுறையில் பெரிய புராணமே இடம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு திருத்தொண்டர் புராணம் என்றும் பெயர் உண்டு. இப் புராணத்தில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் வரலாறும் விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. இதை பாடியருளியவர் சேக்கிழார் சுவாமிகள் ஆவர். திருப்புராணம் என்பது இறைவனின் அநாதி முறை மையான பழமையை பற்றிக் கூறுவதாகும்.

கணபதி துணை
க்ராம்கள் அருள்செய்து

எந்திக் கவுசம்

A decorative horizontal border at the bottom of the page, featuring a repeating pattern of stylized floral or geometric motifs in black ink.

திருச்சிற்றம்பலம்

வளர்சிகையைப் பறாபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
யளவுப்படாவதிகசவுந் தரதேக

மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
விளர நெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வின்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலுசந் திரஞ்சு காக்க.

கவின் வளரு மதரங்கச முகர் காக்க
 தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
 நவில்சிடுகவ் சிரிசைகதர் காக்கநனி
 வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க
 அவிர்நடகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழியு
 செஞ்செவி பாசபாணி காக்க
 தவிர்தலுரு திணங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
 சியைக்கிந்தி தார்த்தர் காக்க.

காமருபு முகந்தன்னெனக் குணேசர் நனி
காக்ககளங் குணேசர் காக்க

வாமமுறு மிருதோனும் வயங்குச்நத
பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க

எம்முறு மணிமுலைவிக் கிளவினா

சன்காக்க விதயந் தன்னை கீழ்க்கண்ட பார்க்கவேண்டும்.

தோமகலுங் கண்நாதர் காக்கவகு

டினெத்துலங்கே ரம்பா காக்க.

9

வீநாயக கவசம்

பக்கமிரண் டைட்யந்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்
விக்கினை ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபூ டணர்தாங் காக்க
தக்கஞ்யயந் தன்னைவக் சிரதுண்டர்
காக்கசக்க ன் த்தை யல்லல்
உக்ககண பன்காக்க லூருவைமங்
களமூர்த்தி யுவந்து காக்க.

தாழ்முழந்தான் மகாடுத்தி காக்கவிரு
பதமேக தந்தர் காக்க
வாழ்கரங்கப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
முன்கையை வணங்கு வார்நோய்

ஆழ்தரச்செய் யாசாபூ ரகர்காக்க
விரல்பதும் வத்தர் காக்க
கேழ்கிளைரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க
கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க.

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா
டுத்திரர் தென்னுசை காக்க
மிக்கநிரு தியிற்கணே சரர்காக்க
விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
திக்கதனிற் காக்கவா டுவிற்கசகன்
னன்காக்க திகழு தீசி
தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி
லீசநந் தனரே காக்க

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டும்
ஒசையின்விக் கினசிருது காக்கவிராக்
கதர்பூத முறுவே தாள்

வீநாயக கவசம்

மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த் திறத்தால்
வருந்துயரு முடிவி லாத
வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபுபா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க.

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டும்
ஒசையின்விக் கினசிருது காக்கவிராக்
கதர்பூத முறுவே தாள்
மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த் திறத்தால்
வருந்துயரு முடிவி லாத
வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபுபா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க.

மதிஞானந் தவந்தான் மானமொளி
புக்குலம்வண் சரீர முற்றம்
பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
மணவிமைந்தர் பயின்ட் பாதிக்
கதியாவுங் கலந்துசர்வா டுதர்காக்க
காமர்பவுத் திரர்முன் னை
விதியாருஞ் சுற்றமெலா மழுரேச
ரெஞ்னான்றும் விருமபிக் காக்க

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்கக்காரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க
என்றவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
திடினும்பா லிடையு ஜென்றும்
ஒன்றுரு முனிவரர்கா ஸறிமின்கள்
யாரொருவ ரோதி னலு
மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேக மாசி மன்னும்.
திருச்சிற்றம்பலம்

ஈ

ஒளவேயார் அருள்ய

வீநாயக அகவல்

ஓ--ஓ--ஓ--ஓ--ஓ--ஓ--ஓ--ஓ--

சீதக் களபச் செந்தாமைரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப்
பொன் அரை ஞானும் பூந்துகிலாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ் கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக்கோடும்
வேழ முகமும் விளங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சு சுரமும் அங்குச் பாசமும்
நெஞ்சிற்குடி கொண்ட நீலமேனியும்
நான்றவாயும் நாலிரு டியமும்
முன்று கண்முனும்மும் மதச்சவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன்முடியும்
திரண்ட முப்புரிநூல் திக்கழோளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழம் நுகரும் முஷிக் வாகன!
இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெனமுந்து அருளி
மாயாப்பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல் ஜந்தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து
குருவடிவாசிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திரம் இது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்

கோடாயுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவ்ட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத்தெளிவையுங் காட்டி,
ஜம்புலன் தன்னை யடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினையறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்கும் தந்தெனக்கருளி,
மலம் ஒருமுன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒம்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஜம்டுலக் கதவும் அடைப்பதும் காட்டி,
ஆராதாரத்து அங்குச் நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
இடையிநகலையின் எழுத்தறிவித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
குண்டலி யதனில் சுடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலாதாரத்தின் முண்டெழுகனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முகமாக இனி தெனக் கருளி

புரியட்டகாயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசெனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனி தெனக் கருளி
 என்னை யறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டும் ஒன்றிடம் என்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் (து) அழுத்தியென் செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக் (கு) அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி,
 வேடமும்நீரும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த தொண்டர் குழாத்துடன்கூட்டி
 அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பெருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக! விநாயக! விரை கழல் சரணே!

கணாஷ்டகம்

தினசரி குளித்தவுடன் விநாயகர் முன் உட்காந்து ஊது பத்தி
பொருத்தி வைத்து முழுவதையும் ஒரு தடவை படிக்க வேண்டும்.

அப்படிப் படிக்கும்போது நாம் வேண்டும் பலனையளிக்கும்
கலோகத்தை மாத்துரம் 21 தடவை சொல்வேண்டும். குருவே
வணக்கம் என்று குரு வணக்கம் சொல்லி தொடங்க வேண்டும்.

1. யம்பிரும் வேதாந்த விதோவதந்தி
பரம் பிரகானம் புருஷம் ததான்யே
விச்வோத்கதே: காரணம் ஈசவரம்வா
தல்ஸமை நமோ விக்கின விநாயகாய
ஆத்ம சூனாமும் முடிவில் மோகாயமும் பெற
2. எக தந்தம் மஹாகாயம்
தப்த காஞ்சன் சன்னிபம்
லம்போதரம் விசாலாகஷம்
வந்தேஹம் கணநாயகம்.
உடல் ஆரோக்ஷியமாகவும், நிடமாகவும் புஷ்டியாகவும் இருக்க
3. மெளங்சி சிருஷ்ணே ஜினதரம்
நாக யக்ஞோபவிதினம்
பாலேந்துவிலைஸன் மெளளிம்
வந்தேஹம் கணநாயகம்.
4. 1. பாம்பு முதலிய விஷதந்தக்களின் பயமில்லாமலிருக்க
2. நோய்நொடிகளின்றும் நிவாரணம் பெற
4. சித்திர ரத்தின விசித்திராங்கம்
சித்திர மாலா விபூஷிதம்
காம சூப தரம் தேவம்
வந்தேஹம் கணநாயகம்.
நிருமணம் கூடி வர, கணவன் மனவியிடம் அங்கு வளர
5. ஸர்வ விக்ன ஹரம் தேவம்
ஸர்வ விக்ன விவரஜிதம்
ஸர்வ ஸித்த பிரதாதாரம்
வந்தேஹம் கணநாயகம்.

1. செல்வம் வளர்
 2. தொழில் வியாபாரம் பெருக
 3. உத்தியோகம் கிடைக்க
 4. நமது முயற்சிகளில் வெற்றியடைய
- கஜவக்தரம் சுரசிரேஷ்டம்
 கர்ண சாமர பூஷிதம்
 பாசங்குசுதரம் வேதம்
 வந்தேஹம் கண்நாயகம்.
- எதிரிகளிலிருந்து பாதுகாப்பு அன்றை, எதிரிகள் நம்மிடம் ஒத்துப்பொகும்படி செய்ய.
7. அம்பிகா ஹரிருதயானந்தம்
 மாத்ருபி: பரிவேஷ்டிதம்
 பக்தப் பிரியம் மதோன் மத்தம்
 வந்தேஹம் கண்நாயகம்.
- நல்ல குழந்தைகள் பிறக்க குழந்தைகள் நல்ல பண்புள்ள வர்களாக வளர்
 யகூகின்னர கந்தர்வ
 சித்த வித்தியாகசரை ஸ்ஸஹ
 யோத்து காயம் மஹாவீரம்
 வந்தேஹம் கண்நாயகம்.
 நாடும் சூதாயமும் தீய சக்திகளை எதிர்த்துப் போராடுகூலில் நல்ல சக்திகள் வெற்றி பெற
 கணாஷ்டகமி தம் புண்ணியியம்
 ய: படேத் சததம் நர:
 சித்யந்தி சர்வ கல்யாணி
 வித்யா வான் தனவான் பவேன்
 இது கடைசி சுலோகம் இதைச் சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.

ஓண்டே போதுமே

இறையருள் எளிதில் பெற விரும்புவர் கோரிக்கைகள் நிறைவேற உறுதியுடன்
 இந்த முறையை மற்றவையுடன் கல்க்காமல் கடைபிடிக்கக் கோருகிறோம்.
 50 நடக்களுக்குப்பிறகு. இறையருள் செயலாற்ற தொடர்க்குவதை உணர்த்
 தொடங்குவீர்கள். கோரிக்கையின் வெற்றிக்கு கூ முயற்சியும் தேவை.
 நியாயமானதாக இருக்கவேண்டும்.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய

கோளறு திருப்பதிகம்

நவக்கிரகத்தால் பிடிக்கப்பட்டோர் இப்பதிக்கத்தைப் பகுதியுடன் பாராயணம் செய்தால் கிரகுடோஷம் நீங்கும். நன்மை பெருகும். பண்பியந்தைக் காந்தாரம்)

வேய்ச்சறு தோளிப்பங்கள்; விடமிடுண்ட கண்டன்,
 மிகநல்ல வினை தடவி
 மாசறு தீங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு தீங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
 சனிபாமடி இரண்டும் உடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல; அவை நல்ல;
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

என்பொடு கொம்பொடு ஆமை இவைமார்பிலங்க
 எருதேறி ஏழை யூடனே
 பொன்பெதி மத்தமாலை புனல்குடிவந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழ பதினெட்டொடு ஆறும்
 உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
 அன்பொடு நல்ல நல்ல; அவைநல்லநல்ல;
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேணி ஒளிநீரு அணிந்து
 உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
 முருகுஅலர் கொற்றறைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்,
 திருமகள் கலையதூர்தி செய்மாது பூமி
 திசைசெதைய்வ மான பலவும்
 அருநெறி நல்ல நல்ல; அவைநல்லநல்ல;
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதன் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
மறையோதும் எங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து; என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
தொதியறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
தொடு நோய்கள் ஆன பலவும்
அதிகுண நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சாணி கண்டன் எந்தை மடவாள்த னோடும்
விடையேறும் நங்கள் பரமன்
துஞ்சிகிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்து; என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
வெஞ்சின அவண்ரோடும் உருழுகிடியும் மின்னும்
மிகையன் பூதம் அவையும்
அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல; அவை நல்ல நல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி அதனதாடை வரிகோவ ணத்தர்
மடவாள்த னோடும் உடனாய்
நாள்மலர் வன்னிகொன்றை நதிகுடி வந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
கோள் அரி உழுவையோடு கொலையானை கேழுல்
கொடுநாக மோடுகரடி
ஆளாரி நல்ல நல்ல; அவைநல்லநல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலை நன்மங்கை ஒருபாகம் ஆக
விடையேறு செல்லன் அடைவார்
ஒப்பிள மதியும் அப்பம் முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்,
வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா;
அப்படி நல்ல நல்ல; அவைநல்லநல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்து அன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள்த னோடும் உடனாய்
வாள்மதி வன்னிதொன்றை மலர்குடிவந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல்குழி இலங்கை அரையன்ற னோடு
இடரான வந்து நலியா;
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல; அவைநல்லநல்ல;
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரன்நாரி பாகன்
பசைறும் எங்கள் பரமன்
சலமக னோடுஎனக்கு முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிகை யோனும்மாலும் மறையோடு தேவர்
வருகாலம் ஆன பலவும்
அலைகடல் மேருநல்ல; அவை நல்லநல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

கொத்து அலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிரதன்
மந்தமும் மதியும்நாகம் முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரோடு அரணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணை
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்லநல்ல; அவை நல்லநல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

தேன் அமர்பொழில்கொள் ஆலைவிலைசெந்தெல் துண்ணி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழு
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தூன் உறு கோஞும் நானும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆனசொல் முலைதூழும் அடியார்கள்
அரசாள்வர்; ஆணைநமதே.
திருச்சிற்றம்பலம்

திருநூளம்பந்த் அருட்ய திருநீற்றுப் பக்கம்

பண்காந்தாரம்

(2-ஆம் திருமுறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாடிமைபங்கள்; திரு ஆல வாயான் திருநீறே 1

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஒத்த தகுவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப் புன்லவயல் குழந்த திரு ஆல வாயான் திருநீறே 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவி இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திரு ஆல வாயான் திருநீறே 3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அனிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியை தருவது நீறு
சேணத் தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே. 4.

பூச இனியது நீறு புன்னியமாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்க்கெல்லர்ம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம் தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திரு ஆல வாயான் திருநீறே 5.

அருத்தம் தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம்வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை குழந்த திருஆல வாயான் திருநீறே 6.

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப்படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தமாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத்தால் வாயான் திருநீறே 7.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணைத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே 8.

மாலோ டயன்றி யாதவன்னனமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலமதுண்ட மிடற்றெற் மால வாயான் திருநீறே 9.

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிகைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பணிந்தேத்தும் ஆலவா யான்திருநீறே 10.

ஆற்றல் அடலவிடை யேறும் ஆலவா யான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலா அம் பூசரன் ஞானசம்பந்தன
தேற்றத் தெண்ணனுடலுற்ற தீப்பிளி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லர் தாமே. 11.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாயச் சேயாய் நண்ணியானே!
 மாற்ற மனங்களிய நின்று மறையோனே
 கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்ததடியார் சிந்ததையுள் தேன்ஷ்வரி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்க் வேத்த
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
 மலஞ்சோறும் ஒம்பது வாயிற்குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஜந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தனமேல் வந்தருளி, நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற்கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான் தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்க்கட்டரே
 தேசனே தெனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராதே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஓளிக்கும் ஓளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பமும் துள்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்ச்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாசி அல்லானே
 சர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பொருமானே
 கூர்த்த மெங்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வராடும் புனர்வுமிலாப் புன்னியனே
 காக்கும் எங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தெற்றனே தெற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான் உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வெற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஜயா அரனே ஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானர்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலங்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓ வென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின்னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
 பல்லோரு ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

தல்லையில் அருள்ச் செய்த
த்ருப்பொற்சுவேணம்

ஆணந்த மனோலயம்
 (மனம் ஆணந்தக்கிலை வயப்படும் தன்மை)

அருள்க்கழிநூல்யாசீப விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
 முளைக்குடம் தூபநல் தீபம்வைம்மின்
 சத்தியும் சோமியும் பார்மகஞம்
 நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
 சித்தியும் கெளரியும் பார்ப்பதியும்
 கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
 அத்தன் ஜயாரன் அம் மாணப்பாடி
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.

1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
 பொற்றிருச் சண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
 மாவின் வடுவகிரி அன்னகண்ணீர்
 வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
 கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
 குனிமின் தொழுமின்எம் கோள் எம்கூத்தன்
 தேவியும் தானும்வந்து எம்மைஆளச்
 செம்பொன்செய் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.

2.

சந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டினங்கும்
 எழிற்கடர் வைத்துக் கொடினடுமின்

அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
 ஏய்ந்தபொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 3.

காசணி மின்கள் உலக்கை எல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறைஉரலை
 நேசம் உடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாட்க என்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந்து ஆடும்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்துநின்று
 பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 4.

அறுகெடுப் பார்அய னும் அரியும்
 அன்றிமற்று இந்திர னோடமரா
 நறுமுறு தேவர்க் னங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்க ஓட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
 காடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 5.

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரியார்
 உலகமெ லாம்சுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாள்மலர்ப் பாதங்கள் குட்டத்தந்த
 மலைக்கு மருகணைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 6.

குடகம் தேவ்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத
 தொன்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமுமவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.

வாள்தடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கைபொங்கத்
 தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ராணென்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாள்கொண்ட நாள்மலர்ப் பாதம்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆள்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 8.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலகைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சஸ் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னென் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஜென் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 9.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆட
 சிக்தம் சிவனோடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்

பித்தெம் பிராணோடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரோடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொடு ஆடஆட
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 10.

மாடு நகைவாள் நிலா ஏறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ எந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தமை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தெடுமின் எம்பெரு மாணைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 11.

மையமர் கண்டனை வான்நாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தனை
 ஜயனை ஜயர்பி ராணைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொன் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 12.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்நகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மான்இம் வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஜயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 13.

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழூக்குமல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 14.

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழக்கவை ஆயினாணைச்
சித்தம் டுகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோணைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும்பேற வாழ்த்திப்
ஊனல் தடங்கண் மடந்தைநல்லிர்
பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 15.

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர்கணாவிலும் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டும்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வேல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிபாடிச்
செம்பொன்செய் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 16.

தேனை மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவப்புரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக் மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்

ஊனக மாமமுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யன்று
போனக மாகநஞ் சண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 17.

அயன்தலை கொண்டுசென் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொண்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 18.

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாகணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
சுசற்குச் சண்ணம் இடித்தும்நாமே. 19.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியும் ஆய்திருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமும் ஆய்தினபம் ஆயினார்க்குப்
பாதியும் ஆய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமும் ஆய்வீடும் ஆயினார்க்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.
திருச்சிற்றம்பலம்

வீக்கரக ஆராதனைப் பற்றிய வீரப்புணர்வு AWARENESS, AWAKENING, ENLIGHTMENT, CONSCIOUSNESS

முதலில் தன்னை ஒரு ஆத்மா என்று நம்புபவனே இந்து சமயத்தவன் ஆவான்.

புராணக் கதைகள் மூலமாக (Mythologically) பாமர மக்களிடையே பரப்பப் பட்டு வந்த இந்து சமயத் தத்துவங்கள் தற்கால நடைமுறைக்கேட்டப் புராணங்களை அறிவியல் ரீதியாகவும் விஞ்ஞான ரீதியாகவும் (Esoterically) பரப்பப்படல் வேண்டும்.

விக்கிரகங்கள் மூலமாக இந்து சமயத்தின் தத்துவங்களை பார்மரம்க்கண்க்கு கற்பித்தனர்.

Hindu Sages Made the Concepts and Constructed the Shrines to make the seekers to understand the philosophical Meanings of Hinduism

கோவில்களில் உள்ள விக்கிரமங்கள் அனைத்தும் “மனிதன் கடவுளை தண்ணுடைய உருவத்தில் கற்பித்தான்” என்று சான்று பகர்கின்றன.

“The Man Made God in his Own Image”

கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம் நாயைக் கண்டால்
கல்லைக்காணோம் என்ற வாக்கியத்திற்கு ஒப்ப விக்கிரங்கங்களைப்
பார்க்கும் போது அவ் விக்கிரங்களில் உள்ள தத்துவங்கள் தனக்குள்
வியாபித்திருப்பதை அக உணர்க்கினின் மூலமாக உணர்கின்றான்.
இறைவனுடைய அருள் தன்னிடம் குடி கொண்டிருப்பதையும்,
கோவில் தன்னுடைய உடலின் புறத்தோற்றம் என்பதையும்,
வெளிப்படையாக அறிந்து கொள்கிறான்.

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவவிங்கம் கள்ளப்புவன் ஜந்துங் காளாமணி விளக்கே.

விக்கிரங்கள் மூலமாகத் தத்துவங்களை அறிந்த மனிதன் நன் உள்ளே ஒரு ஒளி இருப்பதை உணர்கிறான். அவ் வொளி பிரகாசமின்றி அறியாமை என்ற இருள் சூழ்ந்து இருப்பதை உணர்கிறான் “கடர் விளக்கானாலும் தூண்டுக்கோன் வென்டும்.” என்பதற் கொப்ப விக்கிரகங்களில் உள்ள நூற்றுவங்களை மேலும் மேலும் அறியும் போது தன் உள்ளத்தில் ஆழந்திருக்கும் இருள் மெல்ல மெல்ல அகன்று ஆன்ம ஒளி பிரகாசிக்கும். மெல்லத் தெளிகின்ற அவன் உள்ளத்தில் சீவன் ஆசிய ஆன்மா சிவலிங்கமாக ஒளி வடிவில் (வெளிச்சமாக) காட்சி அளிப்பதை அவன் உணர்கின்றான். “அவ்வொளி வடிவானது சொல்லில் அடங்காது சொல்லால் விளக்க முடியாது” என்பதை அவன் உணர்வான. “கானும் பொருள் காணப்படுவரின் மனோநிலைக் கேற்ப காட்சி தரும்.”

“The Object is as the subject imagines”

என்ற கூற்றின் படி பிரபஞ்சங்களில் உள்ள அனைத்து நில்வாசிகளிலும் உயிர் அற்ற சடப் பொருகளிலும் கூட விலங்குத்தின் வடிவத்தை காண்பான்.

இலங்கத்தின் தோற்றும்

இலங்கத்தின் தோற்றுத்தை அறிவியல், விஞ்ஞான ரீதியில் நோக்குவோமானால் தற்கால ஆய்வாளர்கள் விஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்திலும் (உயிர் உள்ள, உயிர் அற்ற, ஒளி, ஒலி, மற்றும் அலவகள்) (Waves) அனைத்திலும் இலங்கத்தின் தோற்றுத்தைக் ‘கண்டிரி கள்.’

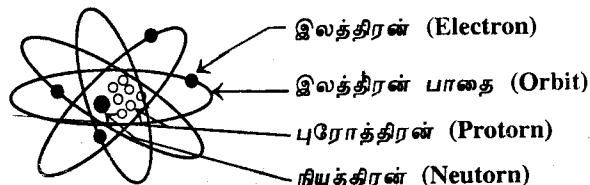
இது 19ம் நூற்றாண்டில் டோல்டன் பிரபஞ்சம் அனைத்தும் அனுக்களின் சேர்க்கையால் ஆக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்தார்.

20ம் நூற்றாண்டில் அனுவினாள் பிரமாண்டமான சக்தியும் வெளிச்சமும் இருப்பதை ஆய்வாலர்கள் கண்டனர். இலத்திரன் இலிங்கத்தின் ரூபத்தில் அசைவதைக் கண்டார்கள். இவற்றினால் ஆக்கப்படாத எவையுமே இப்பிரபஞ்சத்தில் இல்லை என்பதை கண்டனர்.

இதையே நம் ரிஷிகள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பாமரருக்கு சிவனாகவும், சக்தியாகவும் மனித உருவத்தில் கற்பித்தார்கள். இலத்திரனின் அதிர்வை தாண்டவமாக கற்பித்தார்கள். இலத்திரகளின் (Electron) அசைவை, அதாவது இலிங்கத்தின் ரூபத்தை கற்பித்தார்கள். நம் ரிஷிகள் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்தும் இதில் அடங்கிவிட்டதை உணர்ந்தனர்.

அனுவைப் பிரிப்பதால் பிரகாசமான ஒளியையும் சுக்தியையும் பெற்றனர். இதையே சிவராத்திரியில் தோன்றிய பிரகாசமான ஒளிவடிவம் விளக்கி நிற்கின்றது.

அனுவின் அமைப்பை பார்ப்போமானால்

இவ்வமைப்பையே இந்து சமய ரிஷிகள் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்திலும் கண்டனர்.

விஞ்ஞானிகள், ஆய்வாளர்கள் காட்டிய ஒலி அலைகளைப் பாருங்கள்

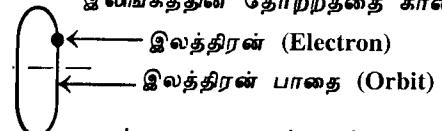

Sound Waves

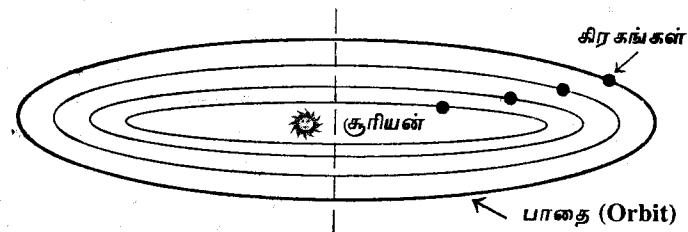
உண்ண அலைகள், ஒளி அலைகள், ஒலிக்கதிர்கள் X-Ray அலைகள், எண்ண அலைகள் யாவும் இவ்வடிவத்தையே கொண்டுடிருக்கும். இவை அனைத்திலும் இலிங்கத்தின் தோற்றத்தை காணலாம்.

இரு இலத்திரனின் பாதையை எடுத்து பாருங்கள்.

இவ்வகுத்தின் தோற்றத்தை காணலாம்.

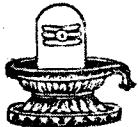

அண்ட சராசரத்தைப் பாருங்கள். அனுவினால் ஆக்கப்பட்ட சிரகங்கள் அனைத்தும், குரியனை சுற்றி ஒடுகின்றன. அவை அவற்றிற்குறிய அப்பாதையை விட்டு அவை விளக்குவது இல்லை.

இதை வானசால்திரிகள் (Astronomers) விண்வெளி ஆய்வின் மூலம் நேர்த்தனர். இங்கு ஒரு சிரக பாதையை (Orbit) எடுத்து பாருங்கள்.

அதன் ஒரு பாதி இலிங்கமாக கட்சி தரும்.

அனு தொடக்கம் அண்டம் வரை (Micro cosom to Macro cosom) இலிங்கத்தையே கண்டனர்.

அண்டத்தில் தோன்றியதை பிண்டத்திலும் கண்டனர்.

அண்டங்கள் யாவுக்கும் அது சாசுவதமான சாட்சியாகும். வேதங்கள் யாவும் அந்தப்பரம்பொருளை சிவனாக, சக்தியாக, இலிங்கமாக, ஓளியாக வணங்குகின்றன.

இப்போது சுற்பிக்கப்பட்ட சிவன், சக்தி, இலிங்க விக்கிரகங்களைப் பார்க்கும் போது “எனக்குளே பரம்பொருள் ஜோதியாக இருக்கிறான். நான் பரமாத்ம சொருபம், ஆகவே

நான் நல்லதையே நினைப்பேன்
நான் நல்லதையே சொல்வேன்
நான் நல்லதையே செய்வேன்

கேடு எதுவும் கடவுளில் இருந்து வருவதில்லை. நான் முக்கரன் சுத்தி உள்ள தூய்மையான ஒரு இந்து சமயத்தவன் என்ற எண்ணம் எம் உள்ளத்தில் எழுந்து விடும்.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குளே உறுப்பொருள் கண்டேன்
உடம்பிலே உத்தன் கோவில் கொண்டான் என்று
உடம்பினை யான் இருந்து ஒம்புகின்றேனே.

எம் கோவிலில் உள்ள பிள்ளையார், சிவன், சக்தி, முருகன், மகாவிஷ்ணு, அர்த்தநாதிஸ்வரர், கிருஷ்ணர், அனுமன், காளி, தூர்க்கை, மகாலக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, ஆகிய விக்கிரங்களின் அமைப்பின் மூலம் பல்வேறு வகையான ஆழ்ந்தத்துவங்கள் எமக்கு உணர்த்த படுகின்றன. கோவிலில் அமைப்பும் மனிதனின் புறத்தோற்றத்தோடு ஒப்பிடப்பட்டு பல தத்துவங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

பரிசோதனைகளால் நிரூபிக்க முடியாத பல உண்மைகளை கூட விஞ்ஞானிகள் நிராகரிப்பதில்லை. இது மட்டுமின்றி பரிசோதனைகளால் ஏற்கப்பட்டும் உண்மைகள் கூட காலக்கிரமத்தில் மாறுவதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். உதாரணமாக 19ம் நூற்றாண்டில் அனுவைப் பிரிக்க முடியாது என்றார்கள் ஆனால் 20ம் நூற்றாண்டில் அனுவைப்பிரித்து அபாரமான சக்தியைக் கண்டார்கள். அதன் பின் தான் அனு சத்தியால் அனு ஆயுதங்கள், அனு மின் ஆலைகள், அனு சத்தியால் கப்பல்கள் உருவாகியது. ஆனால் ரிஷிகள் உறுதியும் இறுதியும் சத்தியமானதுமான முடிவு நிலையை எமக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறி விட்டனார்.

இலிங்கத்துவத்தில் அனுவை பிரிக்க முடியும். பிரமாண்டமான சக்தி அதனுள் உண்டு என்பதையும் ரிஷிகள் உணர்த்தியுள்ளனர். எனவே இவை மனித அறிவிற்கு உட்பட்டவையே அறிவியல் ரீதியாக அல்லது விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்க முடியாத பல முத்துவங்கள் இந்து சமயத்தில் எமக்கு சுற்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

விக்கிரகங்களை நாம் ஆராதனை செய்யும் போது அக்குண்ணால் தத்துவங்களை அறிந்து வணங்குவோமானால் நாம் இப் பிரபஞ்சத்தோடு ஜக்தியமாகி ஒன்றித்து விடுவோம்.

ஆலய வழிப்பாட்டின் போது எழுகின்ற ஒங்கார சப்தம், சக்திவாய்ந்த மந்திர ஒலி அலைகளுடன் (Sound Waves) அபார சக்திகள் கொண்ட அனுவாக (Electrons) மாறி இலிங்க ரூபத்தில் இப் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்தோடும் ஒன்றினைந்து விடுகின்றது. அங்கு நான் என்ற தனித்துவம் மறைந்து மனிதன் பரம் பொருளோடு ஒன்றினைந்து விடுகின்றான்.

Who art known in this mortal world
 by various names,
 who art every where and in all things
 and Motivate all my Actions
 “Harohara அரோஹரா”

I hail the Strength and Power
 to get beyond the physical disabilities
 to the realm of Super Consciousness
 Love my fellow beings
 raise them above their Limitation
 and Merge Ultimately in thee.

K. பாலசுந்தரம்
 ஸ் ஜயந்தி மாவத்தை
 வத்தளை

ஒம்
 சைவ வழிபாட்டு முறையியல்.

உலகில் தோன்றிய சமயங்களிடையே தொன்மையானதும் தன்னடக்கம் நிறைந்ததும் அன்பு கருணை ஜீவ காருண்யம் பக்தி செறிந்த ஆண்மீக தத்துவம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு பெரிய சனாதன மதம் இந்து சமயமாகும். இச் சமயம் தெய்வீக ஞானிகளானும் மகா சக்தி படைத்த முனிவர்களினாலும், தத்துவ ஞானிகளினாலும் அருளுட்டி ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட சமயம். வேதாந்தத் தெளிவும் சித்தாந்தத் துண்மையும் தன்னகத்தே கொண்டு மிலிந்த சமயம் ஆதியில் சிவத்தின் அருள் ஒளி நிறைந்த சைவ சமயமாகும். பின் ஆதி சங்கராமசாரியாரால் சுன்மதங்களை ஒன்று சேர்த்தும் சிந்துவெளி நாகரிகத்தாலும், ஒற்றுமையுணர்வினாலும் மேல் நாட்டவரின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்ததினாலும் அவர்கள் இந்து மதம் என்று பெயர் குட்டி இம் மதத்தின் பிறப்பிடமாகிய பாரதத்தை இந்தியா என்றும் பெயர் குட்டிப் பெருமை கொண்டாடினர். இத்தகைய இந்து சமயத்தை பல சக்திகள் ஆழிக்க முயன்றன. ஆனால் இவ் உயர்ந்த சமயமாகிய இந்து சமயம் ஆழிக்க முயன்ற சக்திகளைத் தன்பாலனைத்து தம் தெய்வீகப் பொலிவால் அமைதியாக உயர்ந்து நின்றன.

இத்தகைய தெய்வீகமதம் கடந்த 19th நாற்றாண்டின் பின் பிற மதங்களின் தாக்கங்களினாலும் இந்துக்களின் ஒற்றுமை இன்மையாலும், சுயநலப் போக்காலும் ஆரியர், திராவிடர் என்னும் பிரிவாலும் வைத்தனவர், சைவர் எனும் அறியாமைக் கோட்டத்தாலும் மனிதவர்க்க பிரிவினாலும் இந்துமதம் பொலிவிழுந்தது, புகழிழுந்தது. இந்துக்களே இந்து மதத்தை கடைபிடிக்கத் தவறினர். இந்து மதத்தின் உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டன. இந்துக் குருமாரிடையே பிராமணக்குருமார், சைவகுருமார் எனும் பேதமூவளர்ந்தது.

இந்து சமயமா? சைவ சமயமா?

இந்து சமயம் சைவ சமயம் என்பது ஒரே சமயங்கிய எமது சனாதன தாம்மாகிய சமயத்தையே குறிக்கின்றன. சைவசமயம், சிவத்தை முழுமுதற் பொருளாகவும் பதி, பகு, பாசம் எனும் சித் தாந் தத் தெளிவையும் உடையது. இந்து சமயம் சன்மதங்களாகிய சைவம், சாக்தம், வைணவம், கௌமாரம், காணாபத்தியம், சௌராம் ஆசியவற்றை உள்ளக்கியதும் வேதாந்தக் கோட்பாடும் சிந்துவெளி நாகரிகச்சிறுப்பும் அமைந்தவை இந்து சமயமாகும். (இந்துசமய, சைவசமய வரலாற்றுகளை ஆராய்க)

எமது சமயம் சிவம் சக்தி இரண்டு வடிவத்திலுமே ஏனைய தெய்வ அவதாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாக அமையும் சிவன் - அம்சம் தட்சணாமூர்த்தி, தட்சணாமூர்த்தியின் அம்சம் - சரஸ்வதி, பிரம்மா, - பிரம்மாவின் அம்சம் - லட்சுகமி. விட்ணுவின் அம்சம் - தூர்க்கை, உமாதேவி. இப்படி பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரனும் மூன்று சக்திகளும் எடுத்த அவதாரத் தோற்றுங்களே பல தெய்வக் கோட்பாடுகோட்டுமோகும். இதன் உண்மைத் தெளிவு எல்லா தெய்வங்களிலும் இருந்து பிரம்மதைக் காணுதல். இதற்கு இன்னுமொரு உதாரணம் ஒருவீடில் வைகிதமான மின்பல்புகளும், காற்றாடி, குளிர் சாதனப் பொடி இப்படிப் பல விதமான வடிவங்களில் அமைந்தவைகளுக்கு மூலம் மின்சாரம் நேர்மின்சாரம் - எதிரியின்சாரம் எனும் ஓரண்டு கூறுகள்.

எமது இந்து சமயத்தில் தான் ஐவையும் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட விதிமுறைக்கமைய அமைக்கப்பட்டும் அது ஆணீக தத்துவத்தின் மூலமாகவும் மனிதனின் தேக அமைப்போடும் வகுக்கப்பட்டன. ஒரு மனிதன் நியிரந்து உறங்குகின்ற பாவனையே ஆலய அமைப்பாகும். மனிதனின் சிரசே கருவறையாகிய மூலஸ்தானம். பிரம்மஸ்தானமாகிய சுழிமுனை (நெந்தியின் மத்தி).

இக் காரணங்களால் மிகப்பயங்கரமான கட்டத்துக்கு இந்து மதம் தள்ளப்பட்டன. இந்துக்கள் மதம் மாற்றப்பட்டனர். இத்தகைய காலங்களிலும் தூய்மையும், அருளும் நிறைந்த மகாங்கள் தோண்றி தங்களாலியன்றாவு இந்து மதத்தை வளர்க்க முயன்றனர். ஆனால் பலன் குறைந்தே காணப்பட்டது. இந்துக்களுக்கு ஒரு நேரமெந்த கட்டுக்கோப்பான வரன்முறைப் படுத்தப்பட்ட தலைமைப் பீடமும் குருமார்களின் சமய வழிகாட்டலும் இல்லாமையால் இந்துக்கள் தடம் புரண்டனர். தங்கள் சமயத்தின் உண்மை நிலை தெரியாமலும், சமய வழிமுறை தெரியாமலும் இந்துமக்கள் மென்மேலும் சிதிப்பற்றனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் இந்து சமயத்தின் முழுமையான அறிவினைப்பெற்றாமலும், வேத ஆகம சாஸ்திர விதிகளையறியாமலும் குருமார்கள் பூஜை செய்யப்பறுப்பட்டனர். ஞானசாஸ்திரங்களை அறிந்து மக்களுக்கு வழிக்காட்டுதலை விட்டு அரச்சனை செய்வதிலும், அழுது செய்வதிலும் காலத்தைக் கழித்தனர்.

இதுவே நாங்கள் எம் சமயத்தின் வழிபாட்டுமுறையை அறியாமல் கண்டதே வழிபாடு கொண்டதே பக்தி என்று வாழ்கின்றோம். பிற சகோதர மதங்கள் தங்கள் மதத்தின் தத்துவங்களை மக்களிடையே பரப்பி புதிய வழிமுறைகள் மூலம் மக்களை தங்கள் மதத்திற்கு இழக்கின்றார்கள். மதகுருமார்களும், மதபோதகர்களும் நிறைந்த சகோதர மதங்கள் ஒவ்வொரு இடங்களிலும் தலை நியிரந்து நிற்கின்றன. ஆனால் எங்கள் மதம் (பணம்: படைத்தும் மனம் படையா) பெரிய பேர்களிடத்திலும், பட்டத்திற்கும், பதவிக்கும், கெளரவத்திற்கும் வாழ்கின்ற அதி மேதாவிகளிடத்திலும் சிக்கிக்கொண்டு தடுமொழுகின்றது. இந் நிலையைப் போக்கி தெளிந்த ஆத்மீக சக்தியையும் மதத்தின் உண்மையையும் உணர அனைத்து இந்து சிந்தத்துச் செயல்பட வேண்டும்.

அதுவே விக்கிரகத்தை வைக்குமிடம். இரண்டு கண்கள் மூலஸ்தானத்தின் இரண்டு விளக்குகள். கண்டமாகிய தொண்டைப் பகுதி அர்த்தமண்டபம். (இரண்டாவது மண்டபம்) இந்த மண்டபத்தில் இருந்தே மூல விக்கிரகத்திற்குப் பூஜை செய்வர். முன்றாவது மண்டபம் மார்புப் பகுதியாகிய மகாமண்டபம். இதில் இருதயமுள்ள இடப்பக்கத்தை இருதயஸ்தானம் என்று சிவன் கோயில்களில் இருதயஸ்தானத்தில் அம்பாளையும், அம்பாள் கோயில்களில் சிவனையும் வைப்பர். நான்காவது மண்டபமாகிய நிர்த்த மண்டபம் நித்திய விஷேச கிரியைகளாக் செய்வதற்கு உரிய வயிற்றுப் பகுதியாகும். ஐந்தாவது ஸ்தம்ப மண்டபம் தொப்பிளின் கீழ் உள்ள பகுதி. உயிர் நிலையாகிய ஆண் கோசம் உயிராகிய ஆன்மாவாகிய நந்தி, பலிபீடம். எம் இச்சைகளைப் பலியிடும் இடம். கொடித் தம்பம் மூலாதாரத்தோடு இணைந்த முள்ளந்தண்டு. கொடிக்கம்பத்திலுள்ள முப்பத்திரேண்டு வளைவுகள் முள்ளந்தண்டின் முப்பத்திரேண்டு இளையங்கள், முள்ளந்தண்டின் அமிர்த நாடி கொடிச்சிலை சுழிமுனை நாடி தெர்ப்பைக் கயிறு. இடைபிஞ்கலை நாடி கயிறு. ஆறாவது மண்டபம் தர்சன மண்டபம்.

எமது தொடைப் பகுதி மூன்காலின் கீழ் உள்ள கனுக்கால் கோபுர மண்டபம். கால் பாதம் கோபுரம் இதுவே ஆகம சிற்ப சூலஸ்திரி ரீதியாக அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தத்துவம். இதில் வசந்த மண்டபம், கல்யாண மண்டபம், இப்படிப் பலவகையான மண்டபங்கள். காலவோட்டத்தால் அமைந்தவைகளே. இன்னொரு வகையில் ஆலய த்தின் உட்பொருள் தத்துவம் ஆலயம் என்பது ஆன்மா வயப்படும் இடம்.

உள்ளுணர்வாகிய ஆன்மா தெய்வீக சங்கமத்துள் பூரானந்த மயமாகிய ஒளியில் வயப்படும் இடமே ஆலயம். இதில் ஆன்மா ஆண்டவனிடத்தில் மணோ வயப்படுகிறது. கோயிலின் தத்துவம் உலகை இயக்கும் பரப்பிரம்ம் அருவம், உருவம்,

அருவருவம் ஆகி ஒளிவ டிவாகவும், விக்கிரக வடிவாகவும் இருந்து கோ-(அரசன்) இல்-(உறைவிடம்) ஆளும் இறைவன் அருளாட்சி செய்யுமிடமே கோயில்.

விக்கிரகம் செய்வதற்கு மூன்று வகையான கற்களைத் தெரிவு செய்கிறார்கள். இதில் ஆண் விக்கிரகங்களைச் செய்ய ஆண் கல்லும், பெண்விக் கிரகங்களைச் செய்ய பெண் கல்லும், பீடங்கள், தூண்கள், படிகள் செய்ய அலிக்கல்லையும் தெரிவு செய்கிறார்கள். இதில் ஆண் கல்லு கண்ண் என்ற ஒசையை உடையதும், பெண் கல்லு சாதாரண ஒசையை உடையதும், அலிக் கல்லு எந்த ஒசையையும் இல்லாத தன்மையுடையது. இந்த மூன்று வகைக் கல்லிலும் விஞ்ஞான ஆய்வின் படி பெளத்தீக்கத் தத்துவத்தில் ஆயாய்ந்து பார்த்தால் அழுவுமான உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சாதாரண ஒலி உடைய கல்லை ஒளியுடையதாய் மாற்றி அதற்கு வரிவடிவம் கொடுத்து பாமர மனிதனை தெய்வீகத்தில் லியிக்கக்செய்து அந்த விக்கிரகத்தின் மூலம் அவனை மனிதனாக்கி அவனுள்ளத்தில் ஆணந்த பெரும் ஜோதியைக் காண வைத்து ஆன்மீக சக்தியை அவனுக்குப் (பாச்சகிள்றி) ஊட்டுகின்ற நிலையே விக்கிரகத்தினாடான தெய்வ வழிபாடேயாகும்.

ஆணவம், கணமம், மாயை ஆகிய மூன்று சக்திகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு மனம், வாக்கு, காயமாகிய மூன்று தெய்வீக சக்திகளும் கெடும் நிலையில் வாழும் மனிதனை ஆன்மீக சக்திக்குள் புகுத்தி தேடுதற்கியிருப்பதை தெய்வீக சக்தியை ஆலயத்துள் காண வைத்து வையத்துள் மனிதனை வாழ்வாங்கு வாழச் செய்யும் தெய்வீகமும் ஆன்மீகமும் கலந்த நிலையே ஆலயம். ஆலய வழிபாடு அகத்தையும், புத்தையும் தூப்பமையாக்கும்.

முதலில் ஆஸ்யத்துக்கு பூற்படு முன் அன்று எமது வீடு சுத்தமாயிருத்தல் வேண்டும். (மச்சம், மாழிசம், ஏனைய தூட்க்குகள் இல்லாதிருத்தல் நன்று). நீராடி துவைத்துக் காய்வைக்கப்பட்ட உடைகளை அணிந்து (ஆண்கள் வேஸ்டி, சால்லை அணிதலும், சமங்கலிப் பெண்கள் மங்களகரமான ஆடம்பரமற்ற உடை அணிதலும், வயது வந்த கண்ணிப் பெண்கள் முழு உடையனிதலும், சிறுமிகள், சிறுவர்கள் கலாச்சாரத்தைக் காப்பாற்றும் உடையனிதலும் நன்று) கையில் கோயிலுக்குத் தேவையான பூஜைப் பொருட்களை தட்டில் வைத்து கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். வெறும் கையோடு ஆஸ்யத்திற்குப் போதல் கடாது என்று எமது பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இதில் இரண்டு தத்துவங்கள் உள்ளடங்குகின்ற ஒரு தத்துவம், வயது முதிர்ந்த பெரியவர்கள், சிறுகழுந்தைகள், தெய்வம் இது மூன்று உள்ள இடங்களுக்கும் ஏதாவது உண்ணக் கூடிய கனிவர்க்கங்கள், இனிப்பு வகைகள் ஏதாவது உண்ணக் கூடிய கனிவர்க்கங்கள், இனிப்பு வகைகள் கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். இவை மூன்றும் தெய்வீக கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். இரண்டாவது தத்துவம் வெறும் கை தவிர்த்து இறைவடிவங்கள். இரண்டாவது தத்துவம் வெறும் கை தவிர்த்து இறைவனின் அருள் உண்டு என்ற நம்பிக்கையோடு செல்லுதல் வேண்டும். ஆஸ்யத்தைச் சமீபித்தவுடன் தண்ணீர் உள்ள இடத்திற்குச் சென்று கால் கைகளைச் சுத்தம் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு சுத்தம் செய்வதில் இந்து மதம் தனி விதியை வகுத்து வைத்துள்ளது. முதலில் கால் கழுவும் போது புறங்காலினாடாக தண்ணீரை விட்டு கழுவதல் காலினாற் செய்த பாவம் கழுவப்படுதலும் புறச் சிந்தனைகள் புற அசுத்தங்கள் புறங்காலினாடாகக் கழுவப்படுதலும் சுத்தமாகும். பின் கைகளைச் சுத்தமாகக் கழுவதல் கையினாற் செய்த பாவம் கழுவப்படுதலும் பின் உடம்பிலும் தலையிலும் செய்த பாவம் கழுவப்படுதலும் பின் வாயை மூன்று தரம் கழுவப்பட்டு உடல் சுத்தமடைதலும் பின்பு வாயை மூன்று தரம் அலம்புதலினால் வாக்கினால் செய்த பாவம் கழுவப்படுதலும் மூன்று கை நீரை உள்ளுக்கு குடித்தனால்

மனத்தினாற் செய்த பாவம் நீங்கி மனம் வாக்கு, காயம் முழுமையாகச் சுத்தமடைகின்றது. இப்போது அகச்சுத்தம் பூச்சுத்தமுடையவனாக வழிபடுவோனாகின்றான்.

கால் கைகளைச் சுத்தம் செய்த பின்பு ஆஸ்யத்தை நோக்கிச் சென்றவுடன் முதலில் தெரிவது ஆஸ்யத்தின் முன் தோற்றும். சில ஆஸ்யங்களில் கோபுரம் தெரியும் மற்றைய ஆஸ்யங்களில் சாதாரண நிலையிலே முன் முகப்பிரிக்கும். அதைக் கண்டவுடன் இரண்டு கைகளையும் மேலே குவித்து இறையுணர்வு உள்ளத்தே பொங்குதல் வேண்டும். அதன் பின்பு வாயில் பாடியை தொட்டு வணங்கிய பின்பு வலக்காலை உள்ளவைத்து உலகை ஆழும் ஒரு மன்னானைக் காலையும் பய பக்தியோடு செல்லுதல் வேண்டும்.

மனிதர்களாகிய நாம் பல ஆசைகளுடன் இறைவனுடைய ஆஸ்யத்திற்குப் போகின்றோம். பின்பு வருகின்றோம். உலகியல் மாயையில் சுழன்று கிடக்கின்ற எமது மனம் எமக்கு தேவையான அழியும் பொருள்களை ஆண்டவனிடம் கேட்கின்றது. ஆனால் ஆண்மீகத்தில் உயர்ந்த புனிதர்களாகிய மகான்கள் இறைவனிடத்தில் என்றும் அழியாத பேரினப்ப பெருவாழ்வையே வேண்டுவர். ஆள்வார்கள் இன் நிலையை நாராயணனிடம் வேண்டும் போது மீணாய், பொன்வட்டலாய் பிறக்கவேண்டுமென்றும் கேட்கின்ற ஆள்வார் “அடியாரும் அரம்பையரும் கிடந்திலங்கும் நின் வாயில் பாடியாய் கிடந்து உன் பவளவாய் காணேனே.” என்று வேண்டுகிறார். எனவே ஆஸ்யத்தில் எந்தப் பொருள்களோ அந்தப் பொருள்கள் இறையாளர்களின் வடிவங்கள், விருட்டஷங்கள், தூண்கள், வாயில்பாட்கள் இவையெல்லாம் புனிதமானவைகளே! எனவே தான் புனிதமான மகான்களை மிதிக்கின்றோமே என்ற அச்சு உண்ணவோடும், அகம் நிறைந்த பக்தியோடும் தொட்டு வணங்கி உட்டசெல்கின்றோம்.

ஆஸ்யத்துக்குச் சென்றவுடன் முதலில் இரண்டு கைகளையும் மேலேயுபர்த்தி வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.

இதன் தத்துவம் இறைவா நீ பெரியவன் நான் சிறியோன் என்ற தத்துவமும் அடுத்த தத்துவம் கடல். ஆறு. குளங்களில் விழ்ந்தவன், தன்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று சொல்லி தன் கைகளையே உயர்த்திக் காட்டுவான். அதே போல் பிறவிக் கடலில் மாயை அலைகளால் அடிப்பட்டுச் செல்லும் என்னை இறையோனே காப்பாற்று என்றுவேண்டு தலாகும். அதன் பின்பு மேலே உயர்த்திய கையை குவிந்தநிலையில் சிரிசிலே பொருந்த வணங்குதல் இது த்ரயாங்கம் வழிபாடு ஆகும். த்ரயாங்கம் என்றால் குவிந்த கை இறைவனின் பாதத்தாமரை அது எம் சிரிசிலே பட்டு ஆண்த வாழ்வக்கு இட்டுச் செல்லும் தத்து வமாகும். பின் கொடி கம்பத்திற்கு முன்னால் நின்று எமது புற என்னங்களையும் துள்ளுகின்ற மனத்தில் கொந்தளிக் கிண்ற தீய உணர்வகளையும் பலிபீடத்திலே சிபலியிட்டதாக பாவனை செய்து அந்த உயர்ந்த தூய்மை நிலையோடு உள்கே நானடிமை எனும் என்னத்தில் அட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தலும், பெண்கள் மேற் குறித்த வைகளை கடைப்பிடித்து பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்தலும் வேண்டும். அட்டாங்க நமஸ்காரம் தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு ஆகிய எட்டு உறுப்புகளும் நிலத்திலே தோய வணங்குதல் நன்று. பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் தலை, கைபிரண்டு. முந்தாளிரண்டு ஆகிய ஜந்து உறுப்புக்களும் நிலத்திலே தோயவனங்குதல் வேண்டும். அதன் பின்பு கொடித்தம்பம் உள்ள இடத்தில் கொடித்தம்பம் பிள்ளையார் இருப்பார். கொடித்தம்பப் பில்லாத இடங்களில் பிள்ளையார் கோயிலைத் தவிர்ந்த ஏனைய ஆலயங்களாயிருந்தாலும் முதலில் கணபதியை வழிபடுதல் முக்கியம். இரண்டு கைகளையும் மூஸ்டியாக (பொத்தி பிடித்தல்) பிடித்து வலது கை இடது கன்னச் சுறியிலும், இடது கை வலது கன்னச்சுறியிலும் மூன்று முறை குட்டுதல் வேண்டும் இதில் இரண்டு விதிகள் உண்டு. மூன்று முறை குட்டுதலும், இராண்டாவது ஜந்துமுறை குட்டுதலுமாகும். ஒன்று மூன்று முறை குட்டுதல்:

ஆணவம், கன்மம். மாயை, வலிமை, கெடமனம், வாக்கு, காயம், சுத்தியடையும். ஜந்து முறை குட்டுதல்: பஞ்ச புலன்கள் ஓடுங்கி ஞானம், சித்தித்து மோட்டும் கிடைக்க வழிவகுக்கும். மூன்று முறை குட்டுதல் சாதாரண மனிதர்கட்டும் ஜந்து முறை குட்டுதல் ஞான மகான்களுக்குமாகும். குட்டிய பின்பு கைகளை மாறிப் பிடித்தபடியே கீழே இறக்கி இரண்டு காதுகளின் கீழ் நுனியைப் பிடித்த படி (பெருவிரலும் ஆள்ககாட்டிவிரலும் காதைப்பிடிக்க வேண்டும்) மூன்று தரம் இடுப்பின் கீழ்ப் பகுதி பூமியை நோக்கிப்படும் படியாக குந்தி எழும்புதல் வேண்டும். இவ் வழிபாடு தோப்புக்கரணம் எனப்படும். இதன் தத்துவம் ஆண்மீக ரதியான தத்துவமும் வாழ்வில் ஆயிரம் பிழைகளைச் செய்தேன். அவை யாவற்றையும் மன்னித்து என்னை என்பால் தண்டனைக்கு ஆளாக்கி உண்பால் சரணடையும் தத்துவம் முதலாவதாகும். இரண்டாவது விஞ்ஞான பூர்வமாக காணும் போது இடைபிங்கலை எனும் இரண்டு நாடிகள் இரண்டு கன்னத்தினுடாக பின் மூனை கூழத்தினுடாக சட மூளையத்திற் குத்தாவி அங்கிருந்து சமிழுனை நாடியைச் சென்றுடைகிறது. இரண்டு கைகளையும் மாறி மூஸ்டியாய் பிடிக்கும் போது இருதயம் ஒடுங்கி உடல் வளைகிறது இரண்டு கன்னத்திலும் குட்டும் போது இரண்டு நாடிகளும் (இடை, பிங்கலை)குத்தியடைந்து அமிர்த நிலையேறி மூளையம் தொழிற்படுகிறது. குட்டிய பின்பு இரண்டு காதுகளையும் கீழே இழுத்துக் குந்தியெழும்பும் போது மூலாதார களை அடங்கி குண்டலிய சக்தி விழிப்படைய முதுகுத்தண்டாகிய நாளத்தில் அமிர்த நாடி ஏறி மூளையத்திற்குச் செல்கிறது. இது தினமும் காலையில் செய்வதால் சிறந்த ஞாபக சக்தி ஏற்பட்டு முகம் பிரகாசமடையும். அதனால் தான் கணபதிக்கு ஞான கணபதி யென்றும் அவரின் இரண்டு சக்திகட்டு சித்தி, புத்தி, என்றும் இன்னொரு சக்திக்கு வல்லபா என்றும் சித்திம், புத்தி, இடைபிங்கலை நாடி ஞானம், சுறிமுனை நாடி என்று விதி கூறுகிறது. இதுவே கணபதி வழிபாட்டின் முக்கியத்துவமாகும்.

கணபதியை மனதார பிரார்த்தனை செய்த பின்பு ஆலயத்தை மிக மெதுவாக மூன்று தரம் வலம் வருந்தல் நன்றி. அதன் பின்பு சுற்றுப் பிரகாரங்களில் இருக்கும் தேய்வங்களை வழிபாடு செய்து ஆலயத்தின் முன்னாக வந்து ஓணகள் வலது பழுமாகவும் பெண்கள் இடது பழுமாகவும் நின்று வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.

நித்திய பூஜை, திதி, நட்சத்திரம் விரத காலங்கள், அலங்கார உட்சவம், மஹாந்தீஸ்வரம், கும்பாபிஷேகம் எனப் பல பூஜைகள் உண்டு. இப்பு ஜைகளில் ஆகம சாஸ்திர விதிக்கமைய கிரியைகள் உண்டு. கிரியைகள் மாறுபட்டாலும் பூஜை ஒழுங்குகளில் மாறுபடலாம். கிரியைகள் மாறுபட்டாலும் பூஜை ஒழுங்குகளில் அபிஷேகம் நெய் வேதத்தியம், தீபாராதனை, உபசாரங்கள் யாவும் ஒன்றாகவே அமையும். பூஜை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு அபிஷேகம் நடைபெறும். அபிஷேகம் பலவகைப்படும். அபிஷேகத்திற்குரிய நடைபெறும். பாத்திரங்களிலும் சிறு திரவியங்களைச் சுத்தம் செய்து பஞ்ச பாத்திரங்களிலும் சிறு திரவியங்களைச் சுத்தம் செய்து பஞ்ச பாத்திரங்களிலும் செம்புகலும் தேன், நெய், பால், கருப்புச்சாறு, மோஞ்ச திரவியங்களை எடுத்து சுவாமியின் மேனியில் பட்டு அது தேவையில்லாமல் கால்களில்பட்டு கான்வழியே ஓடாமல் சுவாமிக்குப் படுகின்ற அபிஷேகத் திரவியங்களை சுத்தமாக எடுத்து அதை அபிஷேகப் பிரசாதமாகவும் “அபிஷேகப்பிரசாதம் சகல ரோக நிவாரண ஓளசதும் என்பதுக்கமைய நோய்கள் தீக்கும் மருந்தாகவும் பக்தர்களுக்கு வழங்கலாம். அபிஷேக காலங்களில் காரியம் நிறைவேற வேண்டுதல் செய்தல், ஆலயத்தை வலம் வருதல், ஆலயத்திற்கு குறுக்கே போதல் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். அபிஷேகம் நிறைவேறியின்பு கூவாமிக்கு தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை அல்லது புதுப்பட்டு வள்ளுக்காலால் அலங்கரித்து விபூதி சந்தனம் குஞ்சும் மஞ்சள், வள்ளத்திற்காலால் அலங்கரித்து விபூதி சந்தனம் நிறைந்த பஞ்ச திரவியக் குழம்புகளால் காப்புச்சாத்தி நறுமணம் நிறைந்த பூசைக்குரிய மலர்களை சுத்தம் செய்து சுவாமிக்குச் சாத்தி பின் சூரியன் வைத்து மந்திரங்கள் சொல்லி நெய்வெத்தியம் செய்தல் கூவாமிழுன் வைத்து மந்திரங்கள் சொல்லி நெய்வெத்தியம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வேளையில் திரைபோட்டிருத்தல் (முக்கியம்).

ழூஜை ஆரம்பமான வடன் திரையை நீக்க வேண்டும். திரையை நீக்குதல் மனத்தின் கண் மாயை நீங்குதல் மாயை நீங்க ஜோதி தெரியும். (இருள் பிரிய ஓளி தெரிவது போல) முதல் தூபம்காட்டல் ஆன்மா அருள் மணம் நிறைந்து ஞான மண்டலத்துள் செல்வது. தூப தத்துவம் சாம்பிராணி, குங்கிலியம், அகில், தசாங்கம் இவைகள் பார்பதற்கு சாதரண நிலையில் இருந்தாலும் அப்பொருள்களுக்குள் நறு மணம் மறைந்துள்ளது. நெருப்பில் படிம்போது வாசம் எழுகிறது.

மனிதன் சாதாரன தோற்றுமுடையவனாக இருந்தாலும் அவனுள் இருக்கும் உள் ஆண்மா அருள் நிறைந்த மனம்பொருந்தியது. இவ்வான்மா வாழ்க்கையெனும் வெந்தீயில் படும் போது ஞானக்கிளியில் தவழும் போதும் நல்மணம் கமிழ்கின்றது. தூபாம் காட்டிய பின் தீபங்கள் காட்டப்படும். தீபங்களில் முதல் தீபம் அலங்கார தீபம் இதை அடுக்குத் தீபம் என்பர். இதன் அமைப்பு பல சுடர்களைக் கொண்டிருக்கும் இதன் தத்துவம் உலகெங்கும் பரந்து பிரகாசமாய் இருக்கும் ஞான ஜோதியாகிய இறைவன் தூண்டு சுடர் ஜோதியானவன். ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் ஜோதியானவன். என்ற திருமுறைகளுக்கு ஒப்ப இறைவன் உலகு நிறைந்த ஒளியமயானவன் என்பதை அலங்கார தீபம் குறிக்கின்றது. அலங்கார தீபத்தின் பின்பு நட்சத்திர தீபம் காட்டப்படும். அதன் தத்துவம் இருள் குழந்த பரந்த நட்சத்திரங்கள் ஒளியாய்த்துலங்குகின்றன. அவைகளின் பிரகாசம் எமக்கு ஒன்றாகவே தெரிகின்றது. அதே போல் இருள் குழந்த மனத்திலே இறைவனின் அருட் கோலங்கள் பரந்து இருக்கின்றன. அவைகளை ஒன்றெனக் கண்டு உள்ளார்ந்திருப்பது நட்சத்திர தீபத்தின் தத்துவம். அதன் பின்பு புருஷத்தொழிலுக தீபம், அன்ன தீபம், நாக தீபம் ஆகியவை காட்டப்படும். இத் தீபங்களில் முறையே ஏழு சுடராகவும் அல்லது ஐந்து சுடராகவும் இருக்கும் இவைகளின் தத்துவம் ஞான பானுவாகிய குரியனில் இருந்து ஏழு சுடர்கள் எழுகின்றன.

அவை பூமியில் பட்டு உயிரினங்கள் வாழ வழி அமைக்கின்றன. இது ஏழு சுடர்களின் தத்துவம் மற்றும் ஜந்து சுடர்களின் தத்துவம் ஜோதி வடிவமாகப் பரந்து ஒளி வீச்கின்ற இறைவன் ஜந்து சுடர்களாகிய பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவம் எனும் ஜந்து அருளுருவம் தாங்கி பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்கின்றன. ஜந்து முகத் தீபங்கள் காட்டிய பின்பு மூன்று சுடர் தீபங்கள் காட்டப்படு கின்றன. இதன் தத்துவம் ஒளிமயமான இறைவன் ஜந்து வடிவம் தாங்கி பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்து அவ்விழை மூன்று சுடராகி பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் அருள் பாலிக்கின்றான் என்ற தத்துவம் அதன் பின் கும்பதீபம் காட்டப்படும் இதன் தத்துவம் நடுவில் ஒருகும் கலசதீபம் சுற்றிவர ஜந்து தட்டுகளில் சுடர்களுமிருக்கும். இவை நடுவில் இருக்கும் கும்ப தீபம் பரப் பிரம்மத்தையும் சுற்றிய தட்டுத் தீபங்கள் முறையே சொனம், தற்புருஷ்சம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஷதம், எனும் ஜந்து வடிவங்களைக் குறிக்கின்றது. அதன் பின்பு காட்டப்படும் ஏகாராத்தியெனும் ஒரு சுடர்த் தீபத்தின் தத்துவம் எங்கும் பரந்த ஒளி மயமாகிய இறைவன் நட்டுத்திர ஒளியாகி ஜந்து வடிவமாகி, மூன்று வடிவமாகி பரப் பிரம்மமாகி அப் பரப் பிரம்மத்தின் ஜந்து சுடர்களாகிய இறைவன் ஒருவனே! என்பதை ஒரு திருத் தீபம் காட்டுகின்றது. அதன் பின்பு காட்டப்படும் ஒந்றைக் கற்பு அரூத்தியின் தத்துவம். எல்லா அருள் வடிவங்களிலும் நிறைந்திலங்கிய இறைவன் உள்ளான்மா ஜோதியாகி உள்ளத்தின் தண்ணே தோன்றி மறைந்தருள்வான் என்பது கற்புரம் எரிந்து ஏதும் மிச்சமின்றி நீராவியாகி வான்சுடரில் கலக்கின்றது. கற்புரதீபத்தின் பின்பு பஸ்மட்டை விழுதி சாத்துதல் நடைபெறும் இவை கற்புரதீபம் காட்டிய பின்பு அக்கற்பூர தீபத்தை அணைக்காமல் பரிசாரகர் ஏந்தி கொள்ள பிரதான குருக்கள் விழுதி, நீர், மலர் மூன்றையும் பெருவிரல், நடுவிரல், மோதிரவிரல் மூன்தினாலும் எடுத்து இறைவனுக்கு ஓம்கார வடிவமாக மூன்று

தரம் காட்டி இறைவனுக்கு சமர்ப்பித்து மூன்றாவது தடவை கற்புரத்தட்டில் அடிப்பாதத்தில் இடல் வேண்டும். விழுதியை இறைவனுக்கு தீரி புண்டரமாக நட்டுத்திக் குறியாக பட்டகுறியாக, முக்குறி குலக்குறியாக காட்டுதல் முக்கியம். இதன் ஆண்மீகத் தத்துவம் மலர், விழுதி, தண்ணீர் மூன்றும் பூப்போன்ற இத் தேவமானது ஒர் நாள் நீராகிவிடும். அந்நீற்றை நீரிலே கரைப்பார்கள். அவ்வேளையில் கருணைக்கடலாகிய இறைவா! உள்ளில் கலந்து உள்ளான்மா சாந்தி பெற அருள்வாய் என்ற தத்துவம் பஸ்மரத்துப்பின் தத்துவம். அதன் பின்பு உபசாரங்கள் நடைபெறும் கண்ணாடி, குடை, சாமரம், ஆலவட்டம், விசிதி, கொடி, பன்னீர் ஆகிய உபசாரங்கள் இவையைனத்தும் மனிதனின் ஆண்மீக சக்திகளின் தத்துவங்களே!

கண்ணாடி - மனிதன் கண்ணாடியாய் இருத்தல் வேண்டும். கண் + நாடி நாடி அளத்தல் :- நம்மை அழகுப்படுத்த கண்ணாடியைப் பயன்படுத்துகின்றோம். அதேபோல் நீ கண்ணாடியாயிருந்தால் பிறர் கண் உள்ளை அளந்து சமுதாயத்தில் நீயொரு பெரும் மனிதனாய் இருந்து உள்ளைப்போல் மற்றவரும் வாழ வாழ்வாயாக என்பதே கண்ணாடியின் தத்துவம். குடை:- இது மனிதா! நீ! நிழலாக வாழ! மழைக்கும், வெயிலுக்கும் குடை உதவுவது போல் நீயும் குடையாக இருந்து பயன் செய்வாயாக! என்பதே குடையின் தத்துவம்.

சாமரம் :- (வெண் சாமரை) ஒர் முடியிழந் தாலும் உயிர் வாழாக்கவரிமான். “மயிர் நீப்பின் வாழாக்கவரி தண்ணார் உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்” எனும் திருக்குறளின் பொய்யா மொழிக்கொப்ப இன்பம் வரினும், துன்பம் வரினும் மானத்தோடு வாழ் மனிதா! எனும் தத்துவம் சாமரையின் தத்துவம்.

ஆலவட்டம்:- இதன் தத்துவம், திருவிழாக் காலத்தில் சுவாமியின் மூன்றும் அரசர்களின் ராஜபவனியிலும் ஆலவட்டம், முதலிடம்

பெறும். அதுபோல் மனிதா நீ யூமியில் தோன்றிப் புகழிழாடு தோன்றுக அ.தி.லீலார் தோன்றிவின் தோன்றாமை நன்றாய். என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிப்போல் எந்தச்சபையிலும் நீ ஒரு புனிதமானவன் பெருமனிதன் என மற்றவர்கணித்து உவகையற வாழ் எனும் தத்துவம் ஆலவட்டத்தின் தத்துவம்.

விசிறி : இதன் தத்துவம் சில மனிதர்கள் அற்ப சுகத்திற்காக அடங்கியொடுங்கி விசிறியாக வாழ்வர் அல்லது உண்மைகளை புரிந்துகொள்ளாமலும் விசிறியாக வாழ்வர். மனிதா! நீ! விசிறியாக வாழ்ந்தால் கண்ணாடியாக இருக்கமாட்டாய் குடையாக இருக்கமாட்டாய். (சாமரம்) ஆலவட்டமாய் இருக்கமாட்டாய் என்று மனிதனுக்கு அறிவுறுத்தும் பான்மையே விசிறியின் தத்துவம்.

கொடி : இது ஆலவட்டத்தை போன்று பிரதானமானது. கொடி எல்லா வகையிலும் மதிக்கப்படும் பொருள் இறைவனின் கொடி ஒரு நாட்டின் தேசியக்கொடி என பலவகைப்படும். இதன் அடிப்படையில் மனிதன் கொடியோடும் முடியோடும் வாழவேண்டும். கொடிப்போலவும் வாழவேண்டும். என்பதே கொடியின் தத்துவம்.

பன்னிரி : நறுமனம் மிகுந்ததும் எல்லோராலும் விரும்பக்கூடிய பொருள் பன்னிரி போன்று மனிதன் எல்லோராலும் பண்புடையவன் என்று மதிக்கப்படுகின்ற ஒருவனாக நீ வாழ். என்பதே பன்னிரின் தத்துவம். அதன் பின்பு இறைவனின் நாமங்களை சூறி அஃச்சனை நடைபொரும். அர்ச்சங்கள் ஏரிக்கப்பட்டு ஞானச்கடராக இறைவன் காட்சித்தர அதில் ஆன்மாக்கள் ஆனந்தமனோலயம் அடைதல். இதன் பின் ஸ்தோத்திரம் திருமுறை பிரார்த்தனை நடைபெற்று சண்டேஸ்வரப் பூஜை நிறைவேறும்.

சண்டேஸ்வரப்பூஜையில் இரு தத்துவங்கள் உள்ளடங்குகின்றன. ஒன்று சண்டேஸ்வரர் மாகாநானி இறைவனின் கருணையில் தோய்ந்து அப்படியே ஆனந்த வயப்பட்டிருப்பவர் இறைவனா லேயே கொன்றோமாலை தனக்குவைக்கப்பட்ட பிரசாதம் ஆகியவற்றை இறைவனே கொடுத்து தன்னருள்ஜோதியில்

ஐக்கியப் படுத்திக் கொண்டவர். எமது வேண்டுதல் களை மனமுவர்ந்து ஏற்று அதை இறைவனிடத்தில் சமர்ப்பிக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானி ஊனக் கண்ணை மூடி ஞானக்கண்ணால் எம்மை எல்லாம் பார்த்ததுக் கொண்டிருப்பவர். பூஜைகள் நிறைவேறிய பின்பு இவரிடத்தில் சென்று பிரார்த்தனை முழுமையாகச் செய்தால்தான் பூஜையின் முழு பயனையும்பெறலாம்.

“சண்டனை அர்ச்சித்தவரே சம்பவை அர்ச்சித்த பயன் கொண்டிருவர் மற்றையர் கொள் ளார்” எனும் சைவசமய நெறியின் பொன்மொழிக் கொப்ப சண்டேஸ்வரப்பூஜையே ஆலயத்தின் பிரார்த்தனை பூஜையின் பூஜையாகும். சண்டேஸ்வரப்பூஜையில் கைதட்டுவது சண்டேஸ்வரரே. ஆலயத்துள் வரும் போது வெறுங்கையொடு வந்தேன். ஆனால் நம்பிக்கையோடு வந்தேன். ஆலயத்தை விட்டு இப்போது நான் போகும்போது வெறும்கையுடன் போகின்றேன். ஆனால் உன் அருட்கருணை விண்ணப்பத்தால் எனக்கு முழுமையான பலன்கிடைக்கும் என நம்பிக்கையோடு போகிறேன் என்பதே கைதட்டுவதின் முழுப்பொருள் தத்துவம். மனி அடிப்பதின் தத்துவம் வேறு, சண்டேஸ்வரின் தத்துவம் வேறு. மனிகளில் காண்டாமனி, பூஜைமனி, கொத்துமனி என பலவகைப்படும். இதில் காண்டாமனி ஆலயத்துள் நாத சக்தியாக பெருந்தாண் கட்டி அதில் காண்டாமனியை ஏற்றி இருப்பார்கள். இதன் ஒசை ஓங்கார ஓலியாகும். இதனுடைய ஓலியினைக் கேட்டு மக்கள் தெய்வீக விழிப்படைவர். அசுரசக்தி மனதிலிருந்து அகலவும் தெய்வீக சக்தி மனதில் எழவும் காண்டாமனியின் ஒசை பயன் செய்கின்றது. ஆலயத்துள் பூஜையின் போது பயன்படுத்தும் பூஜை மனி மந்திரங்களினால் பூஜை செய்யப்பட்டு அடிக்கப்படும். இதன் ஓலியால் ஆலயத்துள் அசுரசக்தி விலகி தேவர்களை பூஜைக்கு வருக என்று அழைக்கும் பாங்குடையது. இதுவே பூஜைமனியின் தத்துவம். பூஜைகள் யாவும் நிறைவேறிய பின்பு ஆலய சிவாச்சாரியர் முதலில் ஆண்மீக ஈடேற்றறத்திற்கு உகந்த

நற் சிந் தனைகளை உரைத்து எல்லோரையும் ஒருமுகமாக பிரார்த்தனைக்கு ஸயப்படுத்தியப் பின்பு சிவாச்சாரியார் பூஜையில் வைக்கப்பட்ட அருட்பிரசாதமாக விபூதியை வழங்குவார்.

திருநீறு, விபூதி, பஸ்மம் ரெட்டை என்று பலவித புனிதப் பெயர்களினால் அமைக்கப்படுகின்ற திருவருள் நிறைந்தது திருநீறும். இத்தகைய உயர்ந்த விபூதியை சிவாச்சாரியார் தரும் போது அவரின் இரு பாதங்களையும் தொட்டு வணங்கி சிரம் தாழ்த்தி இடது கை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் வைத்து விபூதியை வாங்கியவுடன் இரண்டு கண்களிலும் ஹ்ரி கொண்டு நிமிர்ந்து கீழே சிந்தா வண்ணம் நெந்றியில் அணிதலும் மீது விபூதியை மிகக் கவனமாக ஒரு பொருளில் வீட்டுக்கு கொண்டு போதலும் மிகவுகந்ததுவாகும். விபூதியின் தீர்த்தம் கொடுக்கப்படும். (சில ஆலயங்களில் தீர்த்தம் திருநீறு எனும் பதத்திற்கு அமைய தீர்த்தம் முதலும் திருநீறு இரண்டாவதுமாகப் பகிரப்படுகிறது. இவை சற்று முரணானதே) திருநீற்றின் பின்பு தீர்த்தம் கொடுத்தவின் காரணம் என்ன? திருநீறு வாங்கியவுடன் மீதித் திருநீறு வலது உள்ளங்கையில் படிந்து இருக்கும். அந்த விபூதி தீர்த்தம் கலக்கின்றது. அடுத்த தத்துவம் உடம்பு நீராகியவுடன் அதை நீரில் கரைந்து விடுகின்றார்கள். அந்த உணர்வு மனத்தில் ஏழேவ ஞான வைராக்கியம் உதிக்கின்றது. தீர்த்தம் வாங்கும் போது இடது கைக்கீழாகவும் வலது கை மேலாகவும் வைத்து ஆள்காட்டி விரலை பெருவிரலோடு மடக்கி தீர்த்தத்தை வாங்குதலும் வாங்கியவுடன் மூன்று முறை உறிஞ்சிக் குடித்தலும் நன்று மூன்று தரம் குடித்தல் மனம், வாக்கு, காயம் சுத்தியடையும் தீர்த்தம் என்பது பஞ்சாமிர்தமோ பாணக்கமோ அல்ல சுத்தமான நீரில் மலர்கள், பத்திரங்கள் இடப்பட்ட நீரே தீர்த்தமாகும். வினாயகர் ஆலயத்தில் அறுகுத் தீர்த்தமும், சிவன் ஆலயத்துள் வில்வத் தீர்த்தமும், விஸ்னு ஆலயத்தில் துளசித் தீர்த்தமும், அம்பாள் ஆலயத்தில் வேப்பிலைத் தீர்த்தமும், முருகன் ஆலயத்தில் கடம்பு,

ஆஸ்லது செண்பகப்படு தீர்த்தமும் கட்டாயமாகக் கொடுக்கப்பட வேலூங்கடியுள்ளதான் தீர்த்தங்கள் இவைகளாகும். இத் தீர்த்தங்களில் ஆண்மீக ரீதியான பலனும் விஞ்ஞானவியல் பூர்வமான பலனும் இதில் அடங்கியிருக்க இன்றன. தீர்த்தம் கொடுத்ததின் பின்பு சந்தனம் கொடுக்கப்படும். சந்தனத்தைப் பெற்ற பின்பு மோதிர விரலினால் நெந்றிச் சுழிமுனையிலே சந்தனம் இடுதல் வேண்டும்.

மோதிர விரலினால் சந்தனம் வைப்பதன் காரணம் மோதிரவிரல் ஓரைக சாஸ்திரத்திலே குரியின் விரல் என்று சொல்வார்கள். மோதிரம் அணிகின்ற விரலும் அதுவே அந்த விரலில் கூடிய அனவு ஈர்ப்பு சக்தியுண்டு. அதன் மூலம் சந்தனத்தை இடும்போது சுழிமுனையிலே தங்கியிருக்கின்ற அமிர்த உல்லணம் தனியைப்படுகிறது. சந்தனத்தின் மேல் குங்குமம் இடுதல் வேண்டும். குங்குமம் சுத்தமானதும் இரத்தத்தின் நிறத்தை (செந்நிறம்) உடையதாய் இருத்தல் நன்று (தற்காலத்தில் பிளாஸ்டிக்பொட்டுகள், ஒட்டுப்பொட்டுக்கள், உடைக்கருக்கு ஏற்ற பலவித நிறங்களான பொட்டுக்கள் சாஸ்திரிகமாகவும், சுத்தமாகவும் தயாரிக்காமல் கோதுமை மாவிலும், இன்னும் வேறு பவுடர்களிலும் கடைக்களைக் கலந்து செய்கின்ற குங்குமங்கள் நெந்றிக்குத் தீங்கை ஏற்படுத்திவிபரீத் பலன்களையும் செய்யும். சுத்தமான குங்குமம் கல் தூாரி மஞ் சள் சேர்க்கப்பட்டவையே. குங்குமத்தை எடுத்து கையில் தேய்க்கும் போது மஞ்சளின் வாசம் வீசும். இதுவே சுத்தமான குங்குமம்.)

திருமணம் செய்த ஆண்கள் சந்தனத்தின் மேல் குங்குமம் வைத்தல். சந்தனம் - சிவம், குங்குமம் - சக்தி சிவத்தோடு சக்தி சங்கமம் எலும் தத்துவமும் திருமணம் செய்யாதவர்கள் சந்தனம் மட்டும் வைத்தலும் குங்குமம் வைப்பதாயின் சந்தனத்தின் கீழே சிரியதாக வைத்தல் நன்று. பெண்கள் சிறுமியர்கள் சாந்துப் பொட்டும், ருது ஜெனனம் ஆனதின் பின்பு (சடங்காலனதின் பின்பு) நெந்றியில் மாத்திரம் வைத்தலும் திருமணம் நிறைவேறிய பின்பு நெந்றியின் மேல் வகிட்டிலுமாக குங்குமம் வைத்தல் சிறப்புடையதாகும்.

சக்தியின் அங்கம் குங்குமம் சக்தி வல்லமை தைரியம் என்று குறிக்கப்படும். சக்தியின் அடையாளம் மனிதவுடலில்-பலம்-வீரம் இரத்த பஸ்டி -இரத்தம் சிவப்பு-குங்குமம்-சிவப்பு. குங்குமம் வைப்பதால் ஒரு பெண்ணின் உடலில் இரத்த பஸ்டியும் சுத்தமான இரத்த ஒட்டமும் செஞ்ஜிவ அணுக்கள் பலமும் பெறுகின்றன. இதுவே குங்குமத்தின் சிறப்பு விதிகளாகும். குங்குமத்தின் பின்பு இறைவனுக்கு அர்ச்சிக்கப்பட்ட மலர்கள் தரப்படும்.

மலரின் விடயத்தில் அதை என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நாம் கவனித்தல் அவசியம். மலர்களை இறைவனுக்கு அர்ச்சனை செய்கின்றார்கள் அந்த மலரில் மந்திரங்களுடைய ஒலிகளும் இறைவனுடைய அருட்கருணையின் சக்தியின் தங்கியிருக்கும். அந்த மலர்களை நாம் பெற்றவுடன் காதிலும் தலையிலும் வைக்கிறோம். இப்படி காதிலும் தலையிலும் வையுங்கள் என்று எங்கேனும் இந்து சமய நூல்கள் எடுத்து இயம்பியிருக்கின்றனவா! இல்லையே இது எமது பழக்கதோசத்தாலும் அறியாமையினாலும் சரியான வழிக்காட்டழின்மையாலும் ஏற்பட்டவையே! இந்த மலர்களை என்ன செய்தல் வேண்டும் மலர்களை பெற்றவுடன்இருங்கு கண்களிலும் ஏற்றி வணங்கிய பின்பு மிகக் கவனமாக வீட்டிற்கு கொண்டு சென்று விளக்கின் பாதத்திலோ, அல்லது சுவாமி படத்திலையோ, அல்லது விழுதி கிண்ணத்திலையோ இடுதல் வேண்டும். இறைவனின் அருள் மணம் மலரில் கலந்து எம் வீட்டிலும் அருளோங்க வீசவேண்டும் என்பதே இதன் கருத்து. காதிலும் தலையிலும் ஆலயத்தில் தரும் அர்ச்சிக்கப்பட்ட மலரை குடுவதால் வெளியில் செல்லும்போது எதிர்பாராத விதமாக இம் மலர் வீதிகளில் விழுந்து பிறரின் காலைல் பட்டு புனிதம் கெடலாம். எனவே காதிலும் தலையிலும் பூவைப்பதை தவிர்த்து கொள்க! பெண்கள் ஆலயத்தில் தருகின்ற மலரை மாத்திரம் தலையில் குடுவதை தவிர்த்து தினமும் காலையில் மல்லிகை சென்பகம், கனகாம்பரம் போன்ற மலர்களை குடுவதால் சிரச சம்ஹந்தமான நோய்கள் வராமலும் கூந்தலுக்கு

பலத்தையும் வளர்ச் சியையும் கொடுக்கும். இவை யாவும் நிறைவேறியப்பின்பு பிரசாதங்கள் (பகிர்வார்கள்) கொடுக்கப்படும். இவை சிறிய அளவில் நிறைவான அருட்பிர சாதமாக இருத்தல் நன்று. சாதாரண சாதம் இறைவனின் முன்வைக்கப்பட்டு அவை பிரசாதம் எனும் பெயரில் பெருமை பெறுகின்றது. கீழே சிந்தாமலும் அளவுக்கு அதிகமாய் படைக்கப்பட்டு வீணாக சீரமிக்கப்படாமலும் பிரசாதம் இருத்தல் நன்று. கற்கண்டு, பசும்பால, கொடுமுந்திரி வற்றல்' நறுங்கனி வர்க்கம் பிரசாதத்திற்கு உகந்தவை.

இவை யாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டபின் ஆலயத்துள் ஓரிடத்தில் அமைதியாக இருந்து உள்ளார பிரார்த்தனை செய்தபின் மீண்டும் வலம் வந்து வீட்டுக்குச் செல்லுதல் நன்று.

ஆலய பூஜையில் கலந்துக்கொண்டவர்களிடம் ஆலயத்தினுடாக ஈர்க்கும் ஆகிருஷ்ண சக்தியும் யாகம், மந்திரம், தீர்த்தம், இவைகளினால் ஏற்படுகின்ற புனித ஈர்ப்புச்சக்தியும் தேகமெங்கும் கலர் கிருக்கும். அவையுடன் நேரே வீட்டிற்கு வருவதால் அச் சக்ரா வீட்டிலே கலந்து அருள் கூட்டுகிறது. பிற இடங்களுக்குச் செல்வதால் சிதறாக்கப்படுகின்றன. ஆலயத்திற்கு கொண்டு செல்லும் பூஜைத்தட்டு எமதுடலை குறிக்கும். அதிலிருக்கும் பொருட்கள் எமது ஆன்மாவை குறிக்கின்றது. இறைவனுக்கு நெய்வேதிக்கப்படுவது பூஜைப்பொருள் அது ஆன்மா எனவே "ஆத்மாப்பணம் ஈஸ்வரார்ப்பணம்" ஆத்மாவே இறைவனுக்குக்கந்த நெய்வேத்தியம். இதில் வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், தேங்காய்யெண்ணைய், அரிசி, ஊதுப்பத்தி, கற்பூரம், மலர்கள், இடம் பெறும். இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஆழமான தத்துவங்கள் உண்டு. வெற்றிலை - இது மனத்தை குறிக்கும். தமிழில் வெற்றிலையை பிரிக்கும்போது (பகுதம்)- வெற்றிலை -வெறுமை- இலை எனவே இறைவனை வணங்கும் போது ஆலயத்துள் நிற்கும் போதும் எம்மனம் வெறுமை நிலையில் இருத்தல் வேண்டும்.

வெறும் நிலை ஆசை உலகப்பொருட்களில் எண்ணங்கள், குடும்ப நினைவுகள் இல்லாமல் வெறும் நிலையில் இருத்தல். வெற்றிலையின் பின் பாக்கு (வெற்றிலையின் மேல் பாக்கு வைத்தல்) இதன் தத்துவம் வெறுமைநிலை அடைந்த மனம்பக்குவு முதிர்ச்சியால் காய்ந்த கொட்டைப்பாக்காகிவிடும் பச்சைப் பாக்கு தோல், தும்பு, நீர் கலந்த நிலை, காய்ந்த பாக்கு எல்லாம் காய்ந்து முதிர்ந்த நிலை: இதுவே பாக்கின் தத்துவம். பாக்கின் மேல் வாழைப்பழம் வைத்தல்.

இதன் தத்துவம் வெறுமை நிலையை அடைத்த மனம் வெற்றிலை வெறுமை நிலையால் பக்குவமடைந்த முதிர்ச்சிப் பாக்கு மனம் பாக்காகி விட்டால் பற்றிற்ற அவன் வாழ்வு கனிந்து விடும். வாழ்வுக் கனிய மனம் கனிய வேண்டும். வாழ்க்கையை வழிநடத்த முதிர்ந்த ஆஸ்மா கனிந்து விடும். எனவே வாழைப்பழம், வாழைக்கனி, வாழ்வுக்கனி இதுவே இதன் தத்துவமாகும்.

தேங்காய்:- இதன் தத்துவம் முழுத்தேங்காய் மாயையில் மூடப்பட்ட நமதுடல் தும்பு கன்மம் அதன் வலிமையான ஒடு ஆணவும் உடைக்கும் போது நீர் வெளியேறுகிறது. ஆணவும் வலிமை கெட பாசம் நீர் கழிந்து விடும். பின் உள்ளான்மா துலங்கும். ஆஸ்மாவே தேங்காயின் வெண்மை நிறும். தேங்காய் உடைப்பதற்கு முன் அத்தேங்காய் நல்லதா கெட்டதா என்று காண்பது கடினம். உடைத்த பின்புதான் ஆதன் உண்மை தெரியும். அதேபோல் மாயா சக்தியில் கட்டுந்ட ஆஸ்மா கன்மத்தால் சிக்கப்பட்டு ஆணவத்தால் வலிமையடைகிறது. ஆணவும் ஞானசக்தியால் உடைக்கப்படும் போது தாய் ஆஸ்மா வெளித்து தெய்வீக நிலைக்குள்ளாகின்றது. தேங்காயை உடைத்த பின் முடியில் உள்ள தும்பை அகற்றுதல் வேண்டும். இதன் கருத்து கன்மே ஆஸ்மாவை பற்றி நிற்கின்ற விளை. கன்ம விளை கெட மனம், வாக்கு, காயம் சுத்தியடையும். மனக்கண் விழிப்படைந்து

ஞானம் துகிரிக்க புத்தி, சித்தம், வித்தை பலம்பெறும். தேங்காயின் முடித்தும்பு அகற்றிய பின் மூன்று கண்கள் வெளிக்கின்றன. மனம், வாக்கு, காயம் வெளிக்கின்றன இதுவே இதன் தத்துவம்.

தூங்காய் : இதன் தத்துவம் முழுமட்டையையுரித்து தூங்பை அகற்றி தேங்காயை உடைத்து சிறிய துருவாக திருவி அதை பிசைந்து பிழிந்து வடிகட்டி அடுப்பிலேற்றி நெருப்பிலிட்டு நாய்ச்சும் போது பால்திரைந்து எண்ணெய் பதமாக கடுகு திரண்டு பின் பு தன் ஸீர் த தன் மை எல் லாம் அடங் கியபின் பு ஃண்ணெயாகின்றது. திரியில் விட்டு எரிக்க சுடர் விட்டு எரியும். அதேபோல் மனிதன் மாயை, கண்மம், ஆணவும் இவை யாவும் காறிந்த பின் ஆஸ்மாவானது பல பிரச்சனைகளில் சிக்கி துருவப்படுகிறது. பின்பு வேதனையால் பிசையப் படுகிறது. தூங்பங்களினால் பிழியப்படுகிறது. பின்பு ஆஸ்மா எல்லா கஷ்டங்களையும் அனுபவித்து எண்ணங்களை நெய்யாக்கிப் பக்குவும் அடைந்த பின்பு அன்பு சுடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது இதுவே எண்ணெயின் தத்துவம் ஆகும்.

ஹரி: இதன் தத்துவம் நெல்லுமான்ய உமி-கன்மம் அரிசி- ஆணவும் (அபிசி) அரி-விட்டனு, சி-சிவம் இதனாடே சிவம் சக்தி காட்டப்படுகிறது. அரிசியை அரிக்கும் சட்டியில் இட்டு நன்றாக அரித்தல் ஆஸ்மா துன்பத்தில் அரிக்கப்பட்டு பாசம் ஆசை ஆக்ய கற்கள் நீக்கப் பட்டு பானையில் இடப்பட்டு இறையலு தண்ணீரில் வைத்து ஞானக்கினியில் வேகவைக்கப் படுகிறது. அதன்பின்பு வலிமைகொண்ட அரிசி வெந்து சேஷாக்கப்படுகிறது. சேஷு அன்மம் சாதம் என்றெல்லாம் பொயர்குட்டப்பட்டுள்ளது. இதேபோன்று ஆஸ்மாவும் பக்குவு முதிர்ச்சியடைந்தபின்பு இறைவனால் விரும்பப்படுகின்ற பொருளாகின்றது. இதுவே அரிசியின் தத்துவம் ஆகும். ஊது பத்தி, சாம்பிரானி இரண்டையும் பார்க்கும் போது சாதாரனமாக தெரிகிறது. அதில் மறைந்திருக்கின்ற மனம் தீயினில

இடும்போது வீச்கின்றது. இதேபோல் மனிதன் யாராயிருந்தாலும் அவனின் உள் ஆன்மா துபங்களில் துவண்டு சோவனைகளில் சிக்கி பக்குவும் அடைந்த பின்பு ஆன்மா அருள்மணம் வீச்கின்றது இது சாம்பிராணியின் தத்துவம். ஊதுபத்து மனத்தை பிறருக்கு கொடுத்து தான் சாம்பல் ஆகிவிடுகிறது. அதுபோல் மனிதன் பிறருக்கு நன்மை செய்து இறுதியில் தியாக வடிவாக சாம்பல் ஆகின்றான். இதுவே ஊது பத்தியின் தத்துவம். கற்பூரம்: இது எரிந்தவுடன் ஏதும் இல்லாது ஒளிமயமாகி பின் நீராவியாகி வானில் கலக்கின்றது. ஆன் மாவும் ஒளிமயமாகி இறையடியில் ஜுக்கியமாகின்றது இது கற்பூரத்தின் தத்துவம்.

மலர்கள்: பூவினுள் நறுமணம் மறைந்துள்ளது. நிறங்கள் (மலர் களின்) பலவாராயினும் அதன் மணங்கள் ஒரேதன்மையுடையதாய் காணப்படுகின்றது.

ஸலரின் வடிவத்தையும் நிறத்தையும் நம் கண்களால் காண்கிறோம் ஆனால் அதனில் மறைந்திருக்கின்ற மனத்தை உணர முடியுமே தவிர காணமுடியாது. அதேபோல் மனிதன் உயர்வு தாழ்வு உடையவன் ஆயினும் எந்த இனமாயினும் ஆன்மா ஒன்றே! இந்த ஆண்மாவின் மூலம் மனம் வீச்கின்ற அன்பு கருணை பக்தி தரும் ஸாந்தம் கவிவு ஆகிய நற்குணங்கள் எல்லோராலும் விரும்பப்படக் கூடியவையே இதுவே பூவின் தத்துவம்.

அர்ச்சனை : அர்ச்சித்தல் எனப்பொருள்பட்டும். இறைவனின் நாமத்தை இளமாறுக் கூறி இயன்றாவ அல்லது 108 1008 எனும் விதிக்கணைய அர்ச் சித் துக்கொள்ளுவது அர்ச்சனை ஆகும். இவற்றை பக்தியுணர்வடனும் மந்திர சுத்தியிடுனும் செய்தால் பலன் விடைக்கும். அர்ச்சனை செய்வபவரும் (குருவானவர்) செய்விப்பவரும் தீறையுணர்வடனும் ஒன்றித்து இருத்தல் வேண்டும். அர்ச்சனை செய்வதற்குரிய பூஜைப் பொருட்கள் பத்திர புத்தங்கள் ஆகியன தத்தமாய் இருத்தல் நன்று. உடை உடல், உள்ளம் முன்றும்

தூய்மையாகவும் புனிதமாகவும் இருந்தாலும் மற்றவர்களின் மனத்திற்கு தாக்கம் கவர்ச்சி தரக்கூடிய அதிக நகைகள் ஆடம்பர உடைகள் தவிர்த்தல் நன்று.

மச்ச மாமிசங்கள் சாப்பிட்டு ஆலயத்து போதல், மச்சம் மாமிசங்களை சாப்பிட்ட குழந்தைகளை கோவிலுக்கு அனுப்புதல், குழந்தைகளை அழுக்கு உடையோடு அனுப்புதல் தவிர்த்தல் வேண்டும். ஆலய சவர்கள், தாண்கள் போன்றவற்றில் சந்தனம், குங்குமம், தூத்தம் பிரசாதங்கள் ஆகியவற்றை தடவதல் அவ்விடங்களை மேற்கூறியவற்றால் அசுத்தப் படுத்தல் தவிர்த்தல் நன்று.

ழை நடைபெறும் போதும், மந்திரங்கள் சொல்லப்படும் போதும், திருமுறைகள் பாடும்போதும் சத்தம் போடாமலும், ஓடியாடி குழப்பமாலும், மெளனமாகவும், கவனமாகவும் அம் மந்திரத் திருமுறைகளை காதில் கேட்டு பயன் பெருதல் வேண்டும். ஆலயத்துள் நாடகங்கள், தொலைக்காட்சிகள், தேவையற்ற நடனங்கள், களியாட்டங்கள் தவிர்த்தல் நன்று.

காலச்குழலையும், பொருளாதார நெருக்கத்தையும் கவனத்தில் கொண்டு ஆலயங்களில் வீண் செலவுகள் செய்தல் ஆடம்பர அலங்காரங்கள் செய்தல், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கச்சேரிகள் செய்தல் அவைகளை தற்காலத்தில் தவிர்த்து அப்பணங்களை நல்வழிக்கு பயன்படுத்துதல் வேண்டும். ஆலயங்களில் பிரசாதங்கள் வீணாக சிந்தாமலும், அதிகளை செய்து வீணாடிக்கப்படாமலும், சுத்தமாகவும்; புனிதமாகவும், சிறிதளவிழும், மருந்தப்போல் உண்ணக்கூடிய அளவிலுமாக பிரசாதங்கள் இருத்தல் நன்று.

தேங்காய்யின் தத்துவம் ஆணவம், கண்மம், மாயை ஆகிய மூன்றையும் உள்ளடக்கியதாக முன்பு பார்த்தோம். தேங்காய் தேரின்முன் அடிப்பதன் தத்துவம். சுவாமி தேரில் வருகின்ற திருவிலாவின் தத்துவம் சங்கார மூர்த்தமாகும்.

இது அழித்தளைக் குறிக்கின்றது. அந்த சங்கார மூர்த்தமாக இறைவன் எழுந்தருளி வரும்போது தேங்காய் அடிப்பதனால் எமது ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய அசர சக்திகள் சங்கரிக்கப் படுகின்றன. இதுவே தேரின் முன் தேங்காய் அடிப்பதன் தத்துவம். ஆனால் சமகாலத்தில் தேங்காய் அடிப்பது தேவையற்ற தெருவிளையாட்டாக மாறி விட்டது.

இதனால் ஒரு பொருளாதார சீரமிழும், பிறர் பார்த்து நகைக்கின்ற கேளிக்கூத்தாகவும் மாறுகின்றது. இதில் இன்னொரு தத்துவமும் அடங்குகின்றது. அது யாதெனில் சில கோயில்களில் விடலைத்தேங்காய் உடைக்கும் இடம் என்று அறிவித்திருப்பார்கள். "விடலை"என்றால் சிறுவர்கள் ஒரு தேங்காயை இரண்டாக உடைக்கும் போது இரண்டு பேருக்கு கிடைக்கின்றது. ஆனால், அதை சிதறுத்தேங்காயாக அடிக்கும் போது பத்துப் பதினெண்டு சிறுவர்களுக்கு உரிய ஒரு சந்தோசப் பொருளாக மாறுகின்றது.

பிள்ளையார் கோயில்கள் ஆற்றங்கரை மரநிழலில் கூட இருக்கும். அங்கு விலையாடுகின்ற பிள்ளைகளை சந்தோசப்படுத்த சிலர் இம்முறைகளை கையாண்டிருப்பாகைள். இது தற்பொழுதும் சில இடங்களில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எனவே தேங்காயை புனிதமாக அடிக்கும் முறை:- ஒரு தேங்காயோ அல்லது ஒன்பது தேங்காயோ அடிக்கலாம். அதற்கு மேல் அடித்தல் தேவையற்றவை. 108, 1008 ஆகியவைகளின் கூட்டெண் 9 ஆகவே முடியும். எனவே பக்தி விசுவாசத்தோடு ஒரு தேங்காயை சுவாமிக்கு முன் அடித்துக் கொள்ளுதல் உகந்ததும் புனிதமானதும் ஆகும்.

பால்குடம் எடுத்தல் அவசியம் கட்டாயமும் ஆகும். ஆனால் சமகாலத்தில் எடுக்கின்ற பால்குடம் அல்ல. பால்குடம் எடுக்கின்றசரியான விதி முறை ஒரு கண்ணிப் பெண்ணோ/

மூங்கலியோ விரதமாக இருந்து மஞ்சள் உடையுடித்தி நேருமல்லாம் மஞ்சள் பூசி கைகளில் வேப்பிலை தாங்கிக் கொண்டு சுற்றுமான மன் குடத்தில் பசும்பாலை எடுத்து அக்குடத்தை மஞ்சள். மாவிலை. வேப்பம்பத்திரம், பூ போன்றவற்றால் அலங்கரித்து அதன் வாய்க்கு மஞ்சள் சிலை கூற்றி அதன் மேல் வேடபிலை வைத்து மார்பிலோ அல்லது சீரசிலோ ஏந்தி அடியார்கள் புடைக்குழு விதி வலம் வந்து ஆஸயத்தை சென்றடைந்து, சுவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்து அந்த அபிஷேகத்தில் வருகின்ற பாலை அடியார்கள் எல்லாம் மருந்தாக அருந்துதல் வேண்டும். இதுவே சரியான பால் குடம் எடுக்கும் விதி. இப்பால் எடுக்கும் வைபவத்தில் பஞ்சகண்கிளோ (5கண்ணி) அல்லது சுப்த கண்கிகளோ (7 கண்ணி) கலந்துகொள்ளலாம். ஆனால் மேற்குறித்த சாஸ்திர விதிக்கணமை பால்குடம் எடுத்தல் வேண்டும். இது அம்மன் வழிபாட்டோடு தொடர்புடையது.

சௌ அயர்க்க்ரஸை இயல்

எல்லாச் சமயங்களுக்கும் அவற்றிற்கெனத் தனித்தனியே பல சமயச் சடங்குகள் இருப்பதை நாமறிகின்றோம்.

சௌவராசிய எமக்கு பிறப்பு; முதல் இறப்பு; வரையும் இறப்பின் பின்னரும் பல சமயச் சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. இவையாவும் சிவாகமங்களில் விதித்தபடி நடைபெறுகின்றன. அப்படியே நடைபெற வேண்டியது இன்றியமையாதது. சௌவர் ஒருவரின் மரணத்தின் பின்னர் நடைபெறும் சடங்குகள் அபரக்கிரியை எனப்படும். (அபரம் / பிந்தியது). இக் கிரியைகள் இந்தவரின் ஆண்மாவின் நன்மைக்காகச் செய்யப் படுகின்றன. ஆன்மா எப்பிறவி எடுத்திருப்பினும் பிதிரர்களின் கிரியைகளின் மூலமாக பயனை அந்த ஆன்மா பெறுகின்றது. பிதிரர்கள் பிரமனால் படைக்கப்பட்டவர்களாகும். இக்கிரியைகளைச் செய்யவர்கள் தன தானிய சம்பத்து, புத்திரவாபம் முதலிய ஜூவரியங்வார்கள் பெற்று வாழ்தலுடன் மறுமையில் நற்கதியையும் அடைவார்கள். அவர்களுக்கு தீவிணையும் வறுமையும் இடரும் நீங்கும். செய்யாது விடின் ஏழு பிறப்பிலும் பிதிர தோஷம் ஏற்படும்.

அபரக்கிரியையில் சூர்ணோத்ஸவம், தகனம், அஸ்திசஞ்சயனம் (காடாற்று), அந்தியேட்டி, பாஷாணபூசை (கல்லெடுப்பு) குத்திரபலி. (பிரபுதபலி) நவசிராத்தம், ஏகோத்திரவிருத்தி சம்கிதை, இடபதானம் வைதரண்கோதானம், சபின்மகரணம் (வீட்டுக்கிரியை) சிராத்தம் முதலிய கிரியைகள் நடைபெறுகின்றன.

இவற்றில் விசேட அந்தியேட்டி, நிருவாண அந்தியேட்டி ஆகியவை பிரேதத்திலேயே (கட்டையிலே) தகனத்திற்கு முன்னர் நடைபெறும். மச்ச மாமிச போசனமற்ற நாலாம் வருணத்தாருக்கும் பிரேதத்தில் சமய அந்தியேட்டி தகனத்திற்கு முன் செய்யப்படும்.

மெற்குறிப்பிட்ட கிரியைகளைக் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற் கிறந்த ஆசாரியரைக் (குரு) கொண்டு செய்விக்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்விப்பவர்களும் (கர்த்தா) கிரியைகளின் தத்துவங்களையும், அவற்றின் பலன்களையும் அறிந்து பக்தி சிருத்தையுடனும் அந்துடனும் செய்தால் நன்மை பயக்கும். இக் கிரியைகளில் பல தானங்கள் செய்யப் படுகின்றன. தானம் என்பது நற்புயன் குறித்துச் செய்யப் படுபவை: எனவே இத்தானத்தை சுற்பாத்திரருக்கு (கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமுற்றவர்) செய்தால் தான் குறித்த பயனைப் பெறுவாம்.

நாலாம் வருணத்தாருக்கு சைவாகம விதிப்படியே சைவக்கிரியைகள் நடைபெற வேண்டியது. எமது அபரக்கிரியையில் சூர்ணோத்சவம் தொடக்கம் பாஷாண பூசை வரையுள்ள கிரியைகளை சைவ ஆசாரியார்களும். சபின்மகரணம் சிராத்தம் முதலிய கிரியைகளை பிராமண ஆசாரியார்களும் செய்து வைக்கிறார்கள்.

இக் கிரியைகளின் ஏற்படும் சந்தேகங்களை நூலறிவு அனுபவம் உள்ள ஆசாரியார் சிலரிடமே கேட்டு அறிய முடிகிறது. இக்கிரியைகள் பற்றிய நூல்களும் இன்று கிடைப்பது அரிது. இக்கிரியைகளின் தத்துவங்களையும் விளக்கங்களையும் சாதாரண கல்வியறிவுடைய எவ்வும் வாசித்து விளங்கிப் பயன் அடைய முடியுமென்ற முறையில் இக்கட்டுரை அமையுமென நம்புகிறேன்.

சமய தீட்சை பெற்ற நாலாம் வருணத்தாருக்கும் முப்பது நாள் ஆசௌசமுடையவர்களுக்கும் உரிய கிரியைகளையும் அதன் தத்துவங்களையும் விளக்கங்களையும் ஒரளவு இக் கட்டுரையில் விளக்கிக் காட்டியுள்ளோம். கிரியை செய்யும் முறைகள் அவற்றிற்குருபிய மந்திரங்கள் ஆகியவை இக்கட்டுரையில் இடம் பெறவில்லை.

ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டு அல்லது வயோதிபமடைந்து மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் பொழுது அவரது பாவங்கள் நீங்கீ நற்கதி அடையும் பொருட்டு கோ (பக) தானம் செய்யப்பட்ட வேண்டும். இதனை உத்திராந்தி தானம் என்பர். இது: உயிர் உடலை விட்டுப்பிரியும் போது செய்யும் கிரியையாகும். பின்னர் திருமுறைகள் ஒது வேண்டும்.

திருநீறு அணிவித்து புணனிய தீர்த்தம் அல்லது பால் பருக்கி வலது காதில் பஞ்சாட்சர மந்திரம் ஒதவேண்டும். மரணித்தவரை குளிப்பாட்டி அலங்காரம் செய்து, தரப்பைப்படுல் பரப்பி தெற்கு பக்கம் தலை வைத்துக் கிடத்தல் வேண்டும். தலைப்பக்கம் விளக் கேற்றி வைக்கவேண்டும்.

மரணச்சடங்கு - குணைத்தவம்

தந்தை தாயாருக்கு முத்த புதல்வனே சிரியை செய்ய வேண்டும். தந்தைக்கு சிரேஷ்ட புத்திரனும், தாயாருக்கு கணிஷ்ட புத்திரனும் சிரியை செய்யும் வழக்கம் உண்டு. புத்திரர் தவிர்ந்த பின் வருவோரும் சிரியை செய்ய உரிமை உடையர். 1). புத்திரன் 2). மனவி 3). மகள் 4). தமையன் 5). இளையசோதரர் 6). சகோதரன் புதல்வன் 7). பிதா 8). தாய் 9). மருமகன் 10). சகோதரி 11). சகோதரி புத்திரன் 12). பிதாவழிச் சபின்டன் 13). சமானோதகன் 14). தாயவழிச் சபின்டன் 15). தாயின் சமானோதகன் 16). சீடன் 17). குரு 18). மகள் கணவன் 19). தோழன் 20). அரசன் இவர்களுள் புத்திரனே பிரதானமானவன். பிரதானக்ரத்தா இல்லையாகில் அடுத்தவர் வரிசையாகப் பிரதானமானவர். சில நூல்களில் 32 பேர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. புத்திரன் அல்லாத ஒருவர் கர்த்தாவாகக் கிரியை செய்வதாகில் அவர் தனது பெற்றோரில் ஒருவருக்காவது கிரியைசெய்த வராக இருத்தல் வேண்டும்.

புத்திரர் இங்கில்லாத காரணத்தினால் மரணக்கிரியை வேறு ஆசௌச வழியிலுள்ளவர் ஒருவர் செய்தால். புத்திரர் பின்னர் வருவராகில் எஞ்சிய கிரியைகளைப் புத்திரர் செய்யலாம். அதே பொல் புத்திரர் மரணக்கிரியைகளை செய்து மற்றைய கிரியைகளுக்கு நிற்க முடியாது விட்டால் மற்றைய கிரியைகளை வேறு ஒருவர் கர்த்தாவாக இருந்து செய்யலாம். ஆனால் இவரையும் ஆரம்பக் கிரியையிலேயே கர்த்தாவுடன் சேர்த்து கிரியைகள் செய்ய வேண்டும்.

அந்தயேட்டிய கிரியை மாத்திரம் 31 நாட்களுக்கு மேலும் 31 நாள்களுக்குள்ளும் செய்யலாம். புத்திரர்-வெளியூர் போக வேண்டும் என்பதற்காக, இத்தினங்கட்டு முன்னதாக அந்தயேட்டி

சபின்மகரணம் முதலியவற்றை செய்ய முடியாது.

மரணக் கிரியை நடைபெற உள்ள இடத்தில் மன்றபம் அமைத்து வெள்ளைகட்டி, மாவிலை, தோரணம், பூச்சரம் முதலியவற்றால் அலங்கரித்து அந்த இடத்தை கோமயத்தினால் மெழுக வேண்டும். மரணக்கிரியையின் போது பக்தி ஸ்தோத்திரம் திருமுறைகள் ஒதல் வேண்டும்.

மரணக்கிரியையில் சூரணோத்தவம் செய்யப்படும். நடுவில் ருத்திர கும்பமும் அதனைச் சுற்றி அட்டதிக்குப் பாலகர் கும்பமும், மேற்குப் பக்கத்தில் புணனியாகவாசன கும்பமும், சிழக்குப் பக்கத்தில் உரல், உலக்கை, பேரிக்கு பதிலாக மனி மயானத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் மன்குடக் கும்பம் ஆகியவை வைக்கப்படும். இக்கும்பத்தை மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்லது வழக்கமாகவள்ளது. குரு உரிய கிரியைகள் பூசைகள் வழிபாடுகள் செய்வார்.

அபிஷேகம் முதலியன செய்யும் பொருட்டு பிரேதத்தை வீட்டின் தென்டுறத்தில் வடக்கு நோக்கிக் (தெற்குப் பக்கம் சிரசாக) கிடத்த வேண்டும். பின்னர் கர்த்தா அரப்பு எண்ணெய் முதலியன சிரசில் வைப்பார். ஆசௌசகாரர்களும் அரப்பு எண்ணெய் முதலியன வைப்பவர்கள். பின்னர் அரிசிமா, மஞ்சள்மா, அபிஷேக கூட்டு (ஆமலகம்) பால், தயிர், இளநீர், முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று சங்காரக்கிரமாக அதாவது கீழிருந்து மேலாக கர்த்தாவின் புறங்கையினால் வேறு ஒருவர் உதவியட்டன் இவ்வபிஷேகம் நடைபெறுதல் வேண்டும். பின்னர் கும்ப அபிஷேகம் நடைபெறும். அதாவது பன்னிர் போன்ற வாசனைப் பொருட்கள் முதலியவற்றைச் சிரசிலே சாத்த வேண்டும். பின்னர் பிரேதத்தை அலங்கரித்து மன்றபத்திற்குக் கொண்டு வந்து தெற்குப் பக்கமாக தலையை வைத்து திருநீறு சங்காரக் கிரமமாக சாத்த வேண்டும். பின்னர் சன்னம் இடிக்கப்படும்.

அறுகு, மஞ்சள்பொடி, என்பனவற்றை உரலில் இட்டு பேரிக்குப் பதிலாக மனியிடத்து 81 பத மந்திரம் சொல்லி எட்டு தரம் இடித்து பினடு, திருப்பொற் கண்ணஸூப் பாட்டுப் பாடி, சன்னமிடிக்க வேண்டும்.

பின்னர் கண்ணப்பொடியை கர்த்தா பிரேதத்தின் இரு கணகளிலும் சாத்தி நீருடன் சேர்ந்து பிரேதத்தின் முழு உடலிலும் தெளித்தல் (புரோட்சித்தல்) வேண்டும். இது தற்காலம் நடைபெறும் முறையாகும். (கண்ணமிட்டத்து கண்ணப் பொடியும் சேர்த்து பிரேத அபிஷேகம் நடைபெற வேண்டும் என்பது சாஸ்திர விதியாகும்).

பின்னர் பெண்கள் வாய்க்காரிசி இட்டு பிரேதத்தின் வாய், கை, கால், விரல்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டி பூத உடலை வஸ்திரத்தால் மூடிக்கட்டி பாடையில் வைத்து கால் முன்பக்கமாக மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். கர்த்தா நெருப்டச் சட்டியுடன் பூத உடலுக்கு முன்பாகவும், ஆசௌச உரிமையாளர்கள் பூத உடலுக்குப் பின்பாகவும் செல்ல வேண்டும். ஆசௌச மில்லாதவர் பின் செல்லல் சூடாது. மயானத்தை அடைந்து தெற்கே சீராக முதலில் தலைப்பக்கமும் பின்னர் கால் பக்கமுமாக இருக்குக. மயானத்தில் வடக்குத் தெற்காக விறங்குகளை அடுக்கி அதன் மேல் பூத உடலுடை வைத்து சுற்றத்தார் வாய்க்காரிசி போடுதல் வேண்டும். பின்னர் கர்த்தா மட்குத்தை இடது தோளில் வைத்து சிதையை (அபிபிரதணமாக) இடப்பக்கமாகச் சுற்றிவந்து குடத்தைத் தலைப்பக்கத்தில் வைத்து கும்பஜலம், அரிசி, சொர்ணம் (பவண) அல்லது காசடன் வாய்க்காரிசியிட்டு பின்னர் குடத்தை முன்போல் இடத்தோளில் வைத்து கொள்ளியைக் கையில் கொண்டு சிதையை இடப்படுமாக முன்று முறை சுற்றிவர வேண்டும். ஒவ்வொரு சுற்றுக்கும் குடத்தில் குத்தி நுனியால் துவாரமிட்டு குடநீர் ஒழுகும் படி செய்து முன்றாவது சுற்று முடித்து தலைப்பாகத்திலீ தெற்கு முகமாக நின்று பின் புறமாக பிரணவம் சொல்லிக் கொள்ளியை பிரேதத்தின் சீரசில் வைத்து குடத்தை முன்புறமாக உடையும்படி போட்டு விட்டு, பின்து கால் மாட்டில் சென்று பவித்திரம், புணால் ஆகியவற்றை சிதையில் போட்டு (தன்கு முத்தவராகில்) விழுந்து நமஸ்கரித்து திரும்பிப் பாராமல் செல்ல வேண்டும்.

மரணித்தவரும், கர்த்தாவும் மச்ச மாயிச போசனம் இல்லாதவர்களாயின் இறந்தவருக்கு உடன் மயானத்திலே அந்தியேட்டிக் கிரியை செய்து தகனம் செய்யப்படும்.

அவ்த் சஞ்சயனம் - காடாந்து - சாம்பல் அள்ளல்

தகனத்திற்கு அடுத்த நாள் அல்லது முன்றாம், ஜந்தாம், ஏழாம். ஒன்பதாம் நாள்கள் ஒன்றின் அல்தி சஞ்சயனம் செய்க. தகனம் செய்யப்பட்ட இடத்தை கால் பக்கமாக இருந்து தலைப்பக்கமாக தன்னீர் ஊற்றி அக்கினியை அணைக்கவும். தலைப் பக்கத்தில் விளக்கேற்றி கும்பம் வைத்து பூசை அபிஷேக தீரவியங்களை வைக்கவும். மன்கலசத்தில் பால் ஊற்றி அதை தலைப் பக்கத்தில் ஒரு முக்காலயில் வைக்கவும். தகிக்கப்பட்ட உடல் எலும்பு மேனியில் (சங்காரக் கிரமமாக) அபிஷேக தீரவியங்களை அபிஷேகம் செய்க. கர்த்தா மேற்கு நோக்கி நின்று புறங்கையால் இன்னொருவரின் உதவியுடன் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பின்னர் முழங்காலகள் (சத்தியோசாதம்) நாபி பொமதேவம்) மார்பு (அகோரம்) நெற்றி (தற்படல்) தலை (சசானம்) ஆகிய ஜந்து இடங்களிலும் விபூதி, சந்தனம், புஷபம் வைத்து தூபதீபம் காட்டி பூசித்து மேற்குறிப்பிட்ட ஜந்து இடங்களிலும் உள்ள எலும்புகளில் ஓவ்வொள்ளறையும் கிரமப்படியே எடுத்து தமைமாட்டில் உள்ள பாலுள்ள கலசத்தில் வைத்து அக்கலசத்தை வள்ளுத்தரத்தால் மூடலூம். பின்னர் மிகுதி எலும்புகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு கடகத்தில் எடுத்து வைக்கவும். பின்னர் அவ்விடத்தைச் சுத்தம் செய்து பண்படுத்தி நவதானியம் விதைத்து நெற்பொரி, மாஅடை, தாம்பூலம், பழம் முதலியவகளைப் பூதப் பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டுப் பலியிட்டு. முன்னர் கலசத்தில் எடுத்த அல்தி சாம்பலையும் புண்ணியை தீர்ததம், சமுத்திரம் ஆகியவற்றில் கர்த்தா வடக்குமுகமாக நின்று தெற்குப் பக்கமாக போட்டுக் கரைத்து விடவும். பின்னர் கர்த்தா அந்த நீர் நிலையில் ஸ்நானம் செய்து அங்கு நக்கினப் பிரச்சாதனம் என்னும் நக்கின தான் செய்ய வேண்டும். ஒரு குடத்தில் பச்சை அரிசியை நிரப்பி அக்குடத்தைச் சுற்றி வஸ்திரம் கட்டி வெங்கலப் பாத்திரத்தில் (விளக்கு) நெய்யுற்றி குடும்பஸ்தராக உள்ள சீவப்பிராமணங்குக் கரம் சிவனைத் தியானித்துத் தானமாகக் கொடுக்கவும். இறந்தவரின் நிருவானம், பசி, தாகம் இருள்களை நீக்கும் பொருட்டு இத் தான் செய்யப்படுகின்றது.

அன்றியின் ஒரு பகுதியை அந்தியேட்டிக் கிரியைக்காகவோ அல்லது காசி கங்கை முதலிய டுண்ணிய தீர்த்தங்களில் கரைப்பதற்காகவோ எடுத்து வைப்பது தவறாகும்.

எட்டுக் க்ரியை

இக் கிரியை பற்றி பத்திரிகைகளிலோ, ஆகமங்களிலோ எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் இது ஒரு நாட்டு வழக்கமாக வந்துள்ளது தகன்தினம் தொடக்கம் சபின்மகரணம் வரை இறந்தவரது படத்தை வீட்டில் ஒரு இடத்தில் வைத்து விளக்கேற்றி, தன்னீர், இளைர், வைத்து தாம் உண்ணும் உணவில் ஒரு சிறுபகுதியை அங்கு படைத்து தூபதீபம் காட்டி பூசித்து வரும் வழுமை உண்டு அன்தி சஞ்சுயன்த்தின் பின் எட்டாம் நாளுக்கு முன்னர் ஒரு தினத்தில் இறந்தவர் விரும் பிச் சாப்பிட்ட எல்லாப் பண்டங்களும் (உண்பன, தின்பன, பருகுவன) படைத்து தூபதீபம் காட்டி பூசித்து எட்டுக் கிரியையை முடிப்பார்கள். (இல் ஊர்களின் மச்சமாமிசம் உண்பவர்களாக இருப்பினும் அந்தி யோட்டி முடியும் வரை, மச்ச மாமிசம் படைப் பதில்லை.) அசௌசகாரர்கள் அங்கு சாப்பிடுவார்கள். (இவை பிரபுதபலி என்ற கிரியைக்கு சமனாக நடைபெறுகிறது.)

அந்தியேட்டி - கல்லெருப்பு

அந்தியேட்டி சமய அந்தியேட்டி, விசேட அந்தியேட்டி, நிருவான அந்தியேட்டி என மூன்று வகைப்படும். இங்கு சமய அந்தியேட்டி பற்றிய விபரங்களே தரப்படுகின்றன. விசேட அந்தியேட்டி, நிருவான அந்தியேட்டி பிரேதத்தில் (கட்டடையில்) தகன்ததிற்கு முன்னர் செய்யப்படும். மச்சமாமிசம் சுதியாதவர்களுக்கும் சமய அந்தியேட்டி பிரேதத்தில் செய்யப்படும். அந்தியேட்டி இறந்த 21 ஆம் நாளின் மேல் 31 ஆம் நாள்களுக்குள் செய்யலாம். புத்திரன் அல்லாத வேறு ஒருவர் கர்த்தாவாக இருப்பின் சப நாள் பார்த்து அந்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். நதிக்கரை, குளக்கரை, நந்தவனம், வீடு ஆகிய இடங்களில் அந்தியேட்டி செய்யலாம். அந்தியேட்டி என்பது இறுதியிற் செய்யும் யாகம் எனப் பொருள்படும். பிரேதசரிரத்திற்குப் பதிலாக தர்ப்பையினால் புத்தவிகா செய்யப்பட்டு அந்தியேட்டிக்கிரியை செய்யப்படும்.

குர்ஜேநாத்தவக்கிரியை எல்லாம் முடித்து புத்தவிகாவை தகனம் செய்வார்கள். இதைப் புனர்த்தகனம் எனக் குறிப்பிடுவார். பின்பு அங்கு பாஷானம் (கல்லு) ஸ்தாபித்து அதற்கு அபிஷேகம் பூசை முதலியன செய்து தர்ப்பனம், பின்டம், ரூத்ரபலி, பிரபுதபலி (முன்னர் எட்டுக்குச் செய்தது போன்று) செய்யப்படும். இங்கு 30 பின்டங்கள் இடப்படும். இப்பின்டங்கள் பச்சை அரிசிச்சாதம் கறி வகைகள், பலகாரவகைகள், பழவகைகள், பட்சணங்கள் ஆகியவை சேர்த்துப் பிசைந்து உருட்டி இட வேண்டும். வாலோாதகம் (சீலையோடு சேர்த்துத் தர்ப்பனம்) கிலோாதகம் (எள்ளோடு சேர்த்துத் தர்ப்பனம்) செய்யப்படும். இங்கு 525 தர்ப்பனம் செய்யப்படும். இவை ஏகோத்திரவிருத்தி என அழைக்கப்படும். ருத்திரபலி சிவப்பிரீதியின் பொருட்டு செய்யப்படுவது. பின்னர் பாஷானத்துக்கு தூபதீபம் காட்டி பூசை முடித்து, கும்பம், பாஷானம், பின்டம் ஆகியவற்றை அலங்கரிக்கப்பட்ட பல்லக்கில் வைத்து மங்கல வாத்தியத்துடன் எடுத்துச் சென்று நீர் நிலையைடைந்து பின்டத்தை ஒருவரும், அவர்பின் கும்பத்தை ஒருவரும் அவர்பின் பாஷானத்தை ஒருவருமாக எடுத்துச் சென்று கர்த்தா இடுப்பளவு தன்னீரில் வடக்கு முகமாக நின்று தலைக்கு மேலாக தெற்குப் பக்கமாக பின்டத்தை முன்னும், பின்னர் கும்பத்தை வடக்குப் பக்கமாகவும், பாஷானத்தை தலைக்கு மேலாகவும் தெற்குப் பக்கமாக ஜலத்தில் விட்டு ஸ்தானம் செய்து, வீட்டு வாசலை அடைந்து வேப்பிலை தின்று அக்கி, சாணம், மண், வெண்கடுகு ஆகியவற்றை ஸ்பரிசித்து (தொட்டு) கல்லின் மேல் கால் வைத்து வீட்டிற்குள் செல்லவும். கர்த்தாவுக்கு ஆரத்தி எடுப்பதும் உண்டு. உலக்கையைக் கடந்து செல்லும் வழங்கும் உண்டு. இவை வைத்தீக்கிரியை முறையாகும்)

வீட்டுக் க்ரியை - ரம்பீஸ்ராணம்

வீடு கழுவிச் சுத்தம் செய்து புண்ணீயாகவாசனம் செய்த பின்னர் வீட்டுக் கிரியை செய்யவேண்டும். அந்தியேட்டிக் கிரியையை முப்பதாம் நாளும், வீட்டுக்கிரியையை முப்பத்தொராம் நாளும் நம்மவர்கள் செய்வது வழைமையாக உள்ளது. எமக்கு அசௌசம் முப்பது நாள்கள், அதாவது முப்பத்தொராம் நாள் காலையில் தான் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அதன் பின்னர்தான் புண்ணியாகவாசனம் செய்யவேண்டும். முப்பதாம் நாள் அந்தியேட்டி செய்து அன்று புண்ணியாகவாசனம் செய்து வீட்டுக்கிரியை சமையல் ஆயத்தங்கள் செய்யமுடியாது. எனவே முப்பத்தோராம் நாள் புண்ணியாகவாசனம் செய்து முப்பத்தி இரண்டாம் நாள் வீட்டுக்கிரியை செய்யலாம். (முப்பத்தோராம் நாள் அந்தியேட்டி செய்து அன்று மாலை புண்ணியாகவாசனம் செய்வதும் நல்லது.)

வீட்டுக்கிரியை பிராமண ஆசாரியரைக் கொண்டு செய்தல் வேண்டும் தானம் ஏற்கும் தகுதி பிராமணருக்குத்தான் உண்டு முதலிய விக்கினிஸ்வரன் பூசை, புண்ணியாகவாசனம், பஞ்ச கவவிய பூசை முதலில் கிரியைகளைச் செய்து நவசிராத்தம், ஏகோத்திர விருத்தி, சமகிதை, இடபதானம் ஏகோதிட்டம், மாசிகங்கள், சோதகும்ப சிராத்தம், சபின்மகரனம் ஆகிய கிரியைகள் நடைபெறும்.

நவஸ்ராத்தம்

நவம்-புதியது: எனவே முதலில் செய்யவும் சிராத்தம், நவசி ராத்தத்தால் பிரேதத் தன்மை நீங்கும். சந்தனம், புஷ்பம், தூபதீபமின்றி பச்சை அரிசி, காய்கறி வகைகள் தானம் செய்வது நவசிராத்தமாம்.

ஏகோத்தம் வருந்த்

இதை இங்கு இரண்ணிய தானமாகச் செய்யவும்-விபரம் அந்தியேட்டிக் கிரியையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சம்கிதை - சங்கிதை சீராத்தம்

இச் சிரார்த்தம் செய்வதால் தீட்சை பெற்றுக்கொண்டபின் ஆசாரத்தில் வந்த குற்றம் நீங்கும்.

இடபதானம் - இடபோதுர்ணம்

எருதுக்கு அலங்காரம் செய்து அதனைப் பூசித்து தானம் செய்தல், இறந்தவருடைய தானதரும் பலன்களை தரும வடிவிலான இடபத்தின் மூலம் சிவபெருமாணிடத்தில் சேர்ப்பித்தல்.

ஆன்மாவை இறைவனது திருவருள் வழியின் கண் நிற்குமாறு செய்தலாகும். இடப தானத்திற்கு எறுது கொடுக்க வசதி இல்லாதவர்கள் ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி அதிலே இடபதேவரை ஆவாகனம் செய்து பூசித்து வழிபாடு செய்த பின்னர் கர்த்தாவானவர் தமது இருக்கர நக்களாலும் இடபதேவைரைப் பற்றி ஒவ்வொரு திங்கிலும் கொண்டு சென்றதாகப் பாவித்து அதற்குரிய மந்திரங்களைத் கூறி வழிபாடு செய்து அதனை தட்சணை முதலியவற்றுடன் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோத்தம்

இது இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தானமாகும். சற்பாத்திரரான ஒரு குருவை மேற்கு முகமாக இருக்கச்செய்து, ஆசனம் கொடுத்து, சந்தனம், புஷ்பம், என்னு ஆகியவை கொடுத்து உபசாரங்கள் செய்து கர்த்தாவளின் சக்திக்குரு தக்கவாறு தானங்கள் கொடுக்கவேண்டும். ஏகோதிட்டத்திற்கு இருபத்துநான்கு தானங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: பவித்திரம், பூணால், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை, (மிதியடி), தண்டம், கெளபீனம், விழுதிப்பை, யோகபட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வள்திரம், (சால்வை) வஸ்திரம், பொன், மோந்திரம், ரத்தினம், நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு வேண்டிய பொருள்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருள்கள் தாசீ தாசர்கள். இவற்றில் சிலவற்றை இரண்ணியதானம் (காசு) ஆகவும் கொடுக்கலாம். பின்னர் ஏகோதிட்டத்திற்கு ஒரு பின்டமிட்டு அதற்கு சந்தன பத்திர புஷ்பம் சாத்தி தூபதீபம் காட்டி பூசிக்கவும். ஏகோதிட்டக் குருவை வழியனுப்பி அந்த இடத்தைத் சுத்தி பண்ணி கர்த்தா ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஆசாரியார் மீண்டும் புண்ணியாக வாசனம் செய்து பல்சுகவல்வியத்தினாலே தன்னையும் கர்த்தாவையும் இடத்தையும் பொருள்களையும் சுத்தம் செய்து கொள்வார். ஏகோதிட்டம் ஏற்கும் குருவை இறந்தவராக வரித்துச் செய்வதினால் அங்கு ஆசௌசம் ஏற்படுகின்றது. இதனாலேதான் மேற் கூறியவாறு சுத்திகள் செய்யப்படுகின்றன.

மார்கங்கள்

மாசிகங்கள் முதல் வருடம் முழுவதும் இறந்த திதியின் செய்யப்படும் சிரார்த்தமாகும். ஏகோதிட்டத்தோடு முதல் மாசிகம் முடிவுற்றதாக கருதப்படும். எஞ்சியிருப்பது பதினொரு திதியில் வரும் மாசிகமாகும். இவற்றுடன் இடைக்கால மாசிகங்கள் நான்கு சேர்த்து பதினெண்நால் மாசிகங்கள் கொள்ளப்படும். இறந்த திதியிலிருந்து 27ஆம் நாளுக்கு மேல் 30ஆம் நாளுக்குள் செய்வது ஊன மாசிகம். 40 நாள்களுக்கு மேல் 45ஆம் நாள்களுக்குள் செய்வது ஊனதிரிபட்ச மாசிகம். 170ஆம் நாள்களுக்கு மேல் 180ஆம் நாள்களுக்கிடையில் செய்வது ஊனங்கள் மாசிகம். 350ஆம் நாள்களுக்கு மேல் 365ஆம் நாள்களுக்குள் செய்வது ஊன ஆப்திக மாசிகம். இந்த இடைக்கால நான்கு மாசிகங்கட்கும் திதி நியமம் கொள்ளப்படுவதில்லை. செய்யும் தீணம் சுபதினமாக இருக்கவேண்டும். இந்தப் பதினெண்நால் மாசிகங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஏகோதிட்டத்திற்குப் பின்னர் செய்வது வழக்கம். மாசிகதானம் செய்து ஒரு மாசிகத்திற்கு ஒரு பிண்டமாக பதினெண்நால் பிண்டமட்டு சந்தனம், பத்திர டிழிப்சாத்தி, தூபதீபம் காட்டிப் புசித்து தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். மேற்குறிப்பிட்டபடி 15 மாசிகங்களையும் ஒன்றாகச் செய்தாலும் அந்த மாசிகங்கள் மாதாந்தம் அந்தந்த திதியில் செய்வது முறையாகும். சபின்மக்குப் பின் மாதா மாதம் செய்யப்படும் மாசிகங்கட்கு நிமித்தர் பிண்டம் தேவையில்லை. பிதிரர்களுடன் ஒன்றாகவே கொண்டு மூன்று பிண்டம் இடுக.

சௌகரும்பஸ்ராத்தம் - சொங்க்காதேயம்¹

நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தை அன்னத்துடன் தானம் செய்யவும். இச் சிரார்த்தத்தால் பசி, தாகம், தீரும்.

வைதூரண் கோதானம்

பசவை தானமாகச் கொடுக்கவும். இது இரண்ணிய தானமாகவும் செய்யலாம்

சபின்மக்கரணம்

1 சபின்மகரணம் செய்வதன் பொருள் ஆத்மாவின் பிரேத்தன்மை நீங்கி பிதிரத்துவம் தன்மை அடைதலாகும். அதன் மூலம் இறந்த உயிர் தன் பிரேதத்துவ தோஷம் முற்றாக நீங்கி பிதிரத்துவத்தை அடையினும் அடையும். தனக்குத் தகுதியின்டேல் சிவத்துவத்தை அடையும். இக்கிரியையில் தேவர் பொருட்டு நந்தி, மாகாளர் என இருவரும் பிதிரர் பொருட்டு கந்தர், சண்டர், கணாதீசர் என மூவரும் அதிதி, அப்பியாகதர் என இருவரும் நிமித்தர் ஒருவரும் இறந்தவர் பொருட்டு நியமிக்கப்படுவென்று) ஆகிய என்மர் சபின்மையில் அமர்த்தப்படுவார். தேவர் இருவரும் மேற்குப் பக்கத்தில் வடக்கு முகமாகவும், நிமித்தர் சிம்குப் பக்கத்தில் மேற்கு முகமாகவும், மற்றைய இருவரும் நிமித்தருக்கு வடக்கே மேற்கே முகமாகவும் அமர்த்தப்படுவார். இவர்களுக்கு ஆசனம் கொடுத்து உபசாரங்கள் செய்து பூசைகள் முடித்து தானங்கள் கொடுத்து பின்னர் சபின்மகரணம் நடைபெறும். குறிப்பிட்ட உபசாரங்கள் பூசைகள் தேவர்கள் பொருட்டு இருத்தப்பட்ட குருமாருக்குச் செய்யும் பொழுது கர்த்தா பூனூலை வலது பக்கமாக அணியவேண்டும். பிதிரர்களுக்கு பூசை செய்யுமிடத்து இடது பக்கமாக பூனூல் அணியவேண்டும். சபின்மையில் பிண்டதானம் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். வாழையிலையை தெற்கு துனியாகப் போட்டு தெற்கு துனியாகப் பீரு தர்ப்பைகள் வைத்து மேற்குப் பக்கத்தையில் இறந்தவர் தந்தையாகில் பிதா, பாட்டன், பூட்டன், ஆகியோருக்கும், சிழக்கு பக்கத் தர்ப்பையில் இறந்தவருக்காக (நிமித்தர்) பெரிய அளவு பிண்டம் இடவேண்டும். இறந்தவர் தாயாராகில் இதே போன்று தாய், பாட்டி, பூட்டி ஆகியோருக்கு பிண்டம் இடவேண்டும். பிண்டம் வடக்கவிருந்து தொடங்கிய வரிசையாக தெற்கு நோக்கி இடல் வேண்டும். தெற்கு நோக்கி இருந்து இடது முழங்காலை ஊன்றியிருந்து பிண்டம் நோக்கி தர்ப்பணம் இட வேண்டும். பின்னர் பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பத்திரஃபும் முதலியன் சாத்தி தூபதீபம் காட்டி புசிக்க வேண்டும்.

நெவேத்தியங்கள் வைத்து பூசை வழிபாடு செய்து திருமுறை ஒதி, சரமகவிபாடி, தர்ப்பணம் செய்து கர்த்தாவும் உறவினர்களும் வணங்கி எடுத்து பிதிரர் பிண்டத்தோடு சேர்த்தல் மூலம் இறந்த நிமித்தர் பிதிரர்களோடு ஒன்றானார் என்று கருதப்படுகிறது. நிமித்த பிண்டத்தை மூன்று பகுதியாக பாகம் செய்து பிதிரர் பிண்டங்களுடன் தனித்தனி சேர்க்கும் முறையும் உண்டு. சபின்ஷயில் தகப்பன் அல்லது தாய் பிள்ளைகளுக்குச் செய்தாலும், தமையன் தம்பிக்குச் செய்தாலும், தாய்மாமன் மருமகனுக்குச் செய்தலுமாகிய முத்தோர் இளையோருக்கு பிண்டம் இடும்பொழுது நிமித்தர் பிண்டம் மாத்திரம் இட்டுக் கிரியைகளை முடிக்கு.

பச்சை அரிசிமா, உழுத்தம்மா, பால், தயிர், நெய், தேன் என்று இவை பிண்டத்திற்குச் சேர்க்கப்படும் பொருள்களாகும்.

இங்கு ஒரு விடயத்தை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். புத்திரன் புத்தரி அல்லாத ஒருவர் கிரியை செய்தால் பிண்டம் போடும் பொழுது இறந்தவருக்கு (பிதிரருக்கு) மட்டும் பிண்டம் போட வேண்டும். இது ஏகோதிட்டவிதானம். பிதா, பாட்டன், பூட்டன் ஆகியோருக்கு பிண்டம் போடக்கூடாது. புத்திரன் புத்தரி பிண்டம் போடும் பொழுது பாட்டன் பாட்டி உயிருடன் இருந்தால் அவர்கட்குப் பிண்டம் போடக் கூடாது. ஆசாரியருக்கு பாட்டன் பாட்டி உயிருடன் இருக்கும் விடயத்தைத் தெரிவிக்காது விட்டால் தவறுகள் ஏற்படும்.

கிரியைகள் முடித்த பின்னர் குருமாருக்கு தட்சணை கொடுத்து வணங்கி ஆசிர்வாதம் பெற்று அவர்களை வலமாகப் பின் தொடர்ந்து சென்று வழி அனுப்படுக. பிண்டத்தைப் பகவுக்குக் கொடுக்கவும், அல்லது டுண்ணிய தீர்த்தத்திலே போடவும்.

ஆய்த் ரூத்தும்

இதை ஆட்டைத்திவசம் எனக் கூறுவர். முதலாவது வருட முடிவில் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும் சிராத்தம். இதில் நிமித்தருக்குப் பிண்டம் இல்லை. இதுவே அபரக்கிரியைகளின் பூர்த்தியாகும்.

வருட ரூத்தும்

வருடா வருடம் இறந்த திதியிற் சிராத்தம் செய்யப்படும். சிராத்தம் என்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பொருள்படும். மகன் தந்தைக்குச் சிராத்தம் செய்தும் பொழுது தகப்பன் பேரன். பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கும் மூன்று பிண்டங்களை விழக்குப் பக்கமாக உள்ள தர்ப்பையிலும் வமசத்திலும் வமசத்திலுள்ள பிதிரர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டத்தை மேற்குப் பக்கமாக உள்ள தர்ப்பையிலும் இடல் வேண்டும். மகன் தயாருக்குச் செய்யும் சிராத்தத்தில்தாய் தகப்பனுடைய் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கும் மூன்று பிண்டங்களும் வமசபிண்டம் ஓன்றும் இடுதல் வேண்டும்.

பிள்ளையில்லாத கணவனுக்கு ஆல்லது மனைவிக்கு இருப்பவர் ஒருவர் சிராத்தம் செய்யலாம்.

தாய் தகப்பன் இருவருக்கும் ஒரே தினத்தில் சிராத்தம் வந்தால் இரு சிராத்தங்களையும் செய்யலாம். (ஆசௌச காரணத்தினால் இப்படி வரலாம்)

மற்றியில் சிராத்தம் செய்யத் தவறின் வேறு தினத்தில் அச்சிராத்தம் செய்யக் கூடாது. எதிர் வரும் அமவாசைத் தினத்தில் அச்சிராத்ததைச் செய்யலாம். சிராத்தம் கர்த்தாவுக்கு இயலுமான காலம் வரை செய்ய வேண்டும்.

ரூத்தும் செய்யுமட்டம்

தன் வீடு, திருநந்தவனம், மலை, புண்ணிய தீர்த்தக்கரை, திருக்கோயில் குருவின்மௌன ஆகிய இடங்களில் சிராத்தம் செய்யலாம்.

ரூத்தும் செய்யும் காலம்

குரியின் உதயம் முதல் ஆறு நாழிகை வரை (6.00-8.24) பிராதக் காலம். அதற்கு மேல் 12 நாழிகை வரை (8.24-10.48) சங்கல காலம். அதற்கு மேல் 18 நாழிகை வரை (10.48-1.12) மத்தியான காலம். அதற்கு மேல் 24 நாழிகை வரை (1.12-3.36) அபராளன் காலம். அதற்கு மேல் 30 நாழிகை வரை (3.36-6.00) சாயாரன் காலம். மத்தியான காலத்தில் (10.48-1.12) ஏகோதிட்டமும் அபராளன் காலத்தில் (1.12-3.36) பிதிர் சிராத்தமும் செய்க.

(குரிய உதயம் 6 மணிக்குப்பிந்தினால் அங்கூணம் பிந்தீய நிமிடத்தைக் கட்டுக.)

நூற்தலைத்தல் செய்யத் தக்கவைகள்

திருக்கோயிலில் அபிஷேகம், பூசை முதலியவை செய்யலாம்.
நூற்தலைத்தல் செய்யத் தக்கவைகள்

நெல்குத்ததல். பிச்சையிடுதல், தயிர் கடைதல், நெய் முதலிய பொருள்களை வாங்குதல், கொடுத்தல், முதலியன் தகதனவாம்.
நூற்தல்குறிய நூற்யங்கள்

என்னு, பச்சை அரிசி, கோதுமை, பயறு, உழுந்து, சர்க்கரை, தென், பசுவின் பால், தயிர், நெய், எண்ணென்று, உப்பு, புளி, மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, இஞ்சிக் கிழங்கு, வாழையிலை, வாழைத் தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், தேங்காய், இளந்தி, புடோலங்காய். பயற்றங்காய், அவரைக்காய், பாகற்காய், எலுமிச்சப் பழம், நெல்லிக்காய், சிறுகிழங்கு, வள்ளிக்கிழங்கு, கீரைமுல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டை, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, புக்கு, ஏலம், சுக்கு, கராம்பு, சாதிக்காய் சாதிப்பத்தால் முதலியனவாம். மிளகாய், பூசினிக்காய் கத்தரிக்காய் முதலியன் சேர்க்கலாம் என்கில் நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆகாத நூற்யங்கள்

கடலை, பீர்க்கங்காய், நீற்றுப்பூசினிக்காய், கரைக்காய், கத்தரிக்காய் அத்திக்காய், முருங்கைக்காய், வாழைப்பழ, பெங்காயம், வெள்ளைப் பூண்டு, கொவ்வை, எருமை, ஆடு, ஆசியவற்றின் பால், தயிர் முதலியனவாம்.

நூற்தல்துக்கு உயிரோகமாகும் பத்தர் புட்பங்கள்

துளி, வில்வம், தாமரை, சன்பகம், அறுகு, புன்னை, நந்தியா வர்த்தம், என்னுப்பு, மருக்கொழுந்து, வெற்றிவேர் முதலியன்.

ஆகாத பத்தர் புட்பங்கள்

மசிழ்ம்பு, தாழும்பு, அலரிப்பு, சிறுசன்பகப்பு, முதலியனவாம்.

மறுநாயம்

புரட்டாதி மாசத்து அபரபட்சம் (அமாவாசைக்குமுன்) 15 நாட்கள் பிதிரர்களின் திருப்தி வேண்டி இச்சிராத்தம் செய்யப்படும். வருடசிராத்தம் செய்ய இயலாதவர்கள் மஹாஸ்யாவது செய்ய வேண்டும். மற்றைய சிராத்தங்களிலே ஏற்படும் குறைகளுக்கு இது சாந்தியக அமையும். தந்தை, தாய், இருவரும் இறந்திருப்பின் இருவருக்குமாக தனித்தனியே பிண்டமிடல் வேண்டும். இது பிதிரகளுக்கு இராப்போசனமாகும்.

அமாவாசை நாளில் விரதமிருந்து பிதிர் திருப்திக்காக என்னும் தன்னீரும் இறைத்தல் தந்தை, தாய் வர்க்கம் இரண்டினுக்கும் இது நன்மை பயக்கும். இவை ஆட்டைத் திசியின் பின் செய்யவேண்டும்.

நந்த்பா பஞ்சம்

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி, ஓவாசி, ஆசிய ஜந்து நடசத்திரங்களில் மரணித்தால் பஞ்சமி தோஷமண்டி ஜிராக்க வீட்டில் கும்பம், தீபம், ஜலம் இவைகளை வைத்து பக்காடி ஈடு வைத்து வீட்டில் நெற்பொறி, நவதானியம் தூஷதல் வேவங்கும் அவிட்ட நடசத்திரத்திற்கு முன்று மாதமும், பூரட்டாதி நடசத்திரத்திற்கு ஒரு மாதமும் ரேவதி நடசத்திரத்திற்கு அரை மாதமும் தோஷமாம் நீங்க பஞ்சமி சாந்தி செய்யவேண்டும்.

தூர்மரணம்

தூர்மரணம் அல்லது அவமிருத்து அடைந்தவருக்கு கிரியை செய்யாது தகனம் செய்யவேண்டும். தூர்மரணமடைந்தவருக்கு அங்கமெதிலும் குறைவுப்பாமலிருந்தால் ஆறு மாதத்தின் மேல் இறந்த திதியிலே அந்தியேட்டி முதலிய கிரியைகளைச் செய்யலாம். அங்கமெதிலை குறைவு; பட்டிருந்தால் ஒரு வருடத்தின் பின்னர் இறந்த திதியில் கிரியைகள் செய்யலாம். வைரவ சாந்தி செய்து கிடைய செய்யும்.

வீரமரணம்

வீரமரணமடைந்தவர்கட்கு இயற்கை மரணம் போன்ற கிரியைகள் செய்யலாம்.

நாந்த் ராத்தம்

விவாகம் முதலிய சுபகாரியங்கள் நடைபெறும் தினம் அல்லது அதற்கு முன்தனம் பிதிரர்களுடைய ஆசிர்வாதம் பெறும் பொருட்டு இரண்ணியதானமாக (காசு) இவை செய்யப்படும். பிதிர் வழிப்பாடு செய்யாது எந்த நற் காரியமும் செய்யக்கூடாது. தர்ப்பணம்

வலது கையில் என்னையும் தர்ப்பையும் வைத்து வலது கைக்கட்டை விரலுக்கும் சட்டு விரலுக்கும் நடுவாக விழும்படி தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

பிண்டம் இருந்தல்

பிண்டம் இடும் பொழுது கர்த்தா தெற்கு முகமாக முழங்காலை ஊன்றிக் கொண்டிருந்து வலதுகைப் பெருவிரவிடையினால் பிண்டம் இடுதல் வேண்டும்.

தநானம்

இத்தானம் அந்தியேட்டியில் செய்யப்படும் தானமாக வழக்கத்தில் வந்துள்ளது. ஆனால் இத்தானத்தை ஒருவர் உயிருடன் உள்ள பொழுது கொடுப்பது மிகச் சிறந்ததாகும். தசதானம் வருமாறு: பசு, பூழி, என்னு, காசு, நெய், வஸ்திரம், நெல்லு, வெல்லம், வெள்ளி, உப்பு, இதில் சிலவற்றை இரண்ணியதானமாக கொடுக்கலாம்.

ஆசௌசம்வர்ண் செய்யும் வந்து

பிறப்பு இறப்பு ஆசௌசத்திலே சிராத்தம் வந்தால் ஆசௌசம் நிங்கும். அதே தினத்தில் சிராத்தம் செய்தல் வேண்டும். சிராத்தம் தொடங்கிய பின்னர் ஆசௌசம் வந்தால், அச்சிராத்தம் முடியும் வரை அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சைவருக்கு உர்ய ஆசௌசம்

சிவதீட்சையடையவருக்கு சைவர் என்ற பெயர் உண்டு. சிவதீட்சையடைய பிராமணர்ல்லாத ஏனைய மூன்று வருணத்தார் விபூதி, உத்திராக்கம் அணிந்து சிவபூசையுடன் டுலால் முதலியவை உண்ணாதவராயும் இருப்பின் அவர்களுக்கு ஆசௌசம் பதினெண்டுத் தாள்களாகும்.

அயர்க்கிரயை பற்றிய போது வட்டயங்கள்

புண்ணிய தீர்த்தமாடும் காலத்தில் பிண்டதானம், தர்ப்பணம் செய்தால் பிதிர்களின் ஆசி கிடைக்கும்.

தானங்களுக்கு பச்சைஅரிசி கொடுப்பது நன்று. (பிராமணர்கள் ட்ருஷ்கல் அரிசி சாப்பாட்டுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற வழமையும் உண்டு.)

ட்ரேராகிதர் அல்லது ஆசாரியர் ஒரு நாளைக்கு ஒரு தானம் தான் பெறவேண்டும். இவர்கள் ஒரு சிராத்தம் தான் செய்ய வேண்டும்.

அபரக் கிரியைகள் செய்யும் பொழுது ஆசிரியர் கர்த்தா ஆசிய இருவரும் இடப்பக்கமாக புணால் அணிய வேண்டும். பலித்திரம் அணிந்திருக்க வேண்டும். தூப்தீபம் இடப்பட்ரமாக (அப்பிரத்தசணம்) காட்டுதல் வேண்டும். கர்த்தா கெளைனம் தரித்து இரண்டு வஸ்திம் தரித்திருக்க வேண்டும். தென்டுலத்தாருக்கு செய்யும் கிரியையாவும் தெற்கும் மேற்கும் நோக்கியபடி செய்ய வேண்டும்.

மரணக் கிரியையில் ஆசாரியரோ அல்லது கர்த்தாவே உருத்திராட்ச மாலை அணியக் கூடாது.

முக்தித்தலம் ஏழினில் முதலாவது ஆசிய காசித்தலம் சென்று அங்க அபரக்கிரியைகளை அதாவது அந்தியேட்டி முதலியவற்றை உயிருடன் இருக்கும் பொழுது செய்தால் பிண்ணர் தங்களுக்கு மரணத்தின் கிரியை எதுஏழும் செய்யத் தேவையில்லை என்று சொல்வதை நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

காசியாத்திரை சென்று வந்தவர்கள் சிலர் தங்கட்டு மரணத்தின் பின் கிரியை ஏதும் செய்ய வேண்டா மென்று முன்னமே கூறியதனால் அவர்களுக்கு உறவினர்கள் கிரியைகள் செய்யாது விட்ட சில சம்பவங்களையும் நாம் கேள்விப்பட்டுள்ளோம்.

இவை முற்றிலும் பிழையான கருத்தாகும். அப்படி ஒரு முறை நாம் எந்த நூலிலும் இருப்பதாக அறியவில்லை. ஆனால் புண்ணிய நதிகளில் தீர்த்தமாடி பின்டதானம் தர்ப்பணம் செய்தால் பிதிரர்களுக்கு திருப்தி உண்டாகும் என்று நாலிகளில் செல்லப்பட்டுள்ளது.

வடத்திய முத்தித்தலங்களில் ஒன்றாகிய கயாவில் பிதிரகளுக்குப் பின்டம் போடுவது வழக்கம். அங்கு முன்று இடங்களிற் பின்டம் போடுவார்கள். அங்குள்ள புரோகிதர்கள் (பண்டாக்கள்) இனி மேல் நீங்கள் உங்கள் பெற்றோருக்குப் பின்டம் போடத் தேவையில்லை என்று கூறுவது உண்டு. ஆனால் இதுவும் நூலாதாரம் அற்றதே.

தாய் தகப்பன் இரந்த ஒருவருடத்திற்குள் தலயாத்திரை செய்தல் கூடாது. சுபகாரியங்களும் செய்தல் கூடாது.

இக்கட்டுரை அபரக்கிரியாவிதி, சோமசம்பு, பத்ததி, சைவபூஜைம், ஆசிய நூல்களிலிருந்தும், சைவக்கிரியைகள் பற்றி வெளிவந்த பிரநூல்களிலிருந்தும் தொகுத்து எழுதப்பட்டது.

நன்றி - சைவ அபரக்கிரியை கீயல்
த. சண்முகவிங்கம்

சிராத்தத்துக்குப் பொருளில்லாதவண் காய், கனி, கிழவுக்கு, எள் கீவுகளையேனுஞ் சற்பிராமணங்குக்கு கொடுத்து நமஸ்காரங்கு செய்து திலதர்ப்பணம் பண்ணிக் கொண்டு தான் திருத்தியாகப் போசனம் பண்ணல் வேண்டும்.

இதிலுள்ள சகல கிரியைகளையும் செய்ய கீயலாதவர்கள் தன் உள்ளத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி ஆத்ம சாந்தியை வேண்டி கிறைவனைத் தியானம் செய்தல் நன்று.

७

நன்ற நல்லை்

* * * * *

நல்லதை நினைத்து நல்லதை செய்து எல்லோரும் இன்பமாக வாழ்வோம் என்னும் நல் உள்ளத்துடன் வாழ்ந்த எங்கள் குடும்பத் தலைவி சிவபதமடைந்த வேளை எமது இல்லத்திற்கு வருடை தந்து அஞ்சலி செலுத்தி ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், தொலைபேசி, அஞ்சல் மூலம் அனுதாப செய்தி அனுப்பியவர்களுக்கும் மலர் அஞ்சலி செலுத் தியோருக்கும், இறுதிக் கிரியையிற் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், அங்கு வேண்டிய உதவி டரிந்த அனைவருக்கும், அந்தியேட்டிக் கிரியை, வீட்டுக் கிரியை ஆசியவற்றில் கலந்து சிறப்பித்த உறவினர், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் இம்மலரை அச்சமைக்க ஆலோசனையும், ஆக்கமும் வழங்கிய அனைவருக்கும் எமது உளம் கஷிந்த நூன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்
பாலதுரை குடும்பத்தினர்
உதய அச்சகம்
வத்தளை

